

**university of
 groningen**

The fear of sexual harassment of young women in public places in Groningen

---

A qualitative research about which role the fear of sexual harassment in public places does play in the daily life of young women of Groningen

Sara Polfliet – s3012964
 Bachelor's thesis
 Faculty of Spatial Sciences
 December 2018

Abstract:

Research shows that women are disproportionality targets of sexual harassment in public places, e.g. whistling, staring and lewd comments. Negative encounters with men can lead to the fear of sexual harassment and women can act differently to avoid these unpleasant male behaviours to decrease their feeling of fear, also known as: coping strategies. It is relevant to acknowledge this fear of sexual harassment as a problem in society, because it violates with different rights of women, for example the rights of sexual citizenship; a universal concept about the sexual rights of humans. Due to this fear women do not feel safe and do not feel they can move freely in public places. This research is about the role of the fear of sexual harassment in public places in the daily life of young women in Groningen. Using qualitative data collected by semi-structured interviews of eight young women and a Geographical Information Programme: Maptionnaire, this research gives insight to the perception of sexual harassment of the women in Groningen, the causes of this fear and their coping strategies regards to sexual harassment. Besides, the public places the women prefer to avoid in Groningen are visualized in two maps. This study shows that all women perceive sexual harassment in Groningen, but this perception varies per participant and depends mostly of their own experience of sexual harassment. Their own experience influences other factors which can cause this fear, such as news-items, or stories of friends. Second, all participants do have coping strategies to prevent sexual harassment in their way of feeling. Two ways of coping became clear: strategies to prevent sexual harassment, such as thinking about your clothes when you want to go outside, and strategies in a state of fear, for example calling a friend. Besides, there is a clear pattern visible of the fear of sexual harassment in Groningen. Fear is context-dependent; it is spatial and depends on time, for example the fear during daylight is significantly lower than fear during night-time. Another factor that influences the fear of sexual harassment is stereotyping of specific men and behaviour. Men from different cultures, especially coloured men and loitering boys are more fearful in the perspective of the participants. All in all, the fear of sexual harassment in public places does play a part in the participants lives. However, this role of fear of sexual harassment is not structural in a women's daily life: it is context-dependent and most of the time this fear only arises in certain circumstances.

Keywords: sexual harassment, stranger harassment, fear, coping strategies, geography women's fear, public places, daily life, Groningen

Table of Chapters

Chapter I: Introduction	4
1.1 Background.....	4
1.2. Research problem	5
1.3 Thesis outline	5
Chapter II: Theoretical framework	6
2.1 Definition of sexual harassment	6
2.2 The causes of fear of sexual harassment in public places	6
2.4 Conceptual model.....	7
Chapter III: Methodology	8
3.1 Data collection.....	8
3.1.1 In-dept interviews	8
3.2 Participant recruitment	8
3.3 Data-analysis	8
3.4 Ethical considerations & positionality.....	9
Chapter IV: Results	10
4.1 The perceived sexual harassment	10
4.2 The origins of the fear of sexual harassment	11
4.2.1 Context-dependent: time and place	11
4.2.2 Stereotyping.....	11
4.3 Coping strategies	12
4.3.1 Coping strategies to prevent sexual harassment	12
4.3.2 Coping strategies in a state of fear.....	13
4.4 The geography of a women’s fear	13
4.4.1 Living environment.....	15
4.4.2 The public places the women prefer to avoid.....	15
Chapter V: Discussion	16
5.1 Reflection on results.....	16
5.2 Stenghts and limitations.....	16
5.3 Recommendations	17
Chapter VI: Conclusion	18
References:	19
Appendix I: Interview guide	21
Appendix II: Transcripts	24

Chapter I: Introduction

1.1 Background

Women are disproportionality targets of sexual harassment in public spaces, and victim of intimidating behaviour of men, for example whistling, staring, and lewd comments by males. (Bastomski, 2016). Intimidating behaviour of men to women has a big impact on a women's self-image and can negatively impact a women's experience of public places (Bastomski, 2016). Besides, gender-based violence and unpleasant male behaviour to women can lead that women will act differently to avoid this behaviour. For example: when a woman goes home, she has a hat she tucks her hair into because she knows long blonde hair tends to attract (negative) attention (Gray, 2018). Women act like this, because of fear; fear of sexual harassment: you do not have to be a victim of sexual harassment, but you can also be afraid that these negative encounters with men will happen to you (Valentine, 1992). So, even if you are not a victim of sexual harassment, you can have this fear. This quote is a clear example of a young women who is not a victim of sexual harassment, but hearing about victims of sexual harassment on the news, can scare her and creates fear of sexual harassment:

'You hear it on the news and things about attacks and you wonder why that girl was out on her own anyway. I'm never going to let myself get into a situation where I'm alone, cos you just don't know who will be there' - a young woman; Reading, England
(Valentine 1989, p.365).

This affects her daily life, because she will not go out on her own and avoid specific places when she is alone. This fear of specific places due to sexual harassment is called: geography of women's fear: the association of male violence within a certain environmental context and the effect on many women's use of space. The choices of routes and destinations are the product of 'coping strategies' women adopt to stay safe in their perspective (Valentine, 1992).

It is relevant to acknowledge this fear of sexual harassment as a problem in society, because it violates with different rights of women, for example the rights of sexual citizenship; a universal concept about the sexual rights of humans (Richardson, 2000). Richardson (2000) describes sexual citizenship through an examination of the concepts of sexual rights. These rights are categorized in three main sub-streams. One of these sub-streams is the 'right to sexual self-determination': the right to control and safety. This right is violated when the fear of sexual harassment influences a woman's life, because a woman does not feel safe and do not feel they can move freely in public places. Second the 'right to self-expression', another sub-stream of the concept of sexual rights, is also violated by (the fear of) sexual harassment, seeing the fact that women cannot express themselves like they want, they act differently to avoid these negative encounters with men (coping strategies) (Gray, 2018)

Sexual harassment is an acknowledged problem in many scientific feminists' studies. (Bastomski, 2016; Gray 2018; Pain, 2000; Valentine, 1992). Many researches focus on the actual victims of sexual harassment. However, many women are affected by sexual harassment, even if they are not a victim. They are afraid to *become* a victim, and this can create fear. This fear is not often examined by studies. This research uses different theories of sexual harassment of other western countries, for example the research in Reading, England (Valentine, 1996), because we know only little about sexual harassment in the Netherlands. This could be because the Netherlands is ranked fourth by the European Institute for Gender Equality (2010) and ranked 14th in the world according to the World Economic Forum's Global Gender Gap Index (2014). The Netherlands at first glance appears to be doing satisfactory as regards to equal treatment of men and women. However, a report released in March 2015 by the Municipality of Amsterdam shows that approximately one third of women in Amsterdam believe that women and girls receive 'unwanted attention' in the city (Gemeente Amsterdam,

2015). This means sexual harassment is happening in the Netherlands and can lead to fear among women. The relevance of this study is to research this gap in the Netherlands; to focus on the fear of sexual harassment and visualize the public places prefer to avoid regards to the fear of sexual harassment in a map.

1.2. Research problem

This research is a case study in the city of Groningen about the fear of sexual harassment. The city of Groningen is the youngest city of the Netherlands, with an average age of 36,4, because there live many students in Groningen (Stadsmonitor Groningen, 2017). Research shows that younger women (under the age of 35) fear the act of sexual assault most (Scott, 2003), so it is interesting to research this phenomenon in the youngest city of the Netherlands. The research question is as follows: *What role does the fear of sexual harassment in public places play in the daily life of young women in Groningen?*

With the following sub-questions:

- 1 How do the young women of Groningen perceive sexual harassment in public places?
- 2 Where does this fear of sexual harassment come from?
- 3 What are the coping strategies of young women in Groningen to avoid sexual harassment?
- 4 What kind of public places do young women in Groningen avoid?

The first aim of this study is to generate knowledge about the fear of sexual harassment of young women in Groningen and to obtain an understanding of their emotions, experiences and perceptions, so this research can tell the stories of young women in Groningen who are affected by the fear of sexual harassment in their daily life. It can contribute to create awareness of the fear for sexual harassment in a woman's life. This is important, because this phenomenon can violate different rights of sexual citizenship. The second aim is to visualize the public places the women prefer to avoid in a map.

1.3 Thesis outline

In this research part II will show the theoretical framework. To research the fear of sexual harassment of young women in Groningen it is first important to describe the concept of sexual harassment. Furthermore, there are different theories where this fear comes from and which factors influence places women prefer to avoid. Chapter III is the methodology, which will explain how the data is collected, analysed and how it will be used. Chapter IV are the results of the qualitative analysis, that answers the research questions and visualize the public places women prefer to avoid in Groningen in two maps. Chapter V is the discussion, herein will be the results connected with the literature and are the strengths and limitations of this research discussed. Finally, chapter VI will show the conclusions of this research.

Chapter II: Theoretical framework

2.1 Definition of sexual harassment

To understand the fear of sexual harassment, it is necessary to explain the concept sexual harassment. 'Meldpunt Misbruik' is an organization in the Netherlands where people can report forms of abuse, such as a negative encounter with someone. This organization defines sexual harassment as: "Attention or advances with a sexual nature what is experienced as undesirable, verbal, non-verbal or physical" (Meldpunt Misbruik, 2018).

This research is about sexual harassment in public places; also called "stranger harassment". This harassment is a unique form of sexual harassment, because it is unwanted sexual attention perpetrated by strangers (Stockdale, 1998). Many scholars find out that stranger harassment may have a bigger impact on a women's fear than non-stranger harassment. (MacMillan, 2000; Fitzgerald et. al., 1995). It reduces the feeling of safety while the women are walking alone at night or using public transport. (Mac Millan, 2000). A research of Schneider et. al (1997) in the United States suggests that stranger harassment has negative psychological consequences for women who experienced, low and high levels of sexual harassment. Besides, women who do not label the acts as sexual harassment experiences the same negative consequences, e.g. depression and self-objectification. Thus, sexual harassment negatively impacts women's psychological well-being whether the harassment is mild or severe, labelled or not labelled (Stockdale, 1998). These impacts can lead to the feeling of fear and could be expressed in coping strategies: women act differently to avoid sexual harassment, e.g. avoiding specific places and different forms of behaviour to decrease the chance of being a victim of sexual harassment (Valentine, 1992).

2.2 The causes of fear of sexual harassment in public places

Valentine (1989) stated that most women have had at least one alarming experience of a sexual nature in a public place in the course of their lives: being followed, having insulting or sexist remarks made to one or being groped. Experiencing this kind of act may have the effect of increasing the feeling of physical vulnerability linked to be a woman. But even if you do not experience a negative encounter with men, you can be influenced to have certain negative feelings at some places, for example due to family or a close friend who did have an experience with sexual harassment (Valentine, 1989).

Besides not only social relations can influence the fear of sexual harassment, but social norms can also have an impact on this fear (Gray,2018). The negative behaviour of men that can women is normalized in society in the Netherlands. According to Eve Aronson, scientist in women- and gender studies and founder of the foundation Hollaback Nederland: "Boys see other boys doing it, and they are not taught what healthy behaviour is about gender, it happens and is often accepted under the guise of boys will be boys. We should pay more attention to teaching boys, and how they should behave." This normalization of behaviour of men has a relatively big influence on the fear of women, because men do not realize this impact and will not change this easily if the social norms will not change. This normalization is closely linked with the vulnerability of women. The behaviour of men has been widely interpreted as communicative and motivative act and reinforce broader structural relations of power (Bastomski, 2016). As Duneier (1999) argues: man, who harass women use the privileged position (they) enjoy in the public sphere to influence what will happen on the street knowing that even privileged women occupy vulnerable position in public space.

However not only the behaviour of men gives women the feeling of vulnerability. This feeling is predominantly influenced by their parents in their younger years. The Reading research (Valentine, 1989) suggests that boys and girls are equally treated, e.g. not go out alone unless supervised, till the age of 11. But after this age there is a gender division: boy's spatial ranges are more relaxed and restrictions on girls are intensified. This because the girls still have a psychical vulnerability to attack. This parental control does influence the feeling of vulnerability of women and can create the fear of sexual harassment (Valentine, 1989).

2.3 Geography of women's fear

Specific behaviour of men, social norms, media, news-items, social relations and parental control can create fear; fear of severe forms of harassment; e.g. rape. This fear could create the willingness to limit their freedom of movement. So, the fear of sexual harassment is closely linked with the geography of women's fear. Women who are afraid of sexual harassment in public places have a mental map in their head with places they prefer to avoid when they are alone, and/or at a specific time (England & Simon, 2010).

A research of Valentine in the city Reading stated that women feel the most at fear where they perceive the behaviour of others, specifically men, who may be sharing that space to be unregulated. First, frequently deserted and open spaces: parks, woodland, rivers and countryside (Valentine 1992). Second, closed open spaces with limited exit points, where men can attack women out of the visual range of others, such as carparks, subways and stations. These 'opportunities' for an attack is often connected with bad lighting and neglected and abandoned building design, but also with the lack of social control. (Pain, 2000).

Furthermore, time is a factor that influences the fear of specific places. For example, day and night. Studies by feminist geographers point out the time component in the constraints imposed on women by the male monopoly over public space (Darke, 1996; Valentine, 1992). Night time, and darkness, are what conjure up risk in women's minds; this is when a woman should not be out alone. Time could also explain why women under the 35 are the biggest group who are relatively often victim of sexual harassment. Not all women go out at night, this strongly connected in social terms. The women who are most likely go out at night are young, urban, single or have not started a family (Conden, et al., 2007). The practices to go out at night, are linked with this group, for example; going to a night club, meeting other people, attending a cultural event. They are not hindered by certain social, family or marital situations, like having a baby (Conden et al., 2007).

2.4 Conceptual model

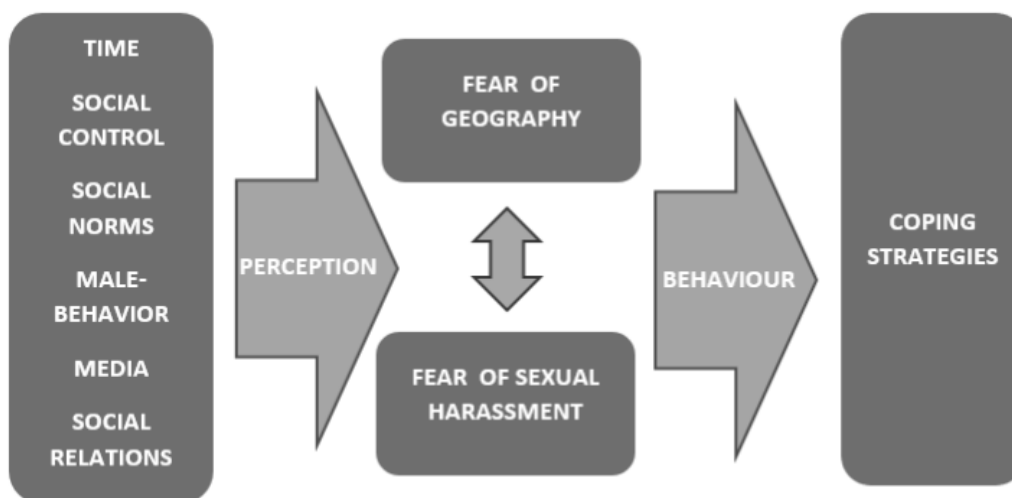

Figure 1: Conceptual model of the role of fear for sexual harassment in a woman's daily life.

In figure 1 the conceptual model is shown. This model is based on different literature. Time, social control, social norms, male-behaviour, media, social relations and victims influence the perception of sexual harassment of young women in Groningen and can create fear of sexual harassment and geography. The fear of sexual harassment and geography can be expressed in coping strategies. All these factors will be researched in a qualitative way: semi-structured interviews. The expectation of the research will that the findings correspond with the literature and therefore the conceptual model.

Chapter III: Methodology

3.1 Data collection

3.1.1 In-dept interviews

This study is related to the peoples' stories and their experiences. Qualitative methods could provide an insight into how people make sense of their life stories which is difficult to be gained with other methods (Liamputtong, et. al., 2007). In this regard, the primary data has been collected by semi-structured interviews: those are interviews, or conversations with people but in ways that are self-conscious, orderly and partially structured (Clifford et. al, 2011). The interview guide (Appendix I) includes every concept of the conceptual model, but the questions are open, so there is room for the participants to tell their story about the fear of sexual harassment. The interviews were face-to-face, this involves human interaction and is a way of exchanging information that can be difficult to obtain through other methods of data collections, such as telephone conversations or survey (Cresswell, 2007).

3.1.2 Mapping public places

The second part of this study is to visualize the public places young women in Groningen prefer to avoid due to the fear of sexual harassment. The participants were asked by recruiting them, to think about places they prefer to avoid. In advance of the interview the women designated the places on the maps on their own, in their own time, what could feel more comfortable. We discussed the maps during the interview. The participants used the Geographical Information Program: Maptionnaire to designate the places. There were a daytime and a night time map. The underlying thought is, because night-time and darkness, are what conjure up fear in women's minds; this is when a woman should not be out alone and has an influence on their feeling of places. (Conden et. al., 2007). Besides, fear is a dynamic phenomenon experienced in everyday life, instead of a static event. Thus, mapping fear is a context-dependent every day experience that varies in place *and* time (Solymosi, et. al., 2015). The difference between the day- and night time map is also shown in the results.

3.2 Participant recruitment

The group who has been interviewed are females with the age between 18-35 from Groningen. According to different research's (Valentine, 1989; Pain, 2000; Conden, et. al., 2007) are these women relatively the biggest group with the fear of sexual harassment in public places. The number of interviews was terminated when the derived information was rich and enough in which it is supporting the analysis, therefore eight women are part of this study.

It can be difficult to recruiting participants, especially when the topic is sensitive (Baum, 1998). To overcome this, the recruitment took place through informal networks, not closest friends, but acquaintances of friends. This decreases the chance of "blurred boundaries" between the researcher and participants (Lee, 1993). Snowball sampling method was used to approach the respondents. Albeit, there was no specific criteria to choose between them, but they should be between the age of 18-35 and live in the city of Groningen.

3.3 Data-analysis

The (recorded) in-dept interviews are transcribed and can be read in Appendix II. The transcripts are coded with the program Atlas.ti. The codes are deductive and based on literature. Not every finding was defined by the literature, and there emerged new codes. These inductive codes are based on the interviews. After the coding, the interviews were compared with each other to research if there were any differences or similarities. The main results of the in-dept interviews are shown using quotes.

Another part of the analysis was to create a day-time and a night-time map of the public places the young women prefer to avoid. All locations designated by the participants were combined in the programme ArcGIS and resulted in two maps shown in Chapter IV Results.

3.4 Ethical considerations & positionality

An important element of interviewing on a sensitive topic for the researcher is the process of building rapport with the participants (Elmir et. al., 2010). According to Dickson-Swift et. al. (2007), this will enhance the researcher's access to the participant's lives and creates more openness and information of the participant's experiences. For example, to build rapport with the participant, the researcher revealed information about herself to the participant. This was tricky, because it can show the researcher vulnerability and can influence the participants opinion about the subject, but the researcher was aware of the thin line of being a friend or a researcher and her positionality. The positionality of the researcher was the same as the target group of the participant, what could be seen as a problem. However, in this study it was an advantage. The researcher was fully aware of her position as a neutral researcher, and the participants feel comfortable with her, which lead to more openness and true stories of their experiences.

Before starting an interview, it was important that the process was clearly explained to the participant, and understood and agreed the informed consent. This informed consent was sent before the interview. The interview was recorded for the research, only by the permission of the participant. All interviews were conducted within a location appointed by the interviewee. By meeting the participant, in a, for them, familiar environment you create an informal and casual atmosphere in which the gap between me, the researcher, and the respondent is minimalized (O'Leary, 2010). The more comfortable the participant, the more likely they reveal the nature of their lived experiences (Carpenter, 2003). Confidentiality is an important concern: that the information and personal experiences of the participant are analysed anonymously, therefore the participants were not named. Participants could say very shocking things or have offensive views about the subject. However, as a researcher you must be neutral, non-judgmental, ought to listen and pay attention (Clifford, et. al. 2010).

Conducting an in-dept interview can lead to different unexpected events. It is important to be aware of these events, so you can anticipate correctly in these situations (Elmir et. al., 2010). Every participant reacted different to the interview, but sometimes the emotions were running high. Therefore, it was a priority that the participants felt comfortable during the interview. Besides, the researcher offered breaks, tissues and refreshments, ensured privacy and stopped the interview when the participants were emotional. At the end of every interview, the researcher referred them to a counsellor within the university and to the Centre of Sexual Violence.

Chapter IV: Results

In total eight young women varying with the age from 18-35, and living in Groningen, participated in the in-depth interviews and designated the public places on the maps. The structure of this chapter is based in the order of the research questions. Most of the results are deductive, based on the literature and the conceptual model. However, there are striking inductive findings. First, every participant already experienced sexual harassment, this relatively high number has influence on their fear of sexual harassment and is discussed in section 4.1. Second, stereotyping of specific men and behaviour became clear in the interviews. (see section 4.2.2).

4.1 The perceived sexual harassment

All participants acknowledge that they perceive and are aware of sexual harassment in Groningen, most of the time because of their own experience. All participants experienced one or more acts of sexual harassment, verbal and non-verbal, mostly from a distance, for example whistling, yelling and being followed by men. Besides their own experience, the women hear different stories of sexual harassment in their daily lives, by friends, parents, acquaintances, the media or news-items. Not everyone reacts the same at these stories or at their own experiences: They all perceive sexual harassment in Groningen, but the impact of it on their feelings, e.g. fear, is different.

One of the participants feels relatively safe in Groningen and barely experiences fear, even when she experiences some forms of sexual harassment e.g. whistling, or when a close friend tells a story about sexual harassment. She labelled the acts as 'annoying' rather than fearful:

“No not really. I am quite down-to-earth about it. I have never really experienced that I was really afraid of it... More annoying behaviour, so I cannot really empathize, and it does not scare that easily.” - participant 7

On the other hand, most of the participants do feel more anxious when they hear stories about sexual harassment by friends or hear news items. One example is a news item in Groningen about the “lustkapper”; a man in Groningen who invites girls to his home to “cut their hair for his study” or want to have photos of women for his study, but his intentions are quite different. One participant was almost a victim of his practices:

“News-items enlarges my fear. Especially when something similar happens to you. I have experienced that someone tried to make photos of me for his ‘barber-study’. That was five years ago, when I was walking home at 11 o'clock in the evening. But I thought: Why do you walk at eleven o'clock in the evening, recruiting people for your study?” - participant 2

Another factor that could influence this fear is parental control. However, in the interviews most of the women do not acknowledge that their parents have a role in their development of the fear of stranger harassment. Every parent does have messages such as: ‘Do not go home by yourself at night.’ Although most of the participants did not listen to these messages, and did it anyway, especially in their younger years. When they were younger the fear of sexual harassment was less present. By most of the participants their fear have increased since they are living on their own in the big city and hear stories of friends or experience sexual harassment by themselves.

In the interviews an important inductive finding became clear, namely it seems that the reactions of the participants to sexual harassment and their feelings about it, depends most of the time on their own experiences. For example, when the participants hear stories about victims of sexual harassment and they hardly experience sexual harassment, it is relatively hard to empathize. When a woman already experiences an act of sexual harassment, it becomes that she is more afraid of those stories and perceived sexual harassment differently. Important to keep in mind is that the perception of these women about sexual harassment is in their perspective. This means that the actual acts of sexual harassment could differ from their perception.

4.2 The origins of the fear of sexual harassment

4.2.1 Context-dependent: time and place

As aforementioned stories about sexual harassment and their own experience can increase the fear of sexual harassment. How closer this comes to your life; the more fear can arise. This is an important origin of the fear of sexual harassment. However, the participants outline fear is depending on circumstances; it is context-dependent. For example, time and place are two components that influence the fear of sexual harassment. When it is dark outside most of the participants are more anxious about sexual harassment; it conjure up risk in women's minds: this is when a woman should not be out alone. This is a respond of a participant when I was asking her about her fear of sexual harassment:

“Uhm... I do not know if I do not be afraid all the time, but it does haunt me. For example, going home at night from work, and you walk on your own in the dark; there are plenty of times that men are walking on the street, say something or stop, and even when I am on a crowded street, like the Zuiderdiep. But then I do not feel safe and I walk really fast. It happens every week, so that does have an impact on me, and mainly at night.”

- participant 5

Besides, the place component mentioned many times in the interviews: fear is spatial. A clear example is going out and partying with friends in the city. Most of the participants mentioned they often had an experience of sexual harassment when they were going out in the city, for example touching their body. However, this act created not as much fear when it happens at another public place. When I asked them why this is different, most of them think it is normalized behaviour and social norms, you can except it when you are out and think it is normal. Besides, some of them mentioned the alcohol filter; you are less afraid when you are drunk. Moreover, most of the women emphasizes the social control and not being alone:

“Well... when I go out, I have no fear. It is not a place I would rather avoid. I am with nice people, often with boys and not alone. Being alone is much more anxious than with people. And well... I don't go out alone...” - participant 1

This social control is mentioned many times in the interviews. The participants do think a place is less fearful when they can be heard and seen. In their mind social control reduced the opportunity for sexual harassment, and if something happened people will hear or see them and interfere or help them. Other specific places will be described in section 4.4 in combination with the map.

4.2.2 Stereotyping

However, not only *when* and *where* influences the fear sexual harassment, but also *who*. Stereotyping is common among the participants and it takes different forms: the appearance of a men and the behaviour of men. In their perspective the women are more likely in scared by specific men, and certain behaviour. This participant has a clear statement about certain men:

Even if I think about it now, it matters so much who does it and where (...) When I'm in the Netherlands and construction workers whistle after me, I think: Ah, you know, that are construction workers... And you know what's going on with them, it stays with whistling. But once a group of Moroccan boys do that, then I really think: What are you doing? I really judge them harder (...) I do think it's very important to be aware of it. ”

- participant 3

Another participant shares the same feeling when I asked her about stereotyping:

“If it had been a boy between 20/40 or something, and if I'm very honest, if he was a little coloured and wearing sweatpants... It is also really what kind of clothes someone wears. Someone in a suit, I am less afraid of. I think if it had happened by a coloured person, I was slightly more afraid.” – participant 4

Culture is another component that influences this fear in the women's perspective. Five participants are more afraid of someone from a different culture and who is coloured. Besides, not only a specific appearance of a man creates fear, also certain behaviour is a factor that is mentioned by a participant:

“No not really. More behaviour, such as loitering. Most people who are on the streets and who walk around there have a purpose, but those loitering people have not, so really the behaviour as a stereotype. It's just weird if someone stays in one place for a long time or something, like young people hanging around.” – participant 8

Loitering is specific behaviour that the participants do not feel comfortable with. When they see a group of boys hanging around, they become anxious and must act in a way they normally do not want: coping strategies. Most of the participants are afraid of them, because the participants experienced sexual harassment most of the times by those men who are hanging around, their own experience creates fear of these men.

4.3 Coping strategies

All participants do have coping strategies as regards to sexual harassment. Even the participant who is quite down-to-earth about it (section 4.1). She labelled sexual harassment not as fearful, but as annoying. Striking about her is that even she said she is not afraid, she still uses (unconsciously) coping strategies, which means that sometimes she is in a state of fear and realized it during the interview. According to the interviews there are two different forms of coping strategies: behaviour to prevent sexual harassment and behaviour in a state of fear, for example when there are boys loitering and you must walk by.

4.3.1 Coping strategies to prevent sexual harassment

There are several striking acts of the participants to prevent sexual harassment in their perspective in public places. First, the fear of stranger harassment has influence on a few women at work. One of the participants works in a restaurant in the centre of Groningen and do not close the restaurant by herself at Friday or/and Saturday, because she is afraid that something will happen to her. So, she works not till closing time on Fridays and Saturdays or only close the restaurant with a co-worker. Another participant cannot open the shop where she works anymore, because co-workers were sexually harassed in the early morning and her boss is afraid that it will happen again. Second, there is a participant who avoids a specific pub in Groningen as a result of sexual harassment she once experienced by a random guy. This is maybe an outcome of being a victim, but also a coping strategy to prevent more of those acts. Third, one woman even moved away from the city centre because she does not feel safe anymore and (sexual) harassment was one of the factors which caused her to move away from the city centre. There was a fast-food-joint, but in the meantime, she thought it was a drugs dealer and led to a lot of strange men she was afraid of. These events are relatively big, and have an influence on the participants' lives. Meanwhile there are smaller acts of coping strategies that the participants expressed to avoid stranger harassment, such as thinking about their appearance. A few participants do think about their clothes when they go outside. The underlying thought is to not draw negative attention, including sexual harassment:

“At least I make sure that my clothes have not crept up, or a shirt with low neckline I pull it up a little more or close my coat. That you just look less 'sexy'. However, I think that it happens just as much as you walk around in a big sweater, but I do that for my own feeling.” – participant 2

The other participants do not think about their appearance in advance as regards to avoid sexual harassment, but more in the moment itself.

4.3.2 Coping strategies in a state of fear

To find out about coping strategies in a state of fear at the moment itself I presented them a scenario: Boys are loitering, and you have to walk by, what will you do? Striking about the answers is that every participant makes a risk-analysis in their mind about what will they do: What type of boys are they? Can I walk by safely with a proper distance? Am I taking another street? Besides every participant grabs their phone to stay in touch with someone, for their own safety feeling. They going to walk faster and do not react on the boys:

"Uh ... Yes, I'm going to walk a bit faster, sometimes I'm just going to mess on my phone, that looks less approachable, and when you're messing around on your phone, they often think: oh, she is in contact with someone, at least that's what I think. If something happens then I can text someone, a small sense of safety. "- participant 5

They are several acts of the women to exemplify. One participant holds her key in her hand when she is afraid, not to open the door as fast as possible, but for another reason:

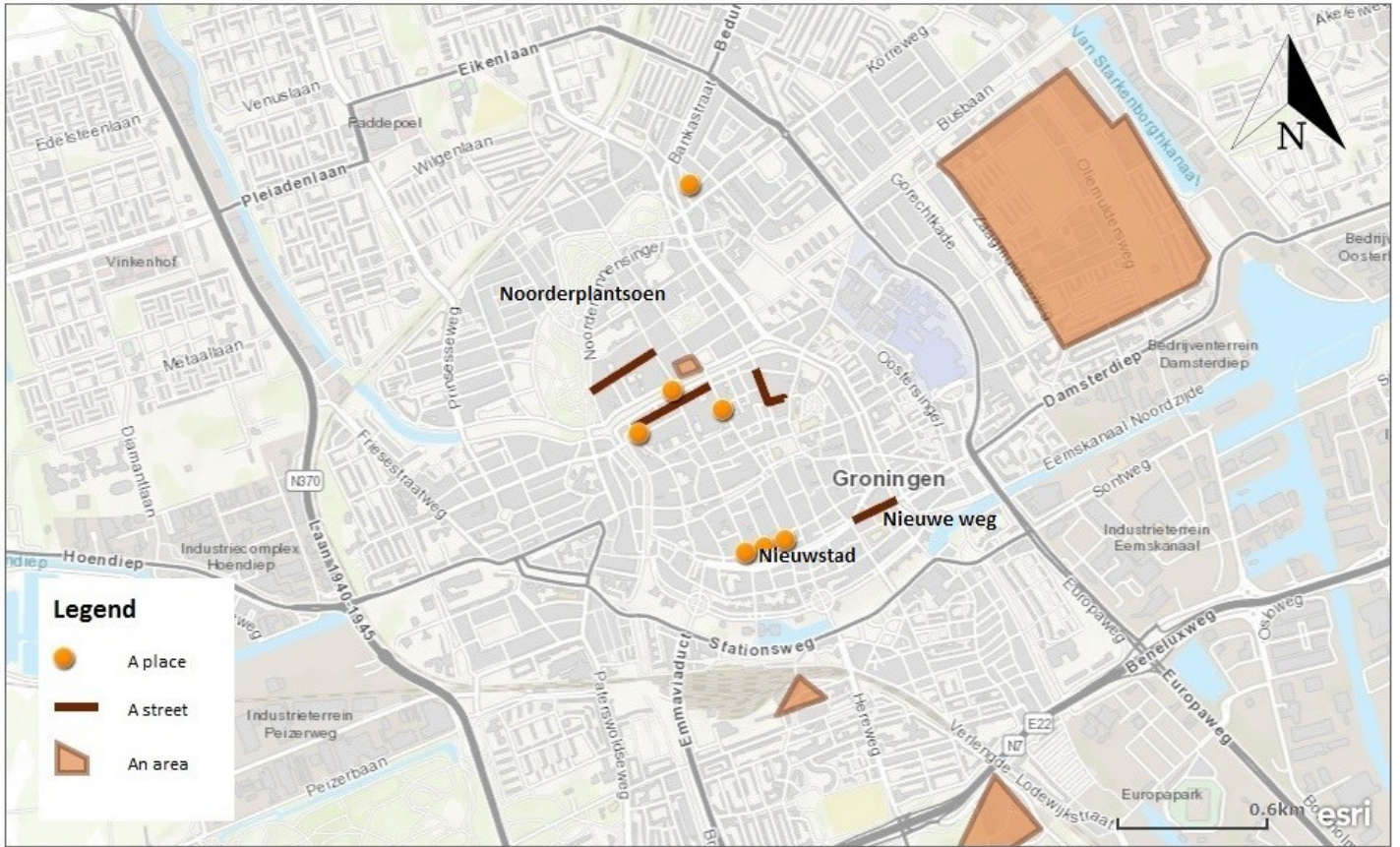
"No, I can stab someone! I then take my sharpest key, and I really only do that if I do not feel safe and then there is no one on the street, and there is just one man walking... Then I'll do that. But when I have been drinking, I am also more dramatic. "- participant 3

Another participant does it completely different, the other way around. She thinks the boys are playing a game and think it funny that you are afraid. So, she looks as confident as possible, to ruin their game. If they say something to her, she just answers, and walk further, just to look not vulnerable. But even then, she holds her phone in their hand, for their own safety feeling.

Given these points, the participants do have coping strategies to prevent sexual harassment and act different to avoid these negative encounters with men. All participants do have their own way to cope with stranger harassment, but it has the same outcome: to feel safer and decrease their fear of sexual harassment.

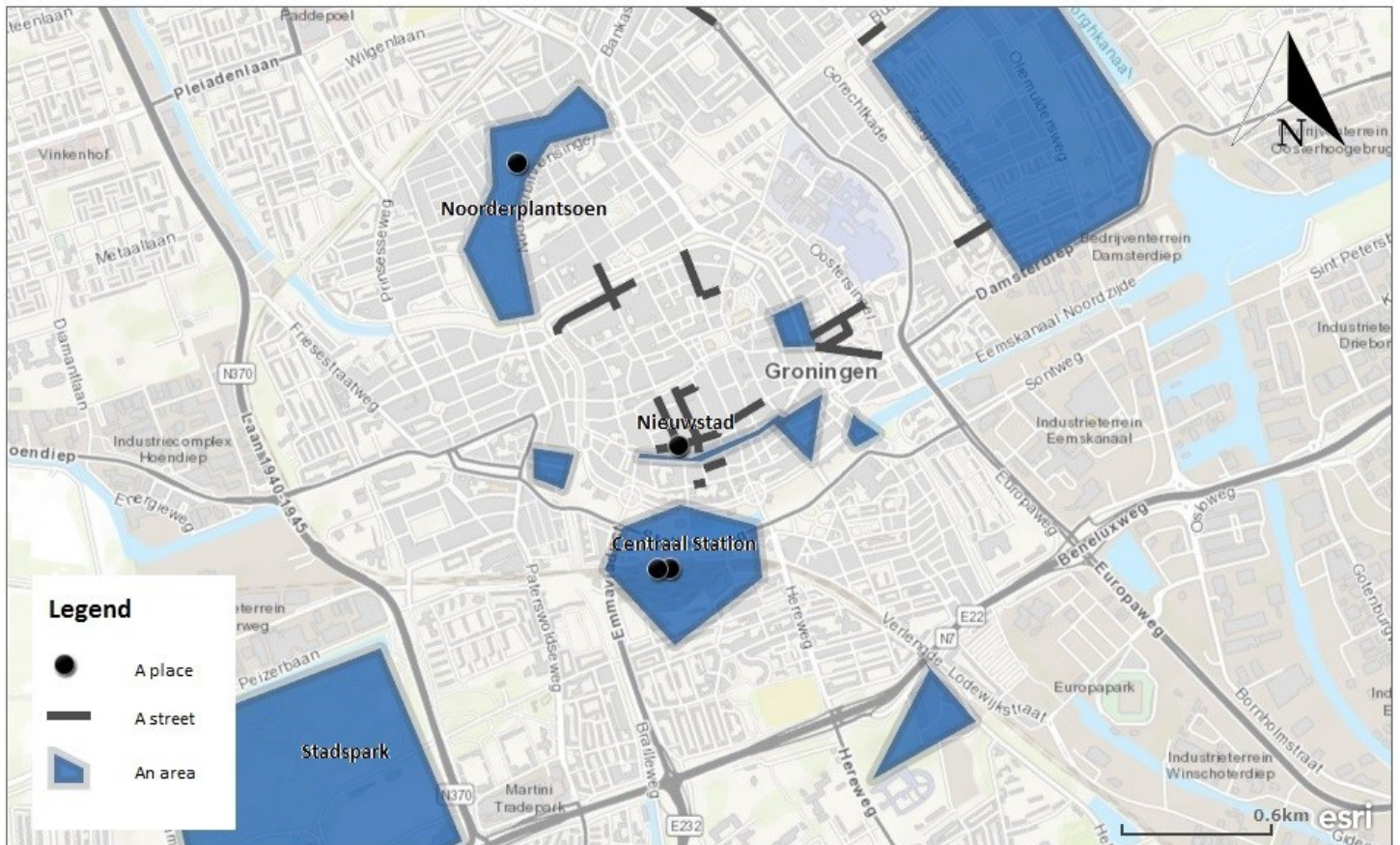
4.4 The geography of a women's fear

Avoiding specific public places is a coping strategy, also known as the geography of a women's fear. The public places the participants prefer to avoid are shown in figure 2 and 3. Figure 2 are the public places the women prefer to avoid by daylight and figure 3 are the public places by night-time. Figure 2 and 3 show that there a fewer public places the women prefer to avoid by daylight. This is because the participants feel relatively safe during the day in Groningen.

Kadaster, Esri, HERE, Garmin, INCREMENT P, USGS, METI/NASA

Figure 2: The public places women prefer to avoid during daylight in Groningen.

Kadaster, Esri, HERE, Garmin, INCREMENT P, USGS, METI/NASA

Figure 3: The public places women prefer to avoid during night-time in Groningen.

4.4.1 Living environment

Each participant designated the public places they prefer avoid on the map in Groningen. However, the places are dependent on their living environment. Notable are the matching characteristics of these places. Despite the public places are not at the same point on the map, the places do match with certain characteristics. For example: parks. Noorderplantsoen is designated multiple times, but Stadspark is marked too (see figure 3). Which park the women marked on the map, depends on their living environment.

4.4.2 The public places the women prefer to avoid

Several public places the participants prefer to avoid stands out in the map. First, the parks in Groningen by night (figure 3). The main reason is the darkness of the parks. Women cannot therefore see what is going on in the park and this creates a feeling of fear and insecurity. Besides the lack of social control; there are no houses and relatively few people, that give the women the feeling they cannot be seen and heard when something happens.

Second, the red-light district in Groningen also known as Nieuwstad, is a place most of the participants prefer to avoid. Even the crossing of Folkingestraat and Nieuwstad, is a place they do not feel comfortable to walk by. This is by day- and night-time (figure 2 and 3). By daytime is there less fear, because this crossing is a crowded place, but even with this social control most of the participants do not feel comfortable. The fear increased by night, cause the place is less crowded, and the people who are there, are loitering men. These loitering men are the stereotypes what creates fear by most of the women, as mentioned in section 4.2.2.

The third place are the stations of Groningen by night. Most of all, due to the lack of social control and the loitering boys. A relatively big part of the participants does not go there alone. A participant does not even travel by night, because she feels anxious about this place:

“I do not like those loitering guys. And I really avoid the station in the dark. I will not travel to home in the dark, at least not with public transport, I just do not feel comfortable. I made sure that I could go home with daylight. The same story for the Sunday evening, I prefer Monday morning with daylight, then Sunday night.” – participant 8

Besides, the back streets in the city centre are places women prefer to want to avoid by day and night. Those are streets, behind a main street or square. These streets give most of the participants a feeling of fear, because those are the streets people can do things what nobody can see e.g. drugs dealing, but also sexual harassment. At these streets happened most of the acts of sexual harassment the women experienced. Not only from a distance, such as whistling and yelling, but also grabbing and following the women. These experiences affect the participants and they still have anxious feelings about these streets. This woman was being followed by a man in daylight at Nieuwstraat (a backstreet):

“Yet during the day, I once bothered that someone came walking beside me. He did not want to leave, until I gave my number, and that happened several times in that street (...) I find it very difficult to be strict then, because then I'm afraid they become angry. So, I did nice and smiled and so on, and after a while I said that I had a friend or something, and then he dripped off, but it took a lot longer than I liked.” -participant 4

Some of these backstreets are with poor lighting and close to the water. Every participant marked a backstreet close to the water. This is striking, because in some way water conjures up risk in a woman her mind. When I asked them why, most of the time they answered that places close to the water are dark, and often used as a place for loitering. The same reason as the backstreets: lack of social control and the stereotyping of specific men and behaviour women do feel anxious about.

Chapter V: Discussion

5.1 Reflection on results

In this study different factors influences the perception of sexual harassment and can create fear: social norms, media, news-items, and social relations. This is in line with many other literatures of other western countries (Mac Millan, 2000; Stockdale, 1998; Valentine, 1989; Gray, 2018; Bastomski, 2018; Pain, 2000) and corresponds with the conceptual model. Notable, is the indicative finding, that every participant already experienced an act of stranger harassment. The participants do react different on these experiences and this probably depends on the harassment itself; mild or severe; rarely or frequently. One participant had a mild experience and do label this act as 'annoying'; she is not anxious about it and feels relatively safe. If she hears something about sexual harassment from a close friend, or a news-item about, such as 'de lustkapper', it is hard for her to empathize, and does not feel fear. On the other hand, a relatively big part of the participants experienced sexual harassment frequently, or more severe and do react more anxious about a news-item or a story of a close friend. Thus, their own experience influences their reaction on social norms, media, news-items, social relations, and the actual behaviour of men, what influences then again, their perception of sexual harassment and their emotions tied to this perception, e.g. fear. This finding was not expected beforehand and is not included in the conceptual model.

According to the participants is fear context-dependent. It depends on place and time and is notable in the two maps: the day-time and the night time map differs from each other. According to England & Simon (2010) women do have a mental map in their head with places they prefer to avoid when they are alone, or at a specific time, also known as the geography of a women's fear (Valentine, 1989). This corroborates with the participants, however not only place and time have a role in the fear of sexual harassment, also specific men and behaviour: stereotyping. Stereotyping is an inductive finding and was not added in the conceptual model beforehand. In their perspective the participants do feel more anxious for coloured men and loitering boys.

All participants do have their own way to cope with stranger harassment but has the same outcome: to feel safer and decrease their fear of sexual harassment. This is in line with the Reading research of Valentine (1992). However, in this study it became clear that there are two forms of coping strategies and it differs in time from each other: coping strategies to prevent sexual harassment and coping strategies in a state of fear in the moment itself.

5.2 Strengths and limitations

All participants of this research had a negative encounter with a strange man, from mild to severe. As already mentioned, the frequency and severity of their own experience influences different perceptions and emotions, e.g. fear, of sexual harassment the most. All the other factors that influences the fear of sexual harassment depends on their own experience. This influences the other factors, such as news-items and stories of friends. This aspect was not considered in the conceptual model, because it was not expected all the women experienced already sexual harassment. To research the phenomenon fear of sexual harassment it is important to include their own experience in the research and consider it as a factor that can influence the other factors, such as stories of friends and news-items. On the other hand, this limitation could be an eye-opener and a strength of this research, because every woman who participated is a victim of sexual harassment. This study bring forth the importance of making people aware of the consequences of sexual harassment, because different rights of sexual citizenship in the women's their daily life are violated, as they cannot express themselves like they want and act differently to avoid these negative encounters with men (coping strategies). Besides making people aware of this problem, can be a potential for women to feel safer and do not have fear of sexual harassment in the future anymore, because every human being has the right of sexual citizenship.

Another limitation of this research is the quantity of factors that are included in the conceptual model. This research is about the whole spectrum of fear of sexual harassment and can be too broad in this time-limit. This was discovered during the interviews, but could not corrected,

because most of the interviews were already taken and the interviewsguide was based on the conceptual model. However, the findings are rich and enough for this study, but there could be more depth in every finding.

An additional strength of this research is that the fear of sexual harassment is geographically visible. Both maps show what public places women prefer to avoid in Groningen. This could provide the reader a clear overview which public places are critical. Besides, the characteristics of the places what creates fear in a woman's mind are described. This gives the reader more knowledge and could support possible improvements in the public places as regards to the fear of sexual harassment.

5.3 Recommendations

For further research, it would be recommended to recruit women who never experienced an act of sexual harassment (if it possible). One can research the real influence of social norms, news-items, media, parental control, stories of friends on the fear of sexual harassment, without the influence of their own experience, because you do not have to be a victim to have this fear. If you include women who already experienced sexual harassment you must consider their own experience as another factor that can influence their fear.

Furthermore, stereotyping is striking in the fear of sexual harassment. The appearance of a men has a decisive influence on the women's fear. Mainly men from a different culture can create fear more easily than someone from your own culture. This research only includes participants from the Dutch culture. It could be interesting to include women from other cultures in further research, researching if they have the same feeling of men from a different culture, e.g. Dutch men.

At last, as a result of fear women have coping strategies. However, this study focused more on specific behaviour and its consequences. However, it is also interesting to research the psychological consequences of young women, besides coping strategies in behaviour, in the city of Groningen.

Chapter VI: Conclusion

The fear of sexual harassment in public places does play a part in the participants lives. However as aforementioned, it is context-dependent. Most of the time fear only arises in certain circumstances. The role of fear of sexual harassment is not something structural and does not play always in a woman's daily life. The fear is expressed in coping strategies, and the women do behave different because of this fear, e.g. avoid specific public places, walk faster and texting someone. However, these coping strategies are most of the time in the moment itself, and relatively often by night. In daylight most of the women do feel safe in Groningen, because of the presence of social control. Either way the acts of moving to another place, not closing alone at work, or not travelling home by night are acts that changes a woman's life and therefor it does play a role in some of the women lives.

Besides, there is another role what does play as something structural: the awareness of sexual harassment. The women are aware that it happens in Groningen, and this awareness do see the women as something positive, so they consider that it is possible that something *can* happen and do not behave reckless about it, because they always keep it in mind.

All in all, most of the participants do only feel fear in certain circumstances and this fear of sexual harassment does not have a structural role in their daily life. However, they do acknowledge that they perceive sexual harassment and are aware of it. This awareness does play as a structural role in their daily life.

References:

- Bastomski, S. & Smith P. (2016). Gender, fear, and public spaces. How negative encounters with strangers harm women. *Sex Roles*, 76(1-2), 73-88.
- Baum, F. (1998). *The new public health: An Australian perspective*. Melbourne, Australia: Oxford University Press
- Carpenter, R.D. (2003). *Qualitative Research in Nursing*. Philadelphia, PA: Lippincott Williams and Wilkins.
- Clifford et. al. (2010). *Key Methods in Geography*. London: Sage Publications.
- Conden et. al. (2007). *Feeling Unsafe in Public Places: Understanding Women's fear*. Paris: Sciences Po University Press.
- Creswell, J. (1998). *Qualitative inquiry and research design : Choosing among five traditions*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Darke, J. (1996). *The Man-Shaped City*. Oxford: Sage Publications.
- Dickson-Swift, V., et. al. (2007). Doing sensitive research: what challenges do qualitative researchers face? *Qualitative Research*, 7(3), 327-353.
- Duneier, M. (1999). *Sidewalk*. NewYork, Straus and Giroux.
- Elmir, R., et. al. (2010). Against all odds: Australian women's experiences of recovery from breast cancer. *Journal of Clinical Nursing*, 19(17), 2531-2538.
- England, M.R., Simon, S. (2010) Scary cities: urban geographies of fear, difference and belonging. *Social & Cultural Geography*, 11(3), 201-207.
- European Institute for Gender Equality (2010). Gender Equality Index Scores. Accessed 20-12-2018, <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/country/NL>.
- Fitzgerald, L. F., Gelfand, M., J. & Drasgow, F. (1995). Measuring sexual harassment: Theoretical and psychometric advances. *Basic and Applied Social Psychology*, 17(1), 425-445.
- Gemeente Amsterdam (2015). Ongewenste aandacht voor vrouwen in de buurt. Amsterdam: Onderzoek, Informatie en Statistiek (OIS).
- Hollaback Nederland (2016). WeAreHollaBack!Nederland. Available at: <https://nederland.ihollaback.org/> (Accessed: 26-09-2018).
- Hollway, W. & Jefferson, T. (1997). The risk society in an age of anxiety: situating fear of crime. *British Journal of Sociology*, 48(1), 255-266.
- Liamputtan, R., Ezzy, D. (2007). *Qualitative research methods*. Oxford: Sage Publications.
- Jackson, J. (2008). *Bridging the social and psychological in the fear of crime*. Abingdon, UK: Glasshouse Press.
- MacMillan, R. (2000). Experiencing the streets: Harassment and perceptions of safety among women. *Journal of Research in Crime and Delinquency*. 37(1), 306-22.
- Meldpunt Misbruik. (2018). Seksueel misbruik. Available at: <https://www.meldpuntmisbruikrkk.nl/S/Melding/Paginas/Seksueel-misbruik.aspx#menu-artikel1>. (Accessed: 11-12-2018).
- Pain, R. (2000). Place, Social Relations and the Fear of Crime: a Review. *Progress in Human Geography*, 24(3), 365-387.

- Peters K, et. al. (2008). Research on couples: are feminist approaches useful? *Journal of Advanced Nursing*, 62(3), 373-380.
- Richardson, D. (2000). Constructing sexual citizenship: theorizing sexual rights. *Critical Social Policy*, 20(1), 105-135.
- Scott, H. (2003). Stranger Danger: Explaining Women's Fear of Crime. *Western Criminology Review*, 4(3), 203-214.
- Solymosi,R., Bowers, K., Fujiyama, T. (2015). Mapping fear of crime as a context-dependent everyday experience that varies in space and time. *Legal and Criminological Psychology*, 20, 193-211.
- Stadsmonitor Groningen (2017). Stadsmonitor Gemeente Groningen. Available at: https://os-groningen.nl/wp-content/uploads/rapport/stadsmonitor_2017.pdf. (Accessed: 26-09-2018).
- Stockdale, M.S. (1995). Acknowledging sexual harassment: A test of alternative models. *Basic and Applied Social Psychology*. 17(4), 469-496.
- Valentine, G. (1989). The geography of women's fear. *Area*, 21(4), 385-390.
- Valentine (1992). Images of Danger: Women's Sources of Information About the Spatial Distribution of Male Violence. *The Royal Geographical Society*, 24(1), 22-29.
- Vera-Gray, F. (2018). *The Right Amount of Panic: How women trade freedom for safety*. Bristol: University Press.
- World Economic Forum (2014). Global Rankings 2014. Available at: <http://reports.weforum.org/global-gender-gap-report-2014/wp-content/blogs.dir/60/mp/files/pages/files/gggr-2014-table-3.pdf>. (Accessed: 20-12-2018).

Appendix I: Interview guide

Introduction:

Hello, my name is Sara, I am a student from the University of Groningen (Faculty of Spatial Sciences), researching the role of sexual harassment in the daily life of women (18-35) in Groningen. For this research I want to ask you different questions about your own feelings of the fear of sexual harassment. I understand this is a sensitive subject, so you can always choose to not to answer a question or stop the interview. If you have any questions, you can ask them at any time. The interview will take about 60/90 minutes. Have you read the informed consent and do you agree with it? To be clear: this interview is anonymous, so I will not use your name in my research, and do you still agree to record this interview?

Before starting the interview, I want to ask if you got the designated daytime and nighttime map with you, and the drawing of a place you avoid. And if you have any questions about this or questions in general?

Introductory questions:

- **Can you tell something about yourself? Who are you, what is your age, where do you live, are you studying and/or working etc.?**
Kan je iets over jezelf vertellen? Wie ben je, hoe oud ben je? Waar woon je? Wat doe je in het dagelijkse leven? (studie/werk).

Fear of public places:

- **I'd like to discuss the map with public places you prefer to avoid. Why these places? (Tell me about these places and how you feel there)**
Ik wil graag eerst de kaart discussiëren met de publieke plaatsen die jij liever ontwijkt. Waarom deze plekken? Vertel me wat over deze plekken en hoe jij je voelt daar?
- **What does play a role in your fear of these public places?**
Kan je reden noemen waarom deze plekken? Wat speelt een rol in jouw angst of deze plekken?

Fear of sexual harassment:

- **What do you know about the concept sexual harassment?**
Wat weet je van de term seksuele intimidatie?
→ uitleg van je eigen definitie, en hoe de respondent de term definieert.
- **Do you think sexual harassment happens in Groningen?**
Denk je dat seksuele intimidatie in Groningen gebeurt?
(media, familie, vrienden, eigen ervaring, nieuws etc.)
- **What do you know about the #metoo discussion? And how do you feel about it?**
Wat weet je van de #metoo discussie, en hoe voel jij je daarbij?
> Doorvragen: normalisatie maatschappij etc. / normen en waarden → wat vindt zij ervan?
- **Focussing on the fear of sexual harassment: Do you know how it did become having this fear? E.g. messages from your parents, friends, media etc?**
Met de focus op de angst van seksuele intimidatie. Weet je nog hoe het kwam dat je die angst ontwikkelde? Bijvoorbeeld, advies van je ouders, vrienden of de media?
- **Have you ever experienced a feeling of fear of having a negative encounter with a men? If yes, do you want to tell me something about it?**
Heb je ooit de angst voor seksuele intimidatie meegemaakt? Zo ja, wil je hierover wat meer vertellen tegen mij?
- **Do you think the fear of sexual harassment plays a role in your daily life? If yes, can you mention some examples?**
Denk je dat seksuele intimidatie een rol speelt in jouw dagelijkse leven? Zo ja, kan je een paar voorbeelden noemen?

Coping strategies:

- **Can you think about different behaviour you act to avoid sexual harassment? Or decrease the fear to become a victim?**
Kan je iets bedenken over gedrag die jij doet, om sexuele intimidatie te voorkomen/ontwijken? Of de angst te verminderen om slachtoffer te worden?

Discussion map:

- **Beforehand I asked you, to think about how public places can be more accessible for women, so they can visit these places without any or less fear. Do you have any suggestions or ideas from your perspective ?**
Ik heb je van te voren gevraagd om na te denken over publieke plaatsen meer toegankelijker te maken voor vrouwen, zodat je deze plekken zonder of met minder angst kan bezoeken en niet meer ontwijkt. Heb jij enige suggesties of ideeën vanuit jouw perspectief?
- **After this talk about this fear, do you want to add more places at your map? (If yes, designate more places) Discuss why these places.**
Na dit gesprek, wil je nog meer plekken toevoegen op jouw kaart? (zo ja, discussieer deze plekken)

10. Closing the interview: Do you have more questions, suggestions, things you want to tell me? Thank the interviewee for participation

Het interview beëindigen: Heb jij nog vragen, suggesties of dingen die je aan me wilt vertellen?

After the interview:

You can refer them to a counselor, to give them a phone number.

Within the University of Groningen:

- Marjolein Renker
Phone number: 050-363 5435

And outside the university:

- Centrum Seksueel Geweld
Phone number: 0800-0188

Appendix II: Transcripts

PARTICIPANT 1

Interview

25-10-2018

I = Interviewer
P = Participant

I: Nou mijn naam is Sara, ik ben een student aan de rijksuniversiteit Groningen, en dan aan de faculteit Ruimtelijke Wetenschappen. Ik had je al gemaïld over mijn onderwerp, maar ik ga het nog even toelichten. Ik ga het hebben over de angst voor seksuele intimidatie met uh... jonge vrouwen in Groningen, dus daar hoor jij ook bij. Ik had ook van te voren gevraagd of je een kaart kan invullen met plekken die je liever vermijdt daardoor, en ja, uh.. die ga we eerst even bekijken.

I: Oke ja, het was dus eerst de vraag de openbare plekken die je liever overdag vermijdt, maar ik zie dat jij niks ingevuld hebt...ja vertel.

P: klopt ja, ik uh.. ik heb overdag niet echt het gevoel dat ik mij seksueel onveilig voel, zeg maar nee.

I: nee dat is gewoon eerlijk, helemaal goed. Misschien komt er straks nog een plek naar boven, we gaan er straks ook nog over hebben. Ik zie wel dat je 's nachts, nja als het donker is heb aangewezen. Uh.. even kijken, laten we beginnen met deze: dit is in de oosterparkwijk en ja zeg maar.

P: Ja, uh.... Ik woon er vlak bij, en ik moet als ik 's avonds naar huis ga langs die straat fietsen, en oosterparkwijk staat er eigenlijk een beetje om bekend, beetje slechte wijk is van Groningen: als je hier 's avonds eigenlijk doorheen fietst, dan ja weet niet, zijn altijd van die gekke mannetjes op straat, volgens mij allemaal werkloos, dronken, ze gaan dingen naar je schreeuwen, en er rijdt eigenlijk altijd wel politie langs als ik er doorheen rij.

I: maar waarom verder nog? Zijn rare mensen, maar is er ook bijvoorbeeld weinig licht?

P: Het is.... Er zijn gewoon wel lantaarnpalen, maar het is een straat, aan de rechterkant zitten bijna geen woonhuizen, dus eigenlijk....

I: Een doorgangsweg?

P: Ja, niemand let eigenlijk op, of als er wel iets gebeurt, is er ook niemand die je kan helpen/ horen. Misschien ook wel? Maar voor mijn gevoel niet en dat creëert angst.

I: Opvallend vind ik; aan de ene kant zeg je dat er politie is... dan is veilig toch?

P: ja maar dat creëert ook angst, omdat je weet dat het een slechte buurt is, dus dan moet er vaak politie komen.

I: Ja dat is ook weer zo. En ik zie dat jij; uh... dat is Folkingestraat heb aangewezen. Vertel..

P: Ja, ik werk zelf op de Vismarkt en als ik zeg maar met de bus naar huis ga, loop ik vanaf werk naar station toe. Maar op dat stukje, ook aan de hoerenstraat, Nieuwstad heet dat volgens mij, ja, zijn allemaal van die gure types. Die altijd helemaal nakijken, en gelijk stoppen met wat ze doen om jouw na te kijken en te roepen.

I: Ja dat creëert ook angst! Is daar ook wel eens iets gebeurd of meer de angst zelf nog?

P: Meer de angst... Het is ook een doorgangsweg, met gesloten winkels....

I: Nou dit waren de plekken, maar ik ben helemaal iets vergeten te vragen... Kan jij je misschien nog voorstellen? Hoe oud ben je, wat doe jij? Werk je? Studeer je? Best handig om te weten ha-ha.

P: ha-ha, ja snap ik. Ik ben 21 jaar, ik studeer aan de uni, ik werk op de vismarkt, in een restaurant Pronk. En ik woon aan de Zaagmulderweg ongeveer (Oosterparkwijk).

I: Nou super, nou kaart hebben we dus gedaan, we gaan zo nog iets dieper op de plekken in, Maar ik wil eerst nog even wat concepten bij langs. Want was is eigenlijk seksuele intimidatie voor jou? Hoe definieer jij het?

P: Dat er dingen worden nageroepen, gewoon van uh... ja zoals je hoort wel eens: 'schatje, hee lekkerding' altijd wel een beetje nageroepen. Mensen kijken naar je, beetje het gevoel dat zij andere bedoelingen hebben dan van: 'hee hoi, jij bent hier ook'

I: ja dus andere bedoelingen als seksuele bedoelingen?

P; ja dat.

I: Ja dat is dus vrij oppervlakkig van veraf, maar vind jij fysiek contact ook seksuele intimidatie?

P: Ja, dat vind ik, dat heb ik nu niet aangewezen, maar als je op stap bent en als je dan zeg maar door de straat dan loopt, dan heb je dat wel, dat mensen vaak aan je kont zitten, of uh.....

I: maar dat is ook intimiderend lijkt me?

P: Ja ook, dat vind ik ook seksuele intimidatie.

I: Ja helemaal goed, zo zie ik het ook, nja bijvoorbeeld de ergste gevallen verkrachting, aanranding, horen daar natuurlijk ook bij, maar ook inderdaad van veraf, zoals fluiten, aanstaren, ja dat kan natuurlijk ook al heel intimiderend zijn, en in je privacy zone zitten. Maar ja eigenlijk, je zei al dat je angst hebt. Maar denk je ook dat seksuele intimidatie gebeurd in Groningen? En ja waarom denk je dat?

P: Ja ik heb het zelf ook meegemaakt, ha-ha...

I: oke dus eigen ervaring, daar wil ik het zo over hebben als het kan? Maar naast je eigen ervaring, ook bijvoorbeeld media, nieuws films? Dat dat ook angst kan creëren?

P: Uh... denk films enzo niet. Dat creëert geen angst bij mij, maar media wel. Als je bijvoorbeeld hoort van Anne Faber? Zo heet zij toch? Als je dat dan leest, denk je wel van goh, het kan wel echt gebeuren... als je langs het bos fietst... maar ik denk toch wel vaak er kan niks gebeuren, sta er vrij nuchter in, maar met zo'n nieuwsbericht, kan ik wel even extra nadenken, iets bewuster van.

I: Heb je niet bijvoorbeeld met films, standaard scenario, eng steegje met mannen. Dat je een paar dagen denkt; mwoah ik ontwijk even donkere steegjes?

P: Nee, eigenlijk niet. Films doen mij niet zoveel...

I: Nou helemaal goed! Nu ben ik ook benieuwd, hoe ben je erin opgevoed? Waren je ouders heel beschermend?

P: Ja ze waren best wel streng, mocht nooit alleen naar huis fietsen. Wij woonden ook in een dorpje, dus als je, nja ik ging dan naar een dorpje ernaast, maar dan moest je door een bos fietsen. Nja dat is het eigenlijk al, en langs de andere kant als je dan naar een groter dorp fietste, moest ook door een klein bospaadje, langs voetbalvelden en was eigenlijk ook geen verlichting dus eigenlijk wilde mijn ouders dat ik nooit alleen fietste.

I: ja vrij logisch, dus eigenlijk heb je op dat moment ook bewust van geworden en angst gecreëerd?

P: Ja, precies. Kan goed zijn, tot een bepaalde hoogte. Die bewustwording is wel goed vind ik.

I: Uhh... even kijken wat handig is. Heb je ook met vriendinnen/vrienden dat je daardoor meer bewust van wordt, dat zij het hebben meegemaakt of gewoon beschermend zijn?

P: Neuh, niet echt. Hoe bedoel je? Dat zij het een keer hebben gehad ofzo?

I: Ja bijvoorbeeld, of gewoon die angst met jou delen, of beschermend zijn?

P: Nee, ze hebben nooit meegemaakt. Vriendinnen werden altijd opgehaald door hun moeder. Maar niet dat je dan dacht dat er wat kon gebeuren.

I: En als je nu op stap gaat in Groningen? Hoe gaat dat?

P: Nee ook niet eigenlijk, fiets eigenlijk nog best wel vaak alleen naar huis. Wonen overal ergens anders. Je bent er wel meer van bewust natuurlijk en ik ga ook harder fietsen. Maar ik ga niet, niet op stap omdat ik alleen naar huis moet fietsen en blijf ook niet langer in de kroeg, zodat iemand meegaat.

I: Nee je ontwijkt het niet dus?

P: Nee

I: Oke, prima. En heb je ook niet dat je appt als je thuis bent? Als je in bed ligt bijvoorbeeld/

P: Neuh, eigenlijk niet.

I: Oke, even kijken hoor. Want uh.. ik wil het eigenlijk toch even hebben, want je had verteld dat je het wel eens heb meegemaakt, wil je het daar over hebben? Of liever niet?

P: Oh ja hoor. Ik was op stap met mijn broer en mijn zus. En uh... hoe heet het oude pleidooi?

I: Uh... geen idee? Sorry

P: Sunny beach trouwens! En uhh.. waren half uurtje binnen. En toen werd ik door een jongen bij mijn kruis gegrepen...

I: Zo, dat is heftig.

P: Ja... maar uh, wilde ik eigenlijk zelf geen aangifte doen, want hé het gebeurt wel vaker in de stad. Maar van mijn broer moest ik het doen, dus is hij (die aan me zat) en als zijn vrienden opgepakt. Want ze wisten niet was er precies speelde en ze waren zeg maar niet Nederlands.. en uh.. toen is bij de politie sporenonderzoek bij mij gedaan, camera beelden terug gekeken, half jaar later een brief gekregen dat ze voor de rechter stonden, en uh nu weet ik er eigenlijk niks meer van.

I: Nee, maar zoals je zei, je doet vrij nonchalant van: 'het gebeurt vaker' en je wilde eigenlijk geen aangifte doen.

P: Ja het is eigenlijk heel slecht he als je al zo denkt!

I: Nou slecht wil ik het niet noemen, maar... weet ik niet. Want daar wilde ik het nog over hebben, misschien beetje hak op de tak, maar eigenlijk is het ook een beetje, genormaliseerd gedrag van mannen: mensen vinden het normaal of doen er heel nonchalant over, want het gebeurt toch altijd... maar ja: wat vind jij daarvan?

P: Nu ik er zo achteraf over nadenk, denk ik: Ja het is wel echt goed dat ik de aangifte heb gedaan, want het hoort niet. Maar op dat moment, dacht ik: Ja als je op stap bent, heel vaak zitten mensen aan je kont of ze gaan in één keer achter je 'schuren.', weet ik het allemaal. Dus het is wel een beetje normaal geworden, maar het moet eigenlijk niet.

I: Ja klopt, maar om daar doorheen te prikken is natuurlijk heel lastig. En als er drank in het spel is, gaan mensen lossen doen.

P: En als je, voor mijn gevoel, als je aangifte doet, van: jongen zitten ongevraagd van mijn kont, doet de politie daar helemaal niks mee.

I: Er wordt blijkbaar ergens een lijn getrokken, wat kan wel, wat kan niet? En tja, de een heeft er wel veel schade aan, en de ander minder...

P: Heb je er lang last van gehad, of überhaupt last van gehad?

I: Uhh... nacht zelf wel, maar meer de indruk van het politie gebeuren, heel officieel en dat soort dingen. Maar verder niet meer dat ik op stap ben, last van gehad ofzo.

I: Oke, heeft het je angst verder vergroot?

P: Nee eigenlijk niet, het hoort natuurlijk niet, maar het is niet dat ik echt ben verkracht of ben aangerand, nja zo noemen ze het wel....

I: Het ging allemaal ook vrij snel denk ik dan?

P: Ja dat!

I: Nouja, dit is eigenlijk vrij heftig, maar zoals naroeppen, fluiten. Heb je daar ook wel een last van?

P: Ja

I: En daar ben jij ook vrij nonchalant in? Of hoe reageer je daarop?

P: Ja ik negeer het altijd gewoon, als ik fiets dan fiets ik gewoon wat harder en als ik loop, dan probeer ik, of als ik weet dat ze aan dezelfde kan van de weg staan, naar de andere kant te lopen.

I: ja precies, dat is wat voor gedraag je vertoont dan, zoals je al zei, snel fietsen, ontwijken. Heb je nog meer dingen die je doet omdat, soort dingen te ontwijken.

P: Niet per se in Groningen....Maar weet niet of dat relevant is?

I: Mag, doe maar. Natuurlijk.

P: Oke ha-ha, ja vroeger, was mijn vriendje in Amsterdam en dan moest je naar Amsterdam Sloterdijk, dan deed ik altijd een knot in, zodat je niet zo opvalt met mijn lange blonde haren.

I: Ja snap ik, eigenlijk heb je ook zo'n punt in Groningen, misschien kom je er bijna niet. Station Noord in Groningen

P: Nee daar kom ik bijna niet.

I: Maar 's avonds, schijnt ook, veel vrouwen dat veel vrouwen bij stations, is bijna geen sociale controle. De mensen die er zijn vaak hangjongeren 's avonds. Aangezien 's nachts bijna niet wordt gereisd en als mensen nog wel reizen, lopen ze snel door in verband met het reizen. Stations worden vaak niet.

P: Heel chill ervaren?

I: Nee niet echt, en station Noord schijnt nog minder fijn te zijn dan hoofstation, helemaal verlaten stukje. Maar kleren op het moment zelf; dat je van tevoren een outfit aantrekt en daarover nadenkt?

P:Nee denk ik nooit zo bij mij na..

I: Heb je wel eens kort rokje aan oid?

P: ja dat wel, alleen ik denk er nooit zo bij na.. Maar trouwens! Op stap niet, dan doe ik geen rokje aan. Dan lukt je het ook een beetje uit... Maar naar school wel bijvoorbeeld.

I: Ja... Ze zeggen ook wel dat je het dan 'uitdaagt', maar het is ook weer geen reden om aan iemand te zitten toch?

P: Nee niet echt eigenlijk.

I: En met je lange blonde haren als je op pad ga in Groningen, zoals 's nachts?

P: Nee, dan doe ik het eigenlijk niet vast.

I: Nou helemaal prima, je hoort dat namelijk wel eens, en omdat je het wel in Amsterdam doet.

P: Ja nou misschien heel gek? Maar in Groningen heb ik toch een veiliger gevoel, wat meer dorps is, dan bijvoorbeeld in Amsterdam of in Utrecht, omdat toch dat wat groter is en in Groningen je altijd wel een bekende tegenkomt, net een groot dorp eigenlijk.

I: Snap ik, Amsterdam is ook erg groot en onbekend, en verschillende culturen, andere mensen, die onzekerheid creëert ook angst natuurlijk.

P: Ja eigenlijk is Groningen is natuurlijk ook een stad, maar zo voelt het niet, het is ook meer bekend, dus misschien voel ik me daarom veiliger?

I: Ja dat kan prima. In Amsterdam en Rotterdam, delen zij al boetes uit om seksuele intimidatie te straffen op heterdaad. Misschien lastig te uh... beboeten, maar wat vind jij daarvan?

P: Ik vind het eigenlijk best wel goed! Zo creëer je toch dat vrouwen zich iets veiliger voelen en dat de politie er iets mee doet. Ik ben er misschien vrij nonchalant over, maar er zijn wel genoeg vrouwen die wel bang zijn en straten vermijden, dat soort dingen. Dus als er wel opzoek wordt gegaan naar seksuele intimidatie, geeft dat toch een fijner gevoel dat ook de politie er mee bezig is. Net zoals als ik zei; dat ik het gevoel heb dat als je aangifte doet, dat ze er gewoon niks mee doen.

I: Eigenlijk wat ook opvallend is, nu met stappen, maar na het stappen, als de deuren dicht gaan van de kroeg, is de politie ook per direct weg, terwijl juist iedereen dan op straat is, en ook de 'raardere' types. Heb je wel eens gehad dat na het stappen je onveilig voelde?

P: Nou meestal als ik echt toch heel laat in de stad ben, dat echt de deuren dicht gaan, ben ik wel met mensen op me heen die dan die kant op gaan, dus dat valt wel mee. Dan fiets ik nooit echt alleen..

I: Ja eigenlijk best gek, tussen 5-7 is echt zo'n gat.

P: Ja dat is precies wat op het station gebeurt, als daar de winkels dicht gaan, dan heb je zo'n 'stationbeveiliger' weet niet hoe je dat noemt, die denkt ook, ik ga naar huis. Joehoeeee.

I: Ja dat is dus best vaak, want sociale controle doet best wel veel, ook politie, maar ook gewoon mensen zelf. Uh... even kijken we hebben al een beetje over jouw gedrag gehad, maar wil nog even iets meer focussen op het moment zelf. Want je zegt dat je sneller gaat lopen, maar doe je nog andere dingen? Als je bijvoorbeeld wordt nageroepen, wat doe je dan?

P: Nee ik negeer het gewoon, ik kijk probeer er ook niet naar te kijken. Maar soms wordt je na getoeterd, en dan kijk je eigenlijk automatisch of het een bekende is. En dan ja... maar eigenlijk als iemand roept of iets dergelijks, probeer ik er niet naar te kijken, kijk ik naar de grond en negeer het.

I: Ja oke, snap ik. Heb je ook wel eens momenten gehad dat je iemand had gebeld, of 'nepbellen'?

P: Ja. Maar meer dat ik toen thuishuis woonde, en toch door het bos fietste alleen... en dan deed ik wel een nepbelletje, of belde wel mijn vriend.

I: Ja dat is minder in Groningen, echt beboste gebieden, ja bijvoorbeeld Noorderplantsoen, maar daar kom je niet zoveel? En kan je ook geen bos noemen.

P: Ja, maar inderdaad met bossen, minder verlichting, alles kraakt, je weet niet wat achter de bosjes schuilt.

I: Ja klopt, dat is niet fijn. En eigenlijk is er steeds minder verlichting in de stad, vanuit milieu duurzaam perspectief, bijvoorbeeld komende zaterdag hebben ze ook zo'n nacht dat heel veel verlichting uit gaat. Maar licht doet eigenlijk best wel veel inderdaad. Maar heb jij ook nagedacht van plekken die je liever vermijdt, hoe dat beter kan worden? Zodat je angst wordt verminderd?

P: Uhh..... nou ik denk dat die in de Oosterpark, dat je daar niet heel veel aan kan doen, want het eigenlijk ja, werkloze mensen, heel veel sociale huur woningen, en dat heeft toch wel een bepaalde soort mensen, misschien heel vooroordelen dit?? Maar zo zie ik dat, en om die straat, die buurt, een beetje veiliger te maken, tja.. dan moet er heel veel gebeuren, zoals gentrificatie. En dat is vrij lastig.

I: Ja snap ik, dan moet echt de hele cultuur veranderen in die wijk en tja, ze moeten ergens in de stad zitten..

P: Ja precies! En die Nieuwstad, ja misschien ook wat meer politie? Ik zie echt letterlijk nooit iemand....

I: Ja dat vind ik ook opvallend, want het is een hoerenbuurt, maar je ziet nooit politie. Een deeltje misschien?

P: Haha ja, dat misschien en ja misschien ook wel, maar misschien ook qua planning en gebouwen. Want de hoerenstraat kruist letterlijk de Folkingestraat en nog 2 andere straten. Dus misschien met muren, dat ze het misschien iets meer afsluiten? Wel heel dom, een hoerenbuurt door die straten, 3 straten richting station, waarbij super veel mensen langs lopen..

I: Ja qua planning niet ideaal nee. Want eerst zat die eigenlijk hier(wijzen kaart, naar hoekstraat) dat is meer een hoekje, dat gepaster is, iets meer afgelegen, en niet een doorgangsweg, en als je niet daar heen wilt, kan je wel een andere straat kiezen.

P: Want er zijn wel genoeg lampen, en snap ook wel, dat niemand daar wil wonen, dus er zijn ook niet echt mensen die daar wonen en blijft het leeg..

I: Ja zijn meer winkels, wel hele hoge appartementen boven de winkels, maar geen gezellige woonhuizen, waarbij de mensen zicht op de straat hebben en op jou. En bijvoorbeeld geen donkere straten aangewezen, want met licht kan je ook veel doen, bijvoorbeeld bewegingssensors, dat ze aan gaan als jij langs fietst/loopt.

P: Dat heb je ook bij ons thuishuis. Kan je een knopje indrukken en dan gaat voor een km, de lamp aan!

I: Nou, precies dat. Perfect toch? Als er niemand langs die straat loopt, logisch dat het donker is, maat je zou maar net die ene zijn, dan is dit een fijne oplossing.

P: Ja ik heb niet echt het gevoel dat in Groningen, ja misschien het Noorderplantsoen, maar ja daar kom ik eigenlijk nooit. Maar voor de rest is er wel verlichting.

I: Ja precies, en groen moet je ook natuurlijk behouden, kan moeilijk zeggen; plaats er woningen. Uhhh.... Wou je nog plekken toevoegen? Of ben je tevreden met je kaart? Want mij van mij dat, zoals het station?

P: Uhhh... nee, station hoeft niet, ik kom daar nooit laat. En ik voel me er wel prima dan.

I: Oke snap ik.

P: En met stappen, tja... met stappen heb ik geen angst.. als het gebeurt wel, maar het is geen plek die ik liever vermijd. Ik ben dan met leuke mensen en dan heb ik geen angst daarvoor. En vaak ben ik ook met jongens en niet alleen. Alleen zijn is veel dingen meer angstiger, dan met mensen. En tja, ik ga eigenlijk ook niet alleen op stap... ha-ha

I: Ha-ha nee snap ik, het kan natuurlijk. Want verder, uhhhh... even doorspitten. Oh ja! Dat is eigenlijk gewoon dé vraag, heel mooi om mee af te sluiten denk ik. Uh... Nja die angst voor seksuele intimidatie, kan je zeggen dat het een rol speelt in jouw leven? Dat het iets structureels is, en echt speelt in jouw leven? Anders door gaat gedragen? Is het positief/negatief?

P: Nee ik ga me niet echt anders gedragen door die angst, het speelt ook niet echt een rol. Meer dat ik er bewust van ben, maar niet dat die angst dagelijks in mijn leven is. Want bijvoorbeeld, die ene straat in het Oosterpark, fiets ik altijd langs als ik naar huis fiets, en ik kan ook wel om fietsen, maar dat doe ik niet.

I: Dus eigenlijk een beetje positieve rol, dat je er bewust van bent, maar niet dat het een zware negatieve rol speelt in jouw leven. Nou dan weet ik dat in ieder geval. Uhh... oh ja, jij werkt in Groningen in de horeca en er was een #metoo discussie gaande, ben je een beetje op de hoogte van die discussie?

P: Uh.. semi.

I: Oke, ik ga het heel beknopt in één zin zeggen, vrouwen kwam op met die hashtag om seksuele intimidatie op de werkvloer niet vonden konden voor aandacht. En omdat jij natuurlijk in Groningen, heb je wel eens last gehad van seksuele intimidatie op de werkvloer? Want horeca, ja ik wil niet vooroordelen, het is een lossere branche, dus je hoort het daar vaker.

P: Uhh.. nee geen collega's of teamleiders... je hebt altijd wel van die gekke gasten, ja gasten ha-ha, als horeca gasten, snap je?

I: Ha-ha ja ik snap hem.

P: Nou die soms net een rare opmerking maken. Maar mijn collega's of iets dergelijks niet.

I: Ook nog nooit gezien?

P: nee ook niet...

I: Nou alleen maar fijn, dat was dus bij Pronk. Heb je verder nog baantjes gehad in Groningen?

P: Ja bij de Albert Heijn, maar daar gebeurde het ook niet.

I: Nou gelukkig maar, dat was de werkvloer. Ik heb het over familie gehad, vrienden, jezelf, gedrag, je plekken... Ja uh.. heb je verder nog iets van suggesties of dat je iets kwijt wilt?

P: Uh.. nee eigenlijk niet, denk ik. Vindt wel heel goed dat je én overdag én 's nachts doet!

I: Ja dank je wel! Angst is een dynamisch concept, en context afhankelijk. Maar zonder gekheid, ja als het donker is gaan er toch altijd van die alarmbellen af in iemands hoofd, dus ik wil dat wel mee pakken. Maar lief dat je dat zegt!

P: Ja logisch, maar ook gek, want het kan ook overdag gebeuren..

I: Ja klopt helemaal! Maar toch in de donker, ziet niet iedereen altijd alles, en donkere hoekjes, dat speelt wel mee.

Laatste twee minuten: Nog gesprek over onderzoek zelf, en mijzelf dus niet relevant voor het onderzoek.

I: Nou dan wil ik het hierbij afronden! Je bent tevreden over je kaart?

P: Volmondig: Ja.

I: Dan wil ik je heel erg bedanken en ik op je formulier staan nog twee nummers als je toch even je ei kwijt wil, dan kan je die bellen!

P: Nou waarschijnlijk niet nodig hoor, maar toch bedankt! Super!

PARTICIPANT 2

Interview

30-10-2018

I: Interviewer

P: Participant

I: Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaïld, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En misschien is het even handig dat jij je ook even voorstelt, nou niet per se je naam natuurlijk, maar wie ben je: hoe oud ben je, waar woon je, wat doe jij?

P: Nou ik ben .... ik ben 22 jaar oud, ik studeer nu Technische Planologie aan de universiteit en uh.. dat was het wel.

I: Je woont en werk ook in Groningen?

P: Ja ik woon ook in Groningen en werk af en toe in Groningen, dat ligt eraan.

I: Zullen we eerst even de kaart bespreken? Je hebt namelijk plekken aangegeven op de kaart, dan kunnen we even interactief beginnen.

P: Ja is goed.

I: Even kijken, overdag... daar zie ik een plek!

P: Overdag heb ik één plek.

I: Ja best lastig om aan te geven hè overdag? Ik ben allang blij dat je één hebt!

P: Ja heel moeilijk... maar uh.. deze brug, dat is bij mijn oude huis. Ik woonde hier, in het Nieuwe Kijk van 't Jatstraat (brug daarbij: zie kaart) en op die brug stonden altijd een paar mannetjes de wacht te houden, ook overdag. En ja ik ben daar één keer, was dan wel 's nachts, een keer langs gelopen, iemand helemaal volgen tot aan me deur enzo, nou toen voelde ik me er heel ongemakkelijk bij.

I: Oh ja! Dat is inderdaad vrij heftig, snap ik.

P: Dus uh.. als ik daar langsloopt, ook overdag, voel ik nog steeds dat gevoel, die angst van toen.

I: Ja dat snap ik...

P: Ik herken het wel! Ik loop er ook wel eens langs, heb het gevoel dat het wel dealers zijn of iets dergelijks.

I: Ja denk het ook! In die straat zit namelijk een "snackbar" die ook bijverdiend met andere niet zo zuivere dingen, met deal bezigheden. Dus die mannen houden dus ook echt de wacht daar. Dat was ook één van de redenen dat ik daar niet meer woon...

P: O wow, zo heftig dus....

I: Ja ik moest gewoon vaak langs dat bruggetje, en hier in Noorderhaven zijn ook allemaal mensen in het water gevonden, ik woonde ook daar toen een half jaar en toen zijn er drie lijken gevonden daar... ja niet fijn.

P: Ja klopt! Snap ik, geeft geen goed gevoel dan... en geen lekkere sfeer. Maar niet per se seksuele intimidatie, maar wel intimiderend. Het blijven wel mannen, dus op dat gebied wel seksueel, maar.. toch niet veilig voelen.

I: Nee helemaal prima, even kijken hoor uh... verder had je niet overdag toch?

P: Nee, dit is de enige die ik overdag heb aangegeven.

I: 's nachts heb je wel veel plekken! Laten we beginnen bij Nieuwstad, bij de hoerenbuurt, die hoor ik vaker.

P: Hier daar, en de oude hoerenbuurt.

I: Is dat nog een hoerenbuurt?

P: Muurstraat niet meer, maar dit stuk (bij die kromming) nog wel! In ieder geval ik krijg er nog steeds een naar gevoel bij. Een beetje 'shady', ik had een vriendinnetje vlakbij wonen en je hoorde altijd mannen schreeuwen en gek doen enzo.

I: En het opvallende is, Nieuwstad gaat door drie straten dus eigenlijk moet je er altijd wel langs, of je moet extreem omlopen...

P: Ja je moet er heel vaak langs. Niet dat het een plek is waar ik daadwerkelijk ben lastigvallen, maar het is een plek waar ik me niet echt prettig voel.

I: Nee snap ik, ik zie toevallig ook dat je ook Oude Ebbinge heb gekozen, en daarvan ook een zijstraat.

P: Ja dat is langs de Coffee Company, daar heb ik gewerkt, en altijd in deze straat als ik aan het werk was, en ik moest het terras buitenzetten of opruimen, waren er altijd mannen die zeiden: 'mag ik je helpen? Of kan ik je daarna meenemen?' Terwijl ik gewoon aan het werk was..

I: En dat was, 's ochtends vroeg?

P: Ja ook, en ook bij sluiten en soms ook wel gewoon overdag...

I: Stond je ook alleen?

P: Ja, het scheelt dat het een drukke straat is, daarom voel ik me overdag niet onveilig, maar overdag dat ik ben lastig ben gevallen..

I: hm.. en het is ook een doorgangsweg, dus mensen stoppen niet echt.

P: Maar er zijn wel mensen! Dus vind het overdag niet zo eng, alleen 's nachts wel een gekke sfeer, want er zitten dan ook veel zwervertjes in die straat zitten, ja het zijn op zich aardige mensen, maar toch vragen ze altijd aandacht van je... en misschien alleen om geld, maar mensen die me daar op date vragen, ja daar ben ik snel klaar mee

P: ja snap ik hoor!

I: We mochten op geven moment ook niet meer alleen openen, omdat er meiden werden lastig gevallen. Met z'n tweeën bijvoorbeeld

P: En ik zie dat je bij Schuitendiep....

I: Ja de Tuinstraat en Oudeweg, dat zijn erg verlaten straatjes, zeker 's nachts en ja als ik daar doorheen moet lopen, ja dan voel ik me uh.. ja niet prettig. Toch toevallig overdag, ben ik een keer lastig gevallen, dat iemand naast me kwam lopen. Niet weg wilde gaan, totdat ik mijn nummer gaf, en dat is op recht al meerdere keren in die straat gebeurd, en dat was dan wel overdag, maar omdat er overdag wel mensen zijn, voel ik me toch niet heel angstig daar overdag, toch echt 's avonds, ondanks dat ik overdag ben lastig gevallen.

P: Maar wat is dat met die straat? De mensen of...?

I: Ja, het is verlaten en de mensen die er doorheen lopen doen dat.. en ja ik heb deze straat gekozen, omdat ik er vaak doorheen loop, als ik naar huis loop.

P: En ik heb het Noorderplantsoen gekozen!

I: Oh ja sorry, maar kom je daar regelmatig doorheen? Ben namelijk benieuwd!

P: Ik ben daar best wel vaak, als ik bijvoorbeeld naar mijn vriend fiets ofzo, ervan terug fiets, fiets ik daar toch wel doorheen, omdat de stad zo druk is altijd. Maar 's avonds voel ik me daar toch wel onprettig bij. Parken is dan toch wel een dingetje, en ik ben daar ook wel eens lastigvallen, óók overdag. Opvallend toch? Ik word heel veel overdag toch lastig gevallen he..

I: Ja raar is dat he!

P: Maar toch is die angst 's nachts...

I: Ja als je alleen bent, met donker gaan toch de alarmbellen af bij een vrouw.

P: Nee als het donker en laat is, ga ik er niet doorheen, dan fiets ik liever om. En uhhh... deze straat hier, bij de Oosterhamrikade, daar zit een autobedrijf waar bij altijd de bus moeten afleveren als we gewerkt hebben, en vanaf daar lopen naar huis, en ik vind dat heel naar verlaten slecht verlicht gek plekje.. van die verlaten schuiten. Hangt geen lekkere sfeer.

I: Je zei dan je ook studeert bij Zernike, en ik ben nieuwsgierig, want je hebt de nieuwe Zernike-route, kom je daar wel eens? Als het donker was toevallig?

P: Jawel wel een gefietst, maar alleen overdag.

I: Ja want ik heb via-via gehoord, dat het daar echt goed donker is 's avonds..

P: Ja dat kan zeker kloppen, zijn volgens mij helemaal geen lampen! Daar zou ik inderdaad ook niet in het donker langs fietsen, heel afgelegen...

I: Nee precies.

P: Ja trouwens wat betreft overdag bij de Grote Markt als je bij de Drie Gezusters loopt, dat terras. Je wordt zo vaak nageroepen en sowieso nagestaard. Maar niet echt angstig, maar meer vervelend.

I: Nou dat waren volgens mij wel de plekken. Ben in iedergeval heel blij dat je heel veel hebt aangeklikt, vind ik echt top! Dankjewel.

P: ha-ha, nou graag gedaan.

I: Even kijken, waar we mee beginnen, nou ja eerst wat even handig is, het concept: seksuele intimidatie, wat is dat voor jou? Hoe definieer jij dat?

P: Uh.... Kijk als er iemand naar mij fluit, vind ik dat geen intimidatie. Ik denk dan wel van weetje: irritant, maar niet van dat ik angstig ben, helemaal niet. Maar als er dan echt mensen bij je komen lopen en dat die mensen ook niet weggaan als je het vraagt. Vanaf dan vind ik het toch wel heel intimiderend.

I: Nee snap ik, komt het te dicht in je privacy zone eigenlijk.

P: Ja precies!

I: Dus jij vind het wel, kijk van afstand, wel oké, is te overzien...

P: Ja als je bijvoorbeeld iets roept, het zou van mij echt niet hoeven als je dat doet, maar ik word daar niet angstig van, hoewel 's nachts heb ik dat wel eerder: ik hoop dat die dan niet dichterbij komt. En echt iets van je willen en te dichtbij komen, ja dat vind ik naar.

I: Ja, je hebt natuurlijk het extreme: verkrachting en aanranding. Tuurlijk van afstand, of met je meelopen dat telt ook.

P: Ja ik vind best wel heftig dat iemand bij je komt lopen, en dat iemand gewoon niet weggaat, Er is toch is er een soort van dwang, en macht, en dat 'nee' niet genoeg is, ja ....

I: Ja dan hebben we dat in iedergeval duidelijk. Ik vraag het toch nog even: Denk je dat seksuele intimidatie in Groningen gebeurt?

P: Ja!

I: En je had het al over je eigen ervaring, daar kunnen we, als je wilt, zo nog dieper op in. Maar hoor je het meer? Zoals vrienden, familie, media, nieuws?

P: Ja vrienden, mensen die bijvoorbeeld beroofd en aangerand zijn. Of mensen die klagen dat weer iemand vervelend doet op straat.

I: Ja, dat vergroot ook wel een stukje angst als je dat van vriendinnen hoort, of valt dat nog wel mee?

P: Ja dat valt nog wel mee, meeste vriendinnen van mij zijn ook niet heel erg bang, en staan er vrij nuchter in.

I: Helemaal goed, en bijvoorbeeld het nieuws? Als je bijvoorbeeld in Groningen hoort er is een potloodventer gaande?

P: Ja, dat hoor je hier wel veel ! Zeker in het Noorderplantsoen, of een lustkapper ofzo!

I: Als je dat dan hoort dat het gebeurt nu, vergroot dat ook je angst?

P: Uh... vergroot op zich wel mijn angst. Zeker als iets soortgelijks meemaakt. Ik heb wel eens meegemaakt dat iemand foto's van mij probeerde te maken voor zijn opleiding. Dat was vijf jaar geleden, ook toen ik naar huis liep (Oude kijk in t Jat) om 11uur 's avonds. Dat is wel dat je denkt: Waarom loop je om elf uur 's avonds, mensen te recruten voor je opleiding?

I: Oh ja dat herken ik wel! Had je het al gehoord op het nieuws toen?

P: Nee totaal niet, hoorde het later pas en toen viel het kwartje.

I: Ja het nieuws maakt je ook wel bewust van zulke dingen.

P: Ja zeker, het is goed dat er aandacht wordt gegeven aan zulke types.

I: Nu ben ik ook wel benieuwd, want je komt hier niet vandaan, maar bij je thuis, hoe ben je erin opgevoed? Hele strenge opvoeding van niet alleen naar huis fietsen, of iets dergelijks?

P: Ik ben wel losgelaten, in de zin van het maakt niet uit hoe laat je thuis komt van uitgaan, als je maar niet alleen naar huis gaat.

I: Ja oke, heb je wel eens toch wel alleen gefietst?

P: Ja toch wel! Meestal zorgde ik wel dat iemand een groot deel meefietste. Ik vond het zelf namelijk ook een beetje eng om alleen te fietsen; moest altijd een groot openstuk fietsen.

I: Ja snap ik, had je toen ook al angst?

P: Nou.. je was dan een beetje dronken, dus dan ben je iets minder bewust van je angst. Maar meestal bel ik iemand, ik durf niet zo snel alleen... Maar ook omdat je ouders zeggen je mag dat niet, dan ga je toch denken: Oh misschien gebeuren daar wel dingen. Als ze daar niets ooit over hadden gezegd, was ik misschien ook wel minder of niet bang.

I: Ja, helemaal duidelijk. Nu komen we toch wel tot je eigen ervaring, want we hebben vrienden gehad, familie nieuws.. Wil je daarover praten?

P: Ja, vind ik niet zo erg.

I: Ja want ik hoorde al best wel veel, maar wil je een scenario vertellen?

P: Ja ik heb de meeste dingen al een beetje genoemd, uhh... ja.

I: Ja want zoals die man die toen met je mee liep, uhh... die liep echt letterlijk met je mee. Zelfs toen je nee zei, maar luisterde die naar je na een tijdje? Of hoe gedroeg jij je toen?

P: Uhh.. nou van mij hoeft dat niet, en toen ging die gewoon door. En ja ik vind het ook heel moeilijk om streng te zijn dan, want dan ben ik al bang dat ze boos worden. Dus toen, ging ik toch maar een beetje aardig doen en meelachen enzo, toen had ik uiteindelijk gezegd dat ik een vriend had ofzo, en toen was die al aardig afgedropen, maar het duurde wel een stuk langer dan dat ik prettig vond.

P: Ik heb ook heel vaak als ik de bus pak vanaf station, en dan stap ik vlak bij mijn huis uit, vaak op zondagavond, dan is het denk ik één minuut lopen naar mijn voordeur, en dan heb je nog steeds, denk ik wel drie van de tien keer, dat er iemand naast me komt fietsen, en allemaal dingen aan me komt vragen, dat je denkt: loop gewoon door! Het is niet dat ik er heel bang voor ben, maar echt irritant.

I: Ja en je weet niet wat er kan gebeuren, roepen oké, maar straks gaan ze ook naast je lopen..

P: Ja ik heb ook een keer gehad, was niet echt seksuele intimidatie, maar gewoon heel raar. Toen kwam ik thuis, 's nachts volgens mij, toen stond er een auto stil voor de deur, met allemaal mannen erin, en toen deed ik de deur open, en op dat moment, rende zij allemaal de auto uit richting mijn voordeur, toen ben ik snel door de voordeur gegaan en heb ik hem dichtgedaan, toen ben ik naar boven gerend, alles op slot gedaan, lichten uit en verstoep. Maar ik heb ze nog heel lang horen bonken op de deur, heel raar....

I: Ah nee... wat eng! Soort van inbraak poging ofzo?

P: Ja of meisjes bang maken? Geen idee. Niet echt seksuele intimidatie, maar dit maakte me zeker angstiger.

I: Ja snap ik, gekke spelletjes. Heb je met zulke scenario's ook wel eens actie ondernomen, qua politie of iets dergelijks?

P: Uh... nee eigenlijk nooit.

I: Omdat je dacht dit is niet genoeg, of sta je er vrij nuchter in van ach dat hoeft niet?

P: Ik denk dat er niet iets mee gedaan wordt en dat ik niet genoeg informatie kan geven waar ze iets aan hebben. "Ja er stond een auto en er renden mannen in m'n huis" Ha-ha.

I: Ha-ha... ja dat is allemaal net niet. Maar klopt dat is lastig.

P: Maar het is ook dat ik het ook niet zou willen doen.

I: Ja klopt, het is totaal niet normaal gedrag, maar je kan er niet veel mee. En eigenlijk staan er best wel veel meiden zo nuchter in.

P: Het is inderdaad totaal niet normaal gedrag, Maar iemand een nummer vragen en niet weggaan, ik vind dat je daar niet een straf voor moet krijgen, ik vind dat je moet leren dat dat niet netjes is.

I: Ah kijk, dan komen we eigenlijk bij een heel goed punt. Want het is best wel genormaliseerd in de maatschappij dit gedrag, laat ik zo zeggen. Mannen denken dat het normaal is of vrouwen zelfs leuk vinden, maar dat is niet het geval. Hoe sta jij daarin?

P: Ik denk dat er wel iets aan gedaan moet worden, maar ook meer in het algemeen, dat verkrachting nog heel vaak voor komt, en dat heeft echt gewoon met opvoeding te maken. Het beeld van vrouwen, moet gewoon verandert worden; het wordt verkeerd geprojecteerd dat we er zijn voor plezier. Wat mij heel erg opvalt, misschien heeft het met mijn figuur te maken, dat weet ik niet. Maar het zijn altijd, donkere mannen die achter mij aan.. uh... het is ook een cultuurverschil denk ik, dat zij het meer zien als een compliment geven, en kan dat ook in hun cultuur, uh... maar dat valt mij wel op.

I: Ja nee snap ik hoor.

P: Ja het zijn bij mij voornamelijk Surinaamse, Antilliaanse mannen. Dat er weer iemand roept als ik langs loop: “Dikke billen!!!” Dat ik denk van: oke.....

I: Ja toevallig zag ik een programma van BNN, dat het daar echt een machocultuur is, en veel vrouwen daar vinden dat leuk, niet alle, maar het is wel een zwaar cultuurverschil.

P: Dat merk ik wel heel erg, dat je dan hier bent, een hele andere cultuur, kan ik voorstellen dat het voor hun lastig is, dan hang je er tussen in. Ik neem die mensen het op die manier ook niet persoonlijk kwalijk, maar ik vind het wel irritant. Dat is het vooral.

I: Want uh.. in Amsterdam en Rotterdam worden er nu ook boetes uitgedeeld....

P: Ja want daar is het volgens mij ook gewoon veel erger. Ik heb een vriendin daar wonen nu, die gaat daar dan wel eens uit, nouuuu, die vindt het allemaal maar heftig hoor. Mannen in auto's die dan 's nachts de auto uithangen en van: hé ga je met mij die auto in? Enzo, nou ik vind dat wel heftig!

I: Ja, wow, snap ik hoor. Groningen is wat dat betreft minder hoor. Maar dan worden dus boetes uitgedeeld, ook wel lastig, om dat op heterdaad te betrappen, maar vind je dat een goed ding?

P: Ik weet niet of een boete de juiste manier is, ja, de kern moet je aanpakken, andere opvoeding erin. Want beetje boetes uitdelen, ja misschien worden de mensen daar alleen maar baldadiger van, je weet het niet. En het is ook niet iets waar een boete op moet staan, het is niet netjes, het is vervelend, maar je overtreedt naar mijn idee, de wet niet ofzo.

I: Ah ja, je kan beter een cursus goed gedrag hebben?

P: Ja bijvoorbeeld, het is heel vervelend om iemand angstig te laten voelen, dat hoort ook echt niet, maar op die manier iemand mee te bestraffen, vind ik wel next level.

I: Ja nee, helemaal duidelijk. Nouja je hebt het dus al een keer meegemaakt, dat heeft effect op je angst en misschien op je gedrag. Nu ben ik benieuwd, hoe is je gedrag op het moment zelf? Als je bijvoorbeeld op een plek loopt, en je voelt je niet op je gemak.. Hoe gedraag jij je?

P: Ja uh... ik zorg in ieder geval dat mijn kleding niet omhoog gekropen is, of een shirtje met laag decolleté dat ik het wat meer omhoog trek, of mijn jas dichtdoe, dat je er gewoon wat minder appetijtelijk uit zie, terwijl ik heb het gevoel, dat het net zoveel gebeurt als je in een grote slobbertrui rondloopt, maar toch voor mijn eigen gevoel doe ik dat. Dat denk ik. En ik bel vaak met mijn vriend, echt bellen, geen nep bellen, altijd is van uitgaan alleen naar huis moet fietsen, bel ik hem gewoon wakker. Vind hij niet erg, maar anders voel ik me echt niet prettig.

I: Heb je vaker dat je alleen naar huis moet fietsen dan?

P: Uh... ik heb het niet zo heel vaak meer, ga niet zo heel vaak meer uit... maar als ik een keer ga, gebeurt het altijd wel dat ik alleen naar huis ga.

I: Qua vriendinnen spreek je niet echt af van “Samen uit, samen thuis?”

P: Nee eigenlijk niet...

I: Oke, en als je eenmaal thuis bent, laat je dat dan weten aan je vriendinnen?

P: Ja we laten altijd wel weten als we thuis zijn. En als je geen bericht krijg, dan bel je er wel even achteraan. Ja dat doe je dan toch wel hè! Daar zou je niet eens over nadenken, dat doen mannen helemaal niet. Ik vind het zo gemeen dat wij er zo mee bezig zijn, terwijl eigenlijk we het niet eens door hebben hoe we er mee bezig zijn.

I: Ja klopt echt hoor, je hebt het eigenlijk niet eens door, maar ook met je kleren zoals je net zei! En bijvoorbeeld je haar? Je hebt suover lang haar, doe je daar iets mee?

P: Uh... nee dat valt wel mee, heb niet echt het idee dat mannen op mijn haar afkomen.

I: Nouja we hadden het een beetje over preventief gedrag met je kleren bijvoorbeeld, maar op het moment zelf. Je ziet al in de verte van die jongens staan, of echt een guur straatje. Wat doe je?

P: Uh... Ja ik ga iets sneller lopen meestal, soms ga ik ook gewoon op mijn telefoon kloten, dat ziet er wat minder benaderbaar uit, en als je maar, als je op je telefoon aan het kloten bent, dan denken ze vaak: oh die staat in contact met iemand, tenminste dat denk ik. Als er dan iets gebeurt, kan ik ook gelijk appen, een klein veiligheidsgevoel.

I: Ja helemaal duidelijk, heb je nog meer gedrag dat je wilt toelichten?

P: Uh, het is gewoon routine, dus even denken....

I: Nja je hebt nu bijvoorbeeld een kort rokje aan, doe je dan ook een lange jas aan? Als je over straat gaat lopen.

P: Ja altijd!!!

I: Uh... dit is de hoofdvraag eigenlijk, maar denk je nou dat het een rol speelt in je dagelijks leven? Iets structureels, die angst zeg maar?

P: Het is wel iets waar je altijd rekening mee houdt, altijd, op welke manier ook.

I: Is dat iets negatiefs? Of zie je dat positief? Leg uit.

P: Uh. Ja echt negatief toch. Ik zou echt graag een man willen zijn, die daar echt nooit druk om hoeft te maken. Niet dat het nou zo erg is, dat we er over na moeten denken. Maar als je er echt stil bij staat, dat mannen dat bijna nooit hoeven, goh waarom moet ik me daar nou druk over maken? Maar ik denk niet dat alle vrouwen er zo mee bezig zijn, of last van hebben, ik heb het idee dat ik gewoon een bepaald type man aan trek, en dat het daarom misschien wat meer is ofzo? Ik heb een uh... een gevormd lichaam ha-ha, en die mannen die dat in hun cultuur doen, vallen vaak wel op 'curves'. Denk dat ik daarom ook gewoon een stukje pech ofzo heb..

I: Ja per mevrouw is dat natuurlijk anders...

P: Ja ik denk dat voor iedereen het wel een rol speelt, ook met uitgaan.

I: Ja ik heb ook expres de doelgroep 18-35 jaar gekozen, want die levensstijl, ze zijn gewoon vaker met donker buiten. Als je kinderen hebt, of je hebt een man thuis 's avonds op de bank, je blijft gewoon sneller binnen. Je gaat niet 's avonds zo snel alleen op pad.

I: Terwijl wij jou juist overdag gebeurt, terwijl je dan niet de angst hebt, maar toch gebeurt dat onverwachts...

P: Haha ja, juist overdag! Ik heb ook eigenlijk met uitgaan, niet eens bij betrokken, maar eigenlijk zou je dat hele uitgaansdistrict aanwijzen. Want met stappen in elke kroeg, gebeurt dat wel.

I: Ja is ook zo, maar heb je de angst tijdens stappen?

P: Ik denk, uhh.. dat drank er wat ontspanner in staat. En er staan allemaal mensen om je heen, dat maakt het minder eng. Met uitgaan ben je met elkaar, maar ik zou nooit in mijn eentje de stad ingaan.

----- vertellen eigen verhalen, uit de context!!---

I: Nja met die plekken, helemaal vergeten!! Ik had van tevoren gevraagd, om over plekken na te denken om in jouw perspectief te verbeteren, heb je ideeën?

P: Ha-ha ohja! Maar ik vond het wel lastig, uhm, ja het zijn, het feit dat er weinig andere mensen zijn, is wat mij angstig maakt op een plek, en uh.. ja wat sowieso zou helpen voor veel plekken is politie wat langer laten staan en misschien ook wel al wat eerder op de avond, zoals in de winter.

I: Ja snap ik, en qua verlichting of iets?

P: Nee Groningen is al veel verlicht, dus dat is het denk ik niet.

I: Oke, dankjewel! Dit was het, helemaal duidelijk.

PARTICIPANT 3

Interview

01-11-2018

I: Interviewer

P: Participant

I : Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaild, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En ik heb je ook gevraagd of je plekken kon aanwijzen op de kaart waar je angst hebt, misschien is het handig om daarmee te beginnen. Ik zie dat je op de kaart geen overdag plekken heb gekozen, dat helemaal niet erg. Is ook lastig, en als we straks nog over hebben, je mag altijd plekken toevoegen.

P: Zal ik overdag nog wel even toelichten? Heb er wel een beetje over nagedacht waarom ik dat niet heb gekozen.

I: Oh ja natuurlijk!

P: Want, ik woon echt in de binnenstad, mijn studie is ook in de binnenstad, dus ik kom eigenlijk niet echt buiten de grachten. Dus daarom vind ik het ook lastig om aan te vinken, want zo goed ken ik Groningen buiten de grachten ook niet. En er zijn vast en zeker plekken die ik niet prettig zou vinden, maar ik kom daar gewoon niet zoveel.

I: Nee snap ik ook wel, het is heel persoonlijk en ligt er ook aan waar je woon en je leefomgeving is. Maar ik zit nog even te denken, misschien is het handig dat jij je eerst even voorstelt, hoeft niet je naam, maar waar woon je, wat doe je, hoe oud ben je?

P: Ik ben een vrouw, 23 jaar, bijna 24. Ik woon in de binnenstad van Groningen. Ik studeer, ben nu bezig met een pre-master.

I: En werk je ook in Groningen?

P: Nee ik werk niet op dit moment, maar ben op zoek naar een baan. Dus als je iets weet? Ha-ha.

I: Ha-ha, ik hou mijn ogen en oren open, maar dan weten we dat. Uhh..even kijken.

P: Ik kom al wel heel lang in Groningen, ik kom uit de buurt. Maar ik heb hier op de middelbare school gezeten. Dus ik sommige delen wel redelijk.

I: Even kijken, zullen we beginnen bij deze plek? (Noorderplantsoen, in het donker)

P: Dat is wel, als je iemand vraagt; waar zou jij je 's nachts niet veilig voelen? Dat bijna iedereen dat wel zou aangeven, inclusief mannen. Ik voel me daar 's nachts niet fijn, voornamelijk in de winter. Want in de zomer zitten toch nog wel vaak mensen in de donker daar tot 12 of 01 uur, zolang die mensen er een beetje zijn, vind ik het niet eng daar, maar zodra uh... in de winter als iedereen binnen zit vind ik het geen fijne plek, en dat heeft toch te maken met het park zelf, zoals bosjes, je hebt gewoon niet zo goed zicht; er kan altijd iemand naar je gluren, zonder dat je het doorhebt, en dat is ook wel dat je gewoon bang ben in het donker, je kan je niet oriënteren.

I: Ja dan gaan de alarmbellen rinkelen vaak..

P: Ja ik heb ook wel het idee dat de enge mensen in de bosjes zitten ofzo.. en er zijn weinig mensen. Dus het is heel erg, als er iets gebeurd, is de kans gewoon heel groot dat niemand je hoort.

I: Ja klopt, snap ik hoor. En de volgende plek; deze hoek bij Westerhaven (mediamarkt), vertel!

P: Ja dat vind ik ook echt een heel gure plek. Het is weer, nja een openruimte, niet met bomen, maar wel met een pleinachtig iets. En weinig mensen weer, je hebt wel zicht, alleen doordat het dus zo'n openruimte is, waar niet veel huizen staan en dus weinig mensen, is het weer plek waarvan je denkt: dit is een plek waar iets kan gebeuren en als er iets gebeurt dan ziet niemand me. Dat is waarom ik denk ik al deze plekken heb gekozen, omdat er geen sociale controle is en dat is denk ik wel waarom ik me niet veilig zou voelen.

I: Is wel toevallig, want zo'n hoekje heb je ook hier en hier, die hebben ook meiden aangevinkt. De mensen die er zitten zijn een beetje hangjongeren, guurdere typetjes, weinig licht, weinig sociale controle, geen woningen... En ik zie ook het station! Vertel.

P: Ja ik vind stations echt creepy 's avonds, helemaal niet fijn om alleen in de bus te zitten. Als ik dan bijvoorbeeld alleen met de buschauffeur in de bus zat en dan ging stoppen op zo'n plekje, om afval te zoeken enzo, en dan als 14 jarig meisje, en dan kwamen ze op me af en dan dacht ik echt: dit is het...

I: Och arme meid...maar dat is nu minder in bussen?

P: Ja ik zit eigenlijk nooit meer echt alleen in bussen, en het bus traject naar mijn ouders is veranderd, dus dat gebeurt nooit meer.

I: Ja, maar stations zelf?

P: Ja dat is ook echt weer zo'n plek, ja daar staan ook echt mensen te hangen, heel vaak. Ook al zijn het gewoon reizigers, je weet het niet echt. Dat is weer een beetje met hoekjes. Ik weet niet waarom je stations je daarmee associeert, maar ik associeer het toch wel een beetje, drugshandeltjes, gure zaakjes en zwervers onder de bruggen hangen.

I: Ja snap ik, het is vaak ook een doorgangspot.

P: Het is inderdaad geen gezellig plek en fijn licht. Geen gezellige plek.

I: Dat waren de plekken denk ik? Oh wacht: Stadspark!

P: Ja dat is echt mijn nummer 1...

I: Kom je daar vaak?

P: Nee nu niet meer, maar mijn middelbare school zat daar vlakbij, dus ik kwam daar regelmatig. Daar moest ik ook doorheen fietsen als ik naar school ging. En vooral als het donker wordt is dat gewoon geen, fijne plek. En er gingen dan ook wel verhalen rond op school, want daar zit ook zo'n paadje, en dat noemde we dan het 'pedopaadje' en dan hoorde je weer over potloodventers. Ja ik weet niet, ik heb het gevoel daar, bij stadspark, het ligt toch meer afgelegen dan Noorderplantsoen. En Noorderplantsoen heeft toch meer de reputatie van dat mensen daarheen gaan om te ontspannen. En het Stadspark is wel heel mooi, maar veel groter en meer water. Meer hardlopers, maar niet echt mensen die gaan picknicken ofzo, weet je wel. Auto's kunnen er ook doorheen, vind ik ook echt niet fijn. Ik moest daar dan ook gymmen, was opzich wel oke, want dan ben je met een grote groep, maar ..

I: Was het verlicht?

P: Ja er zijn wel lantaarnpalen, maar het zijn best brede wegen, en dus zoveel licht geeft het ook weer niet. Nee, ik vind het echt geen fijne plek. Ga ik echt niet heen.

I: Ja snap ik helemaal. In ieder geval fijn dat je al wat plekken heb aangeklikt, ben ik heel blij mee. Uhm.. misschien gaan we er zo wat dieper op in. Maar ik wil eerst het concept Seksuele intimidatie even bij langs, wat betekent dat voor jou?

P: Oh god, daar had ik nog niet over nagedacht, uh... hoe ik het denk ik persoonlijk zie... uh.. In het algemeen zou ik het definiëren als gedrag, van mannen eigenlijk wel, uh.. wat geeneens per se aanranding hoeft te zijn, maar insinuaties die worden gedaan, met een seksuele

ondertoon, die de man vertoont naar de vrouw toe. Waarmee de man, soort van macht uitoefent op de vrouw, van dat de vrouw iets moet doen wat hij wilt. Ik sta boven je dus, je moet toch bang voor me zijn. Zoals gefluit, of een hand of je knie, dat soort dingen, je wordt dan een soort gedenigreerd als vrouw zijnde.

I: Wauw, nou ik vind het al heel wat dit. Je hebt natuurlijk hele heftige scenario's, verkrachting, aanrandingen, maar zoals je al zei fluiten doet ook al heel wat. Het gevoel van onmacht inderdaad.

P: Ja en ik denk ook, het is heel erg persoonlijk. Ik ben niet zo heel snel bang, ben namelijk nogal naïef, heb nog nooit zoiets ergs meegemaakt. Ik denk ook heel snel het zal wel niet zo bedoeld zijn zeg maar. Uh nouja als ik gefluit naar me wordt, denk ik vaak'; oké doe normaal. Maar niet dat in angstig word of bang. Voel me niet geïntimideerd dan, dan moet er echt wel meer gebeuren. Zoals een keer in de bus, toen stapte ik uit, en dat echt zo'n man van zestig in mijn kont kneep. Dat ik echt dacht van; wtf, dat kan echt niet. Achteraf dacht ik, ik had even wat moeten zeggen, maar het is heel druk in de bus. Dus dan ga je niet zomaar zeggen: Uh, waarom knijpt u in mijn bil? En dan denk je ook wel van: laat maar. Ik zou dat niet per se seksuele intimidatie noemen, maar wel grensoverschrijdend.

I: Misschien lag het ook aan de context? Omdat het overdag was, en je kon zo op de fiets naar huis?

P: Ja zeker, het ligt zeker aan de context waar je bent. Of je weg kan en dat soort dingen. En ook dit was een wat oudere witte man, klinkt misschien lullig, maar dan denk je; ach het is een vies oud mannetje. Je kan niks. Als het een jongen was geweest tussen de 20/40 ofzo, en als ik heel eerlijk ben, als die een beetje getint was en trainingsbroek aan had. Het ligt ook echt wat voor kleren iemand aan heeft. Iemand in een pak, ben ik toch minder bang. Ik denk als het door zo'n soort persoon was gebeurd, was ik wel iets banger geweest. Oh straks staan ze met zijn allen met een groepje op mij te wachten. Ik vind mezelf niet per se racistisch, maar ik betrap mezelf er wel af en toe op, dat ik gewoon onbewust die gedachtes heb. Voor hun is het natuurlijk hartstikke vervelend, daar ben ik van bewust.

I: Uh.. even kijken. Denk je dat het gebeurt het in Groningen?

P: Ja zeker, ik denk meer dan wij denken.

I: En komt dat, bijvoorbeeld, je eigen ervaring, of vrienden of nieuws?

P: Uhm, ja van vriendinnen wat gehoord. Uh.. ik weet ook wel als ik 's nachts naar huis loop, moet ik toch wel een straat in waar ik me niet per se onveilig voel, maar wel langs de coffee shop enzo, en ja dan hou ik toch wel altijd m'n sleutel in mijn hand, en ja hoor wel eens via via wat. Of via de vereniging, ook best heftige dingen; zoals verkrachting. Ik heb ook wel vriendinnen, die er soort van goed op gaan, niet heel heftig, maar kont knijpen vinden ze wel leuk. Persoonlijke kring ken ik maar één iemand die is aangerand, maar dat is wat ik weet. Ik denk namelijk dat er vast meer is, die ooit zoiets hebben meegemaakt, en niets zeggen.

I: En bijvoorbeeld het nieuws, potloodventers, lustkappers etc. Heb je dan ook iets meer angst?

P: Ja toen met die lustkapper, dacht ik ; ik moet wel een beetje opletten. Vind ik zoiets raars. Voor Groningen, in het nieuws verder niet echt. Maar bijvoorbeeld Anne Faber, ja daar wordt ik wel een beetje bang van. Ik ben wel iemand die dat kan aantrekken, ik denk dat niet van: ooh, die kans dat dat mij gebeurt, is nog kleiner dan een auto ongeluk. Ja dat is heel naar, dat kan iedereen overkomen. Daar denk ik wel over na. Ik probeer daar niet te veel over na te denken, maar ik word daar wel iets angstiger van. Wel meestal zolang het in de media is, als er minder aandacht voor is, wordt dat ook wel minder. Maar ja, het wordt getriggerd. In het donker, ben ik niet zo bang, maar wel op mijn hoede. Het gebeurt namelijk, zoals gevolgd worden enzo, dat je dan twijfelt of ze dezelfde kant op moeten, of je echt volgen..

I: Heb je dat meegemaakt?

P: Ja een keer in de Oude Ebbinge, dat ik daar liep na het stappen, en dat dan zo'n groepje jongens, achter me liepen en naar me roepen enzo. En Oude Ebbinge is gewoon vrij lang en ik neem dan ik ook een andere route naar mijn huis. Schud ik ze even af!

I: Uh.. even kijken. Je bent hier al vrij jong bekend in Groningen. Hoe stonden je ouders erin? Waren ze heel beschermend?

P: Ummm.. nou toevallig had ik hier nog over gehad met mijn moeder en mijn oma. Ik woonde eerst in Zwolle, maar toen zei ik tegen mijn moeder: 'Jij zei altijd tegen mij; als iemand een snoepje aanbiedt, maar je nooit mee gaan in de auto, ook niet als hij zegt dat het mag van mama, je mag nooit met een vreemde mee!' En daar ben ik vroeger best wel bang van geworden. En mijn mama zei nog: "jij was sowieso meegegaan, je was echt heel naïef" dus zij had het gevoel dat ze dat heel vaak moest zeggen tegen mij. Uh.. ik ben wel echt opgegroeid met het idee er zijn kinderlokken. Wat ik me ook nog wel kan herinneren, toen zijn we verhuisd waar me ouders nu wonen. En ik was vroeger echt heel bang van kinderlokken en pedofielen, had echt rare kronkels in mijn hoofd daarover. Ook door het nieuws, met Du Troux, die kinderen in een kelder had vermoord. Weet je nog?

I: Ohja! Dat weet ik nog wel...

P: Maar ik heb er lang last van gehad, tot mijn veertiende ongeveer. Ik was ook altijd heel klein, dus voelde me niet echt weerbaar ofzo. Toen ik in Groningen naar school ging, viel het wel mee. Ik fietste vaak met mensen, Ik moest vanuit Roden, 17km fietsen naar Groningen. In Roden zelf moest ik na sporten wel door een bosje, maar vaak kwam mijn moeder mij ophalen, maar niet altijd. Als ik dan alleen moest, dan vond ik het echt eng in het bos.

I: En qua stappen?

P: Oh ja daar begon ik vrij laat mee. Mijn ouders waren er niet streng in, maar ik ging zelf ook nooit die grens over, dat wisten ze denk ik wel. Maar ze waren niet van: "Je moet om 02:00 thuis zijn!" Als ik wel tot laat ging stappen, belde ik mijn ouders. Mijn vader heeft me wel eens om 05:00 opgehaald. Maar mijn ouders wilde niet dat ik alleen 's nachts door het dorp fietste..

I: Maar die angst.. Als kind heb je best veel angst gehad, als puber minder, maar zeg maar die angst heb je dat nu nog?, want nu sta je er eigenlijk best wel nuchter in.

P: Ja voornamelijk pedofilie. als kind, dat je erachter komt dat een volwassene, zoveel groter, dat kan doen.. ja dat is een eye-opener. Maar nu, ja, ik ben nu ook niet echt sterk, ik denk dat iedereen me wel kan overmeesteren ha-ha... maar ik denk voornamelijk dat ik in de binnenstad woon, heel veel sociale controle, niet dat ik iedereen ken, maar mensen zijn op straat. Ik ga er toch wel vanuit, dat als er iets gebeurt, dan ga ik heel hard schreeuwen, en dan komt het wel goed. Dat gevoel heb ik wel heel erg. Ik voel me erg thuis in Groningen wel, en daarom heb ik denk ik ook wel te positief beeld, misschien over seksuele intimidatie. Ook dat er veel meer dingen gebeuren dan dat ik me bewust ben. Je wilt het ook gewoon niet weten.

I: Ja precies, nou het is alleen maar fijn dat je niet angstig ben. Een te positief beeld zou ik het niet noemen.

P: Ja klopt, ook eerder in Roden was ook altijd een pleintje met jongeren, en die stonden daar te hangen, wel tien à vijftien jongeren. En dan was ik met mijn zusje, en zij was altijd zo bang, mijn zusje vindt groepen jongens zo eng, en ik had altijd zo iets van nee we gaan er gewoon langslopen, niet omheen, want zij wilde er altijd omheen. Dus daar ben ik, wel nuchter in. Ook al vind ik het spannend, ik wil me niet laten kennen en intimideren zeg maar. Niet reageren, doen alsof je er gewoon boven staat.

I: Ja nu komen we op het punt over je eigen ervaring, je hebt al wat genoemd. Wil je nog iets noemen?

P: Ja, uhm ik heb wel eens met uitgaan gehad, dat was mijn eerste studiejaar ofzo. Dat er een jongens tegen me kwam praten en was best gezellig. Ik zei ook dat ik een vriend had, maar toen kwamen al zijn vrienden ofzo, weet ook niet precies hoe. Maar ik stond daar, en er stonden opeens allemaal jongens om mij heen in een cirkel en die gingen allemaal letterlijk tegen mij aanstaan en allemaal springen om mij heen en het was waarschijnlijk grappig bedoelt, maar één van die gasten gingen ook aan mij kont zitten enzo, ik sprong ook niet mee en vond het echt niet chill en kon er niet uit. Maar ik had toen geluk dat ik ook met jongens op stap was, dus die trokken me er vrij snel tussen uit. Maar ja verder ook niet met uitgaan, geen rare dingen meegemaakt. Ik ben dan ook op stap met meerdere mensen, dus ben niet bang op stap.

I: Ja niet leuk.. vind je dat zulke dingen bij stappen hoort dan?

P: Nee, nou het uh.. ik vind niet dat het erbij hoort te horen, maar het gebeurt wel zodanig veel, dat je het wel soort van verwacht dat er iets gebeurt, niet echt heftige dingen, maar bijvoorbeeld dat jongens tegen je schuren, en dan zeg je nee, en dan blijven ze het doen. Of jongens in je kont knijpen ofzo. Ik voel me niet geïntimideerd of wat dan ook door, maar ik vind dat gewoon zo dom.

I: Het is eigenlijk ook gewoon genormaliseerd gedrag..

P: Ja! Het is heel genormaliseerd. Ik zeg er ook niet altijd wat van, niet dat het zó vaak gebeurt, maar...

I: Meiden staan er ook wel zo in, In Amsterdam en Rotterdam worden er bijvoorbeeld al boetes uitgedeeld, als iemand wordt betrap op heterdaad met seksuele intimidatie, is ook vrij moeilijk..

P: Ja heel moeilijk, dat is bijna niet te doen.

I: Wat vind jij daarvan om zulk gedrag te straffen?

P: Uhm... dat vind ik, denk ik een beetje te ver gaan, ik denk uh.. dat het heel erg afhangt van de persoon. En ze moet heel duidelijk definiëren wat wel een niet mag, zoals kont knijpen mag niet. Over been aaien wel? Waar ligt de grens? En je kan het bijna niet op heterdaad betrappen, want het gebeurt in een paar seconden... Het is dan een wel-niet-wel-niet verhaal. Het moet meer komen uit cultuurverandering denk ik. Hoewel ik het wel goed vindt dat ze er mee bezig zijn, het schrikt misschien ook wel af.

I: Wat je zei over cultuurverandering, sterk punt van jou. Want sommige mannen zijn er niet eens bewust van, of hebben het niet door hoe naar het is voor een vrouw. Dus bijvoorbeeld cursussen, of opvoeding, helpt heel veel.

P: Dat zijn ze dus nu aan het doen! Mijn moeder werkt op scholen en die vertelde afgelopen week dat ze zijn verplicht op scholen seksuele inlichting te geven, ze geven een soort van les hoe je je hoort te gedragen. Het is zelfs een verplichting, dat is wel goed, en echt een begin. Dan zijn die kinderen veertien dus kneedbaar. Maar ook qua opvoeding. Ik vind dat ouders daar een hele grote rol in moeten hebben, als je zoon slecht over vrouwen praat.

I: Maar soms is die rol ook lastig, je weet als ouder niet alles. Het is soms ook pure onmacht. Maar zoiets op school dat verplicht is, is echt een goede stap. Uh.. even kijken, want we hebben over je angst gehad, plekken, en daadwerkelijk seksuele intimidatie. Ik wil het ook hebben over jouw gedrag, op het moment zelf, en preventief gedrag. Je zei al een beetje over je sleutel in je hand, maar doe je nog meer op het moment zelf?

P: Uh... ja ik doe soms alsof, nja als ik me niet veilig voel, pak ik altijd mijn mobiel erbij, en uh.. ik vind het , het liefst zou ik doen alsof ik aan het bellen ben, maar dat, misschien ben ik daar te nuchter voor, maar dan wil ik me niet laten kennen; en ja niet 'faken' dat ik aan het bellen ben, kom op! Dus dan ga ik gewoon op mijn mobiel, en dan doe ik gewoon of ik in contact ben of dat zij kunnen zien, oh ze kan zo iemand bellen, weet je wel! Dat doe ik wel, en

als ik 's nachts naar huis loop, door dat kleine straatje, waar het donker is, hou ik standaard mijn sleutel in mijn hand..

I: En qua wat voor intenties? Dat je snel naar binnen kan?

P: Nee, nee, nee, dat ik iemand kan steken! Ik pak dan mijn scherpste sleutel, en dat doe ik echt alleen als ik me niet veilig voel en dan is er ook nooit iemand, dus als er dan net één man loopt... Dan doe ik dat. Ook als ik heb gedronken, ben ik ook wat dramatischer.

I: En ook bijvoorbeeld qua lopen? Zoals wat je zei, zelfverzekerd langs lopen?

P: Uh... ja dat doe ik overdag, want dan kan ik in principe, het is niet een hele fijne situatie, maar kan ik nog wel beredeneren dit is meer een irrationele angst, de kans dat er nu iets gebeurt is zo klein.

I: Ja, deze gedachtes gaan allemaal door je hoofd dan he?

P: Ja gaat allemaal door mijn hoofd, ik denk er echt over na hoor, onbewust over het risico, een risicoanalyse haha. Maar uh.. nee 's nachts loop ik wel eens sneller, maar nooit rennen, hoewel ik ren wel 's nachts maar dan vind ik het gewoon chill, wil ik sneller thuis zijn. Maar wel als niemand het ziet hoor, als het rustig is, anders is het te gênant haha.

I: Oh ja snap ik, grappig haha.

P: Maar soms ga ik sneller lopen, soms ontwijk ik kleinere straatjes en ga ik even langs de grote weg, dat doe ik wel eens.

I: Maar ook wel een preventief, zoals met kleren?

P: Ik denk wel over kleren na, maar meer wat ik zelf prettig vind, ik voel me niet zo fijn in hele onthullende kleren. Ik denk dat het bij mij ook persoonlijk is dan per se, dat ik bang ben dat ik verkeerde aandacht trek, maar ik denk dat het uiteindelijk terug te voelen is op hetzelfde. Je leert namelijk van jongs af aan als meisje, van uhh.. nouja als je hele diepe decolleté draagt of hele korte rokjes, dan kan soms de kans er zijn dat er iets gebeurt. Dan kan je ook te horen krijgen van het is je eigen schuld, dat soort dingen... Dat speelt heel erg mee, hoe je erover gaat denken. Ik denk nu dat het mijn persoonlijkheid is, maar het zou me ook niet verbazen als het cultureel geconstitueerd is, met normen en waarden. Dat door de maatschappij dat mijn persoonlijkheid zo gecreëerd is, dat ik me daar niet prettig voel.

I: Ja dat kan best samen hangen, heel veel factoren, dat gaat heel diep.

P: Ja ik ben er het niet mee eens, dat als je als vrouw iets korts draagt, dat je erom vraagt. Dat echt helemaal niet! Alleen dan heb je ook weer sommige vrouwen; ja ik vind dat gewoon mooi om sexy te kleden en dan doe ik dat gewoon. Maar dan denk ik van; waarom zou je dat statement maken? Tuurlijk het is niet oké, om seksueel te worden geïntimideerd te worden, of aangerand of verkracht te worden, maar als je toch het een beetje kan ontwijken waarom zou je dat dan doen? Ik denk dat er weinig vrouwen blij worden van die aandacht? Waarom doe je dan dan? Dan denk ik toch ...

I: Ja, ik denk dat ze tot een bepaalde hoogte die aandacht leuk vinden, misschien wat meer dan bijvoorbeeld jij, maar ja die lijn is zo dun, het kan dan opeens wel gebeuren en dan is het fout. Het is lastig..

P: Maar aan de andere kant, je moet je ook gewoon kunnen dragen wat je wilt, dat vind ik ook goed. Maar persoonlijk, ik hou niet van ordinaire kleding.

I: Ja precies, het is natuurlijk ook onze cultuur misschien, maar je hebt ook culturen die macho is, die vinden het juist prachtig, hoe bloter hoe beter, hoe meer curves, hoe beter.

P: Ja weet je wat het ook is, ook al draag je helemaal zwart, dikke coltrui, dan nog wordt je nog wel eens nageroepen, hoe veel maakt het ook uit? Zo kan je het ook wel weer zien.

P: Ook al ik er nu over na denk, het maakt zo veel uit wie het doen en waar. Op vakantie in Italië, verwacht ik het gewoon, omdat ik blond ben, en dan vind ik het minder erg. Als ik in Nederland ben en bouwvakkers fluiten me na, dan denk ik ook; ach weet je dat zijn bouwvakkers. En je weet eigenlijk ook wel bij hun, het blijft bij het fluiten. Maar zodra een groepje Marokkaanse jongens dat doen, dan denk ik echt: Wtf doen jullie? Ik veroordeel hun echt harder... Maar ik denk wel dat het heel belangrijk is om bewust van te zijn, want heel veel mensen zeggen wel ik ben niet racistisch, en ik, dat is ook wel zo; maar je hebt altijd, ja het is ook onderzocht dat iedereen onbewust racistische trekjes hebben. Als jij een donkere man tegen komt in een steegje, en een witte man, je bent banger voor de donkere man. Dat wil je niet, dat is gewoon zo. Het is heel erg... Oke, ik vind ook persoonlijk dat de mensen die hierheen komen, ben ik helemaal voor, maar ik vind wel dat zij zich moeten aanpassen aan onze normen en waarden. Ik vind echt dat dat moet veranderen, toch die ouders, of emancipatie moet komen. Die cultuur van Marokkanen, die hoge mensen treden niet genoeg op.

I: Ja daarom is het een goed ding dat het op scholen wordt gegeven, want die ouders.. hebben het ook lastig, met twee culturen en de jeugd helemaal en die ouders kunnen dat de jongeren niet bijbrengen, dus dat gebeurt niet. En op school nu wel!

P: Ja klopt, dat school die functie opvult. Ik denk ook, dat die groep waar we het net over hebben, die hebben procentueel hoger met kleine dingen, zoals fluiten etc., qua seksuele intimidatie. Daar voel je je niet prettig, bij als witte vrouw, omdat je ook niet bekend ben met hun cultuur en hoe zij dat zien. Dat zijn wel de kleinere incidenten. Want vaak verkrachting en aanrandingen zit denk ik weinig verschil in cultuur, zoals wit en Marokkaanse gemeenschap. Die kleinere dingen zijn vaak wel cultuurgebonden, en die creëren de angst, maar de daadwerkelijk dingen zit geen verschil in denk ik qua cultuur.

I: Ja klopt. Even kijken hoor, want we dwaalden een beetje af... Want we waren met gedrag bezig. Hoe zit het gedrag met vriendinnen bijvoorbeeld? Met appen o.i.d.?

P: Ja, er zijn een paar van app je even als je thuis bent? Maar persoonlijk vind ik dat onzin, want ten eerste als ik een beetje zat ben, dan vergeet ik dat, dus dan app ik niet. Ja dan krijg ik ook geen belletje....Soms app ik wel even met de diegene met wie ik was. Maar ik vind het nogal betuttelend. Want als er iets gebeurt, en ik app niet. Denkt toch iedereen dat je het vergeten bent, en dan lig je alsnog in de goot te creperen. Het is wel een lief gebaar, maar heeft uiteindelijk geen zin. Je kan beter elkaar wegbrengen, maar dat is ook lastig en irritant, want ja er is altijd één iemand die zich moet opofferen om alsnog alleen te gaan, dus ja...

I: Maar andersom? Als een vriendin alleen naar huis gaat? Heb je dan niet het gevoel om te weten of ze goed thuis is gekomen?

P: Nee, niet echt. Want ik denk altijd: "Het zit wel goed" Want ik vind het hier vrij veilig. En misschien omdat ik geen man ben, voel ik me toch minder verantwoordelijk, ik weet niet. Want ik ken wel jongens die wel eens zeggen: Dat ze de meiden altijd thuis brengen enzo.

I: We hadden het al over plekken gehad, maar had je toevallig een beetje nagedacht over plekken, hoe je dat kan verbeteren in jouw perspectief?

P: Nou ik denk dat het heel lastig is, buurten kan je bijvoorbeeld verbeteren, als mensen zich echt niet veilig voelen. Wat helpt, denk ik, in ieder geval zorgen dat het licht is, misschien een inkoppertje, maar verder denk ik dat het heel lastig is. Als wijken heel gesegregeerd zijn, wat je ook al zei, als er ook veel mensen wonen met een lagere sociale klasse, is er vaak ook meer criminaliteit, meer verloedering en verpaupering. Dat voelt niet fijn! Als een buurt er netjes uit ziet, voel je je ook al minder angstig. Maar dat zijn wel wijken. Want die plekken die ik heb aangevinkt, wat toch wel echt openbare plekken zijn, denk ik dat het heel moeilijk is. Want ik ben wel heel blij dat we het Noorderplantsoen en Stadspark hebben, alleen ik hoef er 's nachts gewoon niet te zijn. Maar je kan daar niks mee; er staan bomen, maar dat maakt het

ook aantrekkelijk. Maar het schoonhouden is al de eerste stap, als overal allemaal afval, dan denk je ook al van hier is een zwever geweest of dat voelt niet fijn.

I: Hoe sta je dan met meer politie?

P: Oh dat vind ik vreselijk.. ja dan heb ik júist het idee dat er iets kan gebeuren. Ik snap het idee wel heel erg, als dat per se moet, en dat we in zo'n punt komen in de samenleving, dan ga ik hier weg, want dan is het niet veilig. En verder parkeerplaatsen, van die grotere, daar komt niemand 's nachts, ook logisch. Het is ook niet licht en er kan zomaar iemand achter een auto zitten. Parkeerplaatsen vind ik ook geen fijne plekken 's nachts. Daar kan je niet zoveel aan doen, helemaal niet als Gemeente. Ik denk dat het uit de maatschappij moet komen, als gedrag, maar ook meer dat het minder sociaal geaccepteerd wordt, van vrouwen naroeppen. Ook al wordt dat beter... je hebt altijd nog die echt gestoorde lui, die het toch wel doen. En als het willen doen is het altijd op een afgelegen stille plek, dus die plekken blijven hoge risico hebben.

En ik denk nu aan de Oude Kijk in t Jat, die verlichting, soort van kerst verlichting, ja dat vind ik sfeervol, en dat helpt denk ik ook wel. Maar zelfs daar ben ik ook nog op mijn hoede.

I: En hoezo Oude Kijk? Omdat er geen woonhuizen zijn?

P: Ja dat ook denk ik, die huizen zijn vanaf boven, dat helpt denk ik ook niet mee. Maar goed, in Roden bij mijn ouders, loop ik ook wel eens in het donker door een woonwijk.. Maar na een tijdje hebben mensen de gordijnen dicht, ja dat vind ik ook niet fijn, niemand kan je zien.

I: Dus dan vind jij wel belangrijk? Gehoord en gezien kunnen worden?

P: Ja, dat is toch een fijn idee als mensen in de buurt zijn. En die plekken die aangegeven zijn, zijn toch niet druk bezocht..

I: Eigenlijk heb ik nog één vraag voor je; speelt de angst voor seksuele intimidatie een rol in jouw dagelijkse leven?

P: Uh.. nee. Ik zie het niet echt als iets dat een rol speelt in mijn leven. Ik ben er eigenlijk alleen mee bezig op de momenten dat ik denk dit is misschien potentieel gevaarlijke situatie. Overdag ben ik er eigenlijk nooit mee bezig, echt heel weinig, ook omdat ik in de binnenstad woon, waar het altijd druk is. 's Nachts, kom ik een stuk minder buiten nu. Ik zie het niet als iets wat een rol speelt in mijn leven, maar het is wel echt stom, dat ik me veiliger of bijna verplicht voel om een sleutel in mijn hand te hebben, dat gevoel dat het moet.

I: Je bent er wel bewust van, en misschien is dat positief. Jouw gedrag en jouw snelle risicoanalyse, ja dat is op zich, het speelt niet per se een rol, op het moment zelf wel.

P: Ja zo iets is misschien hooguit 5 minuten, dan denk ik er over na, maar daarna is het ook echt klaar. Ik blijf er niet in hangen. Ik ben bijvoorbeeld banger voor aanslagen, dan seksuele intimidatie.

I: Ja dat is ook zo gaande nu, in de media, overal, dat houdt je echt bezig in je hoofd..

P: Ja, ik ben daar echt bang voor. Ik voel me gewoon niet zo snel seksueel geïntimideerd. Maar terroristische aanslagen wel en echt psychopaten. Maar ik wil mensen gewoon vertrouwen, ik ga niet snel uit van slechte intenties. Bijna nooit. Het gaat wel altijd door mijn hoofd...

I: Heb jij nog suggesties?

P: Nee die plekken in het algemeen, plekken die open zijn, of juist heel veel bomen, of bij water vind ik over het algemeen geen fijne plekken. En als ze minder goed verlicht zijn, of als het rustig is, ja die combinatie is voor mij de giftige combinatie voor mij, waardoor ik me niet veilig goed 's nachts op een plek.

I: Nee dat snap ik, dan sluit ik hem hierbij af. Heel erg bedankt!

PARTICIPANT 4:

Interview

03-11-2018

Eerste tien minuten waren helaas niet opgenomen, omdat de kat op de laptop had gezeten. Ook is de geluidopname slecht, dus voortaan met mobiel opnemen!!

I= interviewer

P = participant

I: Ja we hadden het over het tehuis, het daklozenhuis...

P: ja, niet echt daarom, maar het is heel erg donker,

I: is er ook geen straatverlichting of iets dergelijks?

I: nee bijna niet en heel donker hoekjes, en afgesloten

P: ja precies, als er iemand is dan komt die opeens om de hoek lopen

WIJZEN KAART PLEK NACHT (folkingstraat etc)

I: Ja dat zijn die kleine straatjes, Haddingestraat en Pelsterstraat, Folkingstraat, waarbij de hoerenbuurt doorheen loopt.

I:Ja dit zijn straten met veel gesloten winkels dan, en geen huizen, of alleen bovenwoningen zeg maar. Heel weinig sociale controle.

I: heb je ook met het gevoel dat met die hoerenstraat ook weer bepaalde mensen op afkomen die je liever vermijd of valt het mee?

P: Nou soms als je van de vismarkt naar zuiderdiep loopt, dan moet je door één van die straten, en maakt niet uit welke straat je kiest, je komt altijd door nieuwstad. En ik uh wil niet oordelen, maar toch staat daar altijd van die rare figuren op die hoek, waarvan je altijd toch een beetje denkt: 'Shit moet ik hier nog langs?' Nogmaals geen vooroordelen, maar je weet wel, zeg maar, dat het niet goed is.

I: ja, misschien wel, misschien niet.

P: Dus daarom loop ik daar liever niet langs.

I: nee dat snap ik, is ook wel weer logisch

> WIJZEN KAART STATION NACHT

P: In de donker heb ik aangeklikt het hele station, ik heb wel gewoon vaker dat er 's nachts helemaal niemand of rare mensen lopen. Heb wel eens gehaald dat ik terug kom van een festival. Dan had ik een kort broekje aan dat ik iemand belde om me op te komen halen, omdat ik het station niet af durfde, dus een vriend belde.

I: Ja snap ik en de mensen die er wel zijn, en die mensen die wel aan het reizen zijn, die lopen gewoon door natuurlijk, want hebben haast.

P: Ik heb ook museumbrug erbij, want daar zitten ook rare mensen en bijna geen politie oid.

I: ja klopt en ook mensen die dingen aan je vragen

P: Ja klopt.

I: nee helemaal goed, hebben we in ieder geval de plekken bij langs gelopen die we moeten hebben,

P: deze nog niet!

I: oh sorry, niet gezien. Vertel!

P: Dat is dat bruggetje die kleine, die straat met de bocht, bij dat hotel, en dan in die bocht bij het water zitten ook vaak jongeren te hangen. Heel donker en grauw, en vind ik ook niet fijn om te zijn. Wonen weinig mensen, en lopen weinig mensen. Eigenlijk alles in die buurt, want daar kom ik het meest.

I: nee wilde net zeggen, verder in Groningen niet echt. Ook niet uh... noorderplantsoen?

P: Nee daar kom ik echt nooit, of zelden. Dus dan heb ik ook niet echt die angst.

I: Nee duidelijk, hebben die plekken in ieder geval bij langs gegaan. Dan wil ik het nu hebben even wat concepten bij langs, dan we in ieder geval met dat op één lijn zitten. Want dit onderzoek gaat natuurlijk over seksuele intimidatie en ook de angst ervaar: Maar hoe definieer jij seksuele intimidatie? Of... uh ... wat is voor jou seksuele intimidatie?

P: uh.... Ik denk toch wel uh.. in je privacy zone, en aan je zitten, maar denk vooral lichamelijk.

I: Ja echt fysiek contact

P: Ja, want op afstand kan je niet echt seksuele intimidatie hebben..? Of afstand kan je natuurlijk alles roepen, kan intimiderend zijn, maar niet echt seksueel vind ik.

I: En bijvoorbeeld heel lang staren? In de bus, ook een openbare plek. Is dat dan ook al een soort van privacy zone van jou geschaad? Of denk je van: Nah dat definieer ik er niet onder.

SLECHT OPGENOMEN:

Voorbeeld dat ze laatst iemand naar haar riep, ze vond het niet seksuele intimidatie maar creëerde wel angst.

EIGEN DEFINITIE VERTELD.

I: ik denk dat we er al een beetje over hebben gehad, maar denk je dat seksuele intimidatie in Groningen gebeurd?

P: Ja,

I: komt dat door je eigen ervaring, media, vrienden, of hoe denk je erover?

P: ik denk door de media, als er een potloodventer is, of er zijn mannen die vrouwen naar huis volgens, komt dat in het nieuws. Dus denk voornamelijk de media, maar ook vrienden en je ziet het ook wel. Ik heb het zelf niet echt heel erg meegemaakt naast roepen, maar de kans is er!

R; ja snap ik, de kans is er... Nouja media is een goed punt. Maar denk je ook bijvoorbeeld het nieuws, en de media, boeken, standaard scenario's, dat dat ook je angst kan vergroten. Je komt uit een spannende film met dat onderwerp. Dat die standaard omgeving ook je angst kan vergroten? Dat je in een donker steegje loopt: O die film! Toen gebeurde dat en dat...

P: Ja tuurlijk, als ik een steegje loop met alleen maar mannen, dan zou ik echt niet denken dat er geen kans is op seksuele intimidatie, het is super veilig.

I: ik ben ook eigenlijk ook benieuwd, want ja in je omgeving gebeurt het, maar hoe ben je daar in opgevoed met je ouders?

SLECHTE OPNAME: beschermend opgevoed! Nooit alleen naar huis fietsen. M'n moeder wilde liever dat ik tot het eind bleef en met mensen naar huis kon fietsen, dan dat ik alleen naar huis moest. Ik heb wel eens naar huis gefietst alleen, want ik was moe, maar ik was doodsbang. Dus die angst is er al van vroeger.

P: ik weet niet of het goed of slecht is,

I: ja het heeft natuurlijk wel invloed, het is op zich ook een goed ding.

SLECHTE OPNAME

I: nou je werkt natuurlijk in Groningen, daarom ben ik ook benieuwd, daarom stel ik jou ook deze vraag: want er was ook een #metoo discussie gaande, dat op de werkvloer ook seksuele intimidatie voorkomt, ook een openbare plek. Ja want vond jij van die discussie?

P: Ja ik snap het wel,

SLECHTE OPNAME: ze vindt logisch, ook heeft ze er zelf last van, als ze met een panterprintje of rokje op werk kwam, dat mannen gingen joelen of van die 'grapjes' maken. Maar ze zegt je moet gewoon zelfverzekerd blijven. Er boven staan, dan is de lol er snel af. Vrouwen moeten zelf ook anders erin staan, ondanks de last. Probeer er boven staan! Ze snapt het in zekere mate.

Ze had zelf geen angst op werk, dus geen seksuele intimidatie verder. Dus is niet op de kaart gezet.

I: nu kom ik toch wel bij de vraag: Heb je het wel eens écht meegemaakt?

P: Nou ja wel, maar niet in Groningen...

I: Wil je er nog over vertellen of liever niet dan?

P: Jawel doe ik, kan wel. Maar niet in Groningen, was op schoolreisje in Rome. En we stonden in de een hele volle bus, en uh... ja in een bus gaat iedereen op een bepaalde manier heen en weer. Maar na een tijd voelde ik een man heel erg heen en weer op een bepaalde manier, snap je. Ha ha... uh maar toen ging ik de bus uit, en zag ik die man met z'n naar beneden

I: Oh nee wat heftig!!!

P: ja uh, viel nog wel mee. Huilen natuurlijk, maar wel uh.. met hele groep van school.

I: Heb je er lang last van gehad of nog steeds?

P: Nee toen wel, huilen. Maar het was in Rome, hele andere context dus nee, niet echt nee...ben vrij nuchter erin. Verder was er natuurlijk niks gebeurd, dus tja laat maar.

I: Ja snap ik, het is logisch dat huilen, heel vernederd. Gelukkig in Rome en niet hier.

I: dit is dan eigenlijk uh.. beetje verlening van de vraag: Denk je dat die angst echt een rol speelt in jouw leven in Groningen? Iets terugkomend, structureels, of meer een event. Af en toe?

P: ik weet niet... ik weet niet of het echt zeg maar iets negatiefs is... Het speelt een rol maar meer oplettendheid, alerter en bewuster, als waarschuwing. Dat het niet in m'n nadeel werkt, maar juist in m'n voordeel. Ik laat me niet tegenhouden door dingen, maar ik ben er wel bewuster mee bezig omdat ik inderdaad dingen heb gehoord en meegemaakt hebt. Het positieve dat je weet dat je er rekening mee houdt, maar tot een zeker grens. Zoals niet alleen naar huis gaan, of appen als je thuis bent. Dus niet gelijk angst, maar je bent er bewust van.

I: Dus eigenlijk is het een positiefs iets? Dat je alert bent inderdaad. Nou dat is helemaal goed, zo had ik het eigenlijk nog niet bekeken. Vind ik juist fijn om te horen

P: Het houdt me inderdaad niet tegen, maar het helpt.

I: nouja, uh, er is zeg maar een term dat heet coping strategies: gedrag om seksuele intimidatie te vermijden. Net als die plekken, nouja eigenlijk vermijd je het niet, zoals je al zei, maar heb je ander gedrag dat je vertoont op die plekken om die angst te verkleinen? Zoals sneller lopen.

P: bedoel je zeg maar op het moment zelf?

I: Ja

P: ik loop altijd zelfverzekerder en ga ook hoi zeggen als ze iets zeggen, zoals "Hee meisje" Meer ook niet. Maar ik ga niet zenuwachtig als slachtoffer lopen, dat vinden ze juist leuk. Ze ruiken angst, dus als je zelfverzekerdheid uitstraalt dat helpt wel en vaak verwachten ze niet dat je iets terugzegt en zijn dan stil.. Als ze dan wel nog roepen: alles goed? Ja daar ga ik niet op in en loop ik door, er is een grens. Uhh..Ook kijk ik juist niet op m'n telefoon, maar juist kijken.

I: Je hebt dus niet standaard je mobiel in je hand?

P: Ja dat wel! Maar in m'n jaszak uit het zicht.

I: geen nep-telefoontje?

P: Nee! Nee, dat doe ik niet. Vroeger wel nog eens, maar dit werkt beter.

SLECHTE OPNAME:

Voorbeeld: Laatst, ze had ook Sterrenbos aangevinkt op de kaart, werkt ze vlak bij. Zitten ook rare mannen op een bankje elke pauze als ze langslopen. Collega's zeiden al: die komen speciaal voor jou! Maar die riepen ook dingen, zoals: weet je niet waar je moet zoeken schatje? Toen zei ze: ja ik heb je gevonden eindelijk! En toen waren alle mannen stil, inclusief de collega's, want die waren 'flabbergasted' dat ze iets terug zei en de mannen op hun plek had gezet. Toen waren ze stil en lachte ze!

P: Ik denk zolang je een beetje een grapje van maakt, tot een zekere hoogte is het gewoon klaar en stil. Dat werkt wel

R: Dan is het spelletje niet meer leuk zeg maar?

P: Grens opzoeken, is het niet te uitdagend??

R: Ja snap ik.

SLECHTE OPNAME:

Kleding: Als ze een rokje aan heeft doet ze er een lange jas over. Ze draagt sowieso weinig decolleté en in de zomer bij korte broekjes, zoals het voorbeeld bij het station na het festival, loopt ze niet alleen.

I: komt dat omdat je wel bent nageroepen als je wel een jas doet over je korte rokje?

P: Ja is meer intuïtie. En ja kom op, natuurlijk daag je wel iets uit als je een mini rokje aan doet, dat 'triggert' Net als van een meid die is aangerand en heeft een rokje aan: het is haar eigen schuld. Ja dat gaat ver, maar het daagt wel uit. Dus ik zou mezelf ook niet prettig vinden, maar je daagt het uit.

Ja waarom draagt iemand een kort rokje? Voor bevestiging natuurlijk. Je voelt je sexy, maar anderen vinden je ook sexy.

I: het is natuurlijk geen reden om iemand aan te randen, maar het klopt, het daagt wel uit.

I: maar zoals dat gedrag, je doet dat natuurlijk ook uit intuïtie zeg maar, omdat gebeurt. Maar denk je ook niet dat het automatisch gaat, soort van genormaliseerd gedrag?

SLECHTE OPNAME:

Opeenstapeling van opvoeding, sociale normen, waarden en normen. Maar ik denk dat je meer moet focussen op het positieve, het anticiperen. Het gebeurt, je kan het lastig veranderen en straffen. Maar vrouwen kunnen elkaar steunen en sterker in staan. Er valt altijd wat te winnen, en ik focus juist op het positieve dan negatieve. Dus vrouwen kunnen zelfvertrouwen cursussen volgen, elkaar helpen en open over zijn en over praten. Dat vind ik belangrijk, niet focussen op het slechte, maar op het goede!!

Moet je het negatieve aanvechten?? Of juist anticiperen en focussen op het positieve? Dat werkt averechts, zoals die boetes in amsterdam! Bewust maken is veel belangrijker, dan iets straffen.

Vrouwen willen toch wat laten zien? Krijg meer zelfvertrouwen! Of willen terug naar de jaren 60 met lange rokken? Mannen moeten gewoon weer man zijn, als een heer gedragen: deuren open doen, stoel aanschuiven, jas aangeven etc. Vrouwen willen gelijk zijn, maar dan krijg je dit ook. Dus laat man lekker man zijn en laat ze weer opvoeden.

SLECHTE OPNAME:

I: ik had ook al gevraagd over de plekken, maar vroeg van te voren of je erover wilde nadenken: hoe je angst kan wegnemen om de plekken aan te passen. Maar dat is meer op de plekken, maar zoals je zegt cursussen voor vrouwen om angst weg te nemen, is ook een goede optie. Meiden elkaar helpen en steunen, vanuit de vrouwen zelf.

P: Ja precies! Loop zelfverzekerd, straal het uit meiden!

I: Heb jij toevallig iets voor de plekken, die jij niet vindt, heb je bijvoorbeeld tips die de angst kan verminderen?

P: Ik ben niet zo met licht qua duurzaam milieu perspectief. Maar bijvoorbeeld verlichting om bewegingssensor vind ik goed. Maar net zo als tussen 5-8 dat de stad verlaten is, maar genoeg rare mensen rondlopen, dat de politie niet tot 5 in de stad is als de kroegen dichtgaan, maar juist iets langer door, omdat dan juist de mensen op straat gaan. Maar sommige plekken kan ook gewoon niet, zoals dat hoekje bij het water. Ja verloren zaak, maar er moeten ook zulke plekken blijven, waar moeten ze anders heen? Dus dat kan je het beste gewoon vermijden.

I: Oke, top! Heb je nog suggesties of opmerkingen verder?

P: Goed en zelfstandig zijn en respect hebben voor elkaar, maak mensen bewust ervan! Opvoeding, school. Teksten van rappers..... leer mannen normaal met een vrouw omgaan, laat elkaar respecteren.

I: Nou helemaal goed! Dankjewel! Dan wist dit het dan eigenlijk he, nou dankjewel!

P: Graag gedaan!

Het opnemen was deels niet gelukt!!! Ik heb aantekeningen gemaakt tussendoor..

PARTICIPANT 5:

Interview

09-11-2018

I: Interviewer

P: Participant

I: Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaïld, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En misschien is het even handig dat jij je ook even voorstelt, nou niet per se je naam natuurlijk, maar wie ben je: hoe oud ben je, waar woon je, wat doe jij?

P: Nou ik ben ....., 22 jaar, en woon al een aantal jaar in de binnenstad van Groningen. En ik studeer aan de Hanze.

I: Oke, en werk je ook in Groningen?

P: Ja in de horeca in de binnenstad.

I: Helemaal goed, hebben we dat in ieder geval duidelijk, en met die plekken, ik zie dat je overdag een straat heb gekozen, Nieuwstad. Kan je misschien vertellen waarom die plek?

P: Uhh.. ik woon heel dicht bij Nieuwstad, 's avonds vind ik het sowieso een nare plek om langs te lopen, maar overdag ook al. Maak niet uit of het overdag is, mannen fluiten, dikke auto's. Ik krijg er een naar gevoel bij. Ik ga nooit door die straat heen, dat voelt niet lekker.

I: Dus je ontwijkt het? Of ga je er wel nog doorheen?

P: Door Nieuwstad loop ik ook echt nooit doorheen, uh... de straten die eraan grenzen, die vermijd ik niet.

I: Want je hebt die ook 's avonds aangewezen, maar 's avonds ook de Folkingestraat, vertel.

P: Uh.. 's nachts... nouja de Folkingestraat grenst aan Nieuwstad. Uh.. ja hetzelfde probleem eigenlijk. Want die straat kruist aan Nieuwstad en die mannen staan vaak ook dan in de Folkingestraat, dus.

I: Dus voornamelijk het begin van de Folkingestraat vind je niet prettig?

P: Ja dat klopt, ik loop er niet graag langs, en ga er dan ook omheen. 's Nachts ga ik daar niet langs in ieder geval.

I: Duidelijk, ik zie ook het Noorderplantsoen, een park dus. Nouja het is bekend. Maar wat is jouw reden?

P: In het donker zijn er ook gewoon veel nare mannen, heel veel hangmensen die je naroeppen enzo. Dat is niet zo fijn.

I: En ook omdat het een park is met bomen? Want hangmensen hebben je natuurlijk ook op meerdere plekken.

P: Ja het is vrij donker, en op straat zijn altijd wel mensen enzo, dit park is zo groot en voelt dan heel erg afgelegen. Het zit bijna niet aan huizen, het voelt gewoon niet veilig.

I: Er is inderdaad weinig sociale controle. En is het dan, want jij hebt het in het donker. Maar is het ook per seizoen verschillend, zoals zomer of winter? Of heb je het gewoon standaard daar?

P: Ja als het donker is, dan is het gewoon tja, maak niet uit welk seizoen het is, nee.

I: Ah oke, en dan vermijd je die plek ook gewoon?

P: Ja ik fiets zeker niet door het Noorderplantsoen.

I: Nee dan hebben we dat al een beetje toegelicht, gaan we er straks wat dieper op in. Maar ik denk dat het nu eerst even handig is om, want ik heb het over seksuele intimidatie, uh.. wat betekent seksuele intimidatie voor jou, hoe definieer jij dat?

P: Uh... nou ik vind het al vervelend als mensen je naroeppen op straat, daar begint het eigenlijk mee. Het is niet dat ik, aangerand voel of iets dergelijks, maar het is alsnog een naar gevoel en dat vind ik al genoeg, zeg maar. Maar het hoeft niet per se een aanraking te zijn.

I: En qua nare gevoel, is dat dan irritatie of ook angst?

P: Ook wel angst, omdat je vaak alleen bent, je bent toch een vrouw en je voelt je dan toch minder sterk en dergelijke. Je weet nog wat er gebeurt... dus die onzekerheid maakt het angstig denk ik .

I: Dus op afstand geeft dit ook al angst, maar aanranding en verkrachting horen er ook bij. Dan kom ik nu bij een vraag, misschien voor de hand liggend, maar denk je dat seksuele intimidatie gebeurt hier in Groningen?

P: Ja absoluut.

I: En hoe denk je dat? Komt dat door eigen ervaring, of vrienden, of media/nieuws etc?

P: Nouja zelf wel wat ervaren, maar ook mensen in mijn omgeving wel. Ik weet van sommige mensen dat ze niet alleen naar huis willen lopen, bel even als je thuis bent, of stuur even een berichtje. Je blijft een vrouw, en er lopen wel rare mensen rond, zoals drugsverslaafden en in het centrum zijn daar gewoon veel van.

I: Ja oke duidelijk, dus vriendinnen, en als er iets in het nieuws komt, zoals bijvoorbeeld de lustkapper of iets dergelijks, word je dan ook 'getriggerd', zeg maar ik moet iets meer oppassen, of ben je daar vrij nuchter in?

P: Uhm.. nou zoiets vind ik dan nog wel meevallen, maar zoals de rukkende man hier in Groningen. Die is ook actief in mijn straat, dus ja.

I: Dan ben je wel iets meer op je hoede?

P: Ja er was laatst zelfs een incident in mijn straat.

I: Want we hebben het nu over je vrienden gehad, het nieuws, en deels je eigen ervaring. Maar nu ben ik benieuwd, hoe ben je erin opgevoed? Want waar kom je vandaan?

P: Uit Beilen, dat is een dorp.

I: Oke, en waren ze dan ook streng met bijvoorbeeld: 'niet alleen naar huis fietsen etc.?'

P: Ja absoluut. Als ik naar feestjes ging in een ander dorp, want er was nooit zoveel te doen in een ander dorp. Dan moesten we met z'n allen fietsen 's nachts heen, en eigenlijk wilde mijn ouders dat ik niet zo laat thuis was, maar omdat mijn vriendinnen langer mochten, mocht ik ook maar blijven, omdat ik absoluut niet alleen mocht fietsen naar huis. En anders werd ik keurig opgehaald.

I: Oke, en zeg maar, maar toen je jonger was, fietste je toch wel eens alleen naar huis? Of had je al die angst?

P: Nou dat verschilt, in het dorp zelf, bijvoorbeeld een stukje vanaf centrum naar huis vond ik het niet zo erg, want in ons dorp gebeurde niet zo vaak iets, naar mijn idee. Maar als ik langere afstanden moest fietsen, of buiten de bebouwde kom, met weinig verlichting, nee dat vond ik echt niet fijn.

I: Ja snap ik, dus toen had je ook al een beetje die angst?

P: Ja, ook al is er nooit iets gebeurt, bij mijn ouders in het dorp...

I: Nee oke, en kwam dat door je ouders of ook verhalen van anderen die angst?

P: Nou.. mijn ouders waren er dus altijd heel voorzichtig in, van: 'ik vind prima dat je gaat, maar ga niet alleen'. Het is er echt ingeprent.

I: Oke helemaal duidelijk. Zoals je zei werk jij in Groningen, in de horeca. Dat is een branche waarbij het allemaal wat lossier gaat, heb jij het ook wel eens meegemaakt op werk? Seksuele intimidatie, of dat je met angst aan het werk was?

P: Uh... ja ik heb wel dat was ik in mijn eentje aan de bar, en ik sluit in mijn eentje 's avonds af, en soms is er dan geen ander personeel aanwezig, dus dan moet ik in mijn eentje sluiten,.. en soms in de latere uurtjes komen er wel eens mannen bij mij aan de bar zitten, met goede bedoelingen, maar je staat toch wel alleen, dus dan ben je wel op je hoede.. En soms wordt er

gedurende avond ook wel een opmerking gemaakt van: 'oh wat ben jij een mooie meid', 'goh zo'n mooie meid achter de bar' nou en, het is niet per se intimidatie, maar het is wel dat je denkt; het hoeft niet..

I: Want soms hebben mannen het ook gewoon niet door, denken oh is grappig, vinden meiden leuk, maar dat kan al snel in het verkeerde keelgat vallen.

P: Ja klopt hoor!

I: Maar best wel heftig dat je alleen afsluit, zo in de binnenstad, en is er nooit op werk iets gebeurd of iets dergelijks?

P: Nee, dat niet!

I: Oke gelukkig maar, maar er zijn meer meiden die dus alleen afsluiten?

P: Ja, ja dat wel.

I: Oke, dat hoor ik niet heel vaak. Vaak in de horeca sluit je wel met twee mensen af, voor de veiligheid. Maar goed, als je niet met angst werkt, is het prima natuurlijk.

P: Ja maar, ik wil bewust de zaterdagavond niet afsluiten, dus geen sluitdienst draaien, bewuste redenen, omdat ik dat niet fijn vind.

I: Ah oke! Omdat je dan alleen staat?

P: Ja en omdat het dan later wordt, en heel veel dronken mensen op straat lopen, uh... ja.

I: Nee ik snap het allemaal, maar inderdaad, dat het eigenlijk zo'n impact heeft, dat je dan niet wilt werken..

P: Ja inderdaad, doordeweeks vind ik het prima, ook wel laat, in het weekend is toch nog even ander volk, en ik wil niet op zaterdag in mijn eentje sluiten.. vind ik niet fijn.

I: Nee ik snap het helemaal hoor. Uh.. even kijken hoor. Nu wil ik het toch wel even hebben, over je eigen ervaring. Heb je het ook wel eens echt meegemaakt? En zo ja, wil je iets noemen?

P: Uh.. ja dat was drie/ vier week geleden. Zoals in het nieuws ook al gaande was, er is een masturberende man in Groningen. En het was zondagochtend heel vroeg, het was nog donker, en hier tegenover in mijn straat, heeft die man tegenover mijn huis, uitgebreid lopen masturberen voor mijn raam. Daar heb ik uitgifte voor gedaan hoor. Maar hij ging gewoon door toen ik voor het raam bleef staan en keek me ook gewoon aan en hij was volgens mij ook onder invloed.

I: Ah wow, toen heb je aangifte gedaan en toen?

P: Uh... er zijn natuurlijk meer meldingen geweest, momenteel echt happening. Uh maarja, het was niet heel prettig. Maar ik moest op geven moment ook de deur uit, nou dat vond ik niet prettig.

I: Ja snap ik hoor... Is die man ook opgepakt?

P: Hij is niet opgepakt.. Politie is hier wel geweest, het was al te laat, want ze moesten helemaal uit Haren komen. Ze waren er toen pas na een half uur.

I: Ja want dat doet best wel wat met je, denk ik. Heb je daar afgelopen weken ook last van gehad?

P: Nee, ik heb er geen last van gehad. Alleen het feit, dat hij dat 's ochtends vroeg doet, alle leeftijden kunnen dan op straat zijn, ook kinderen.. Ik vond het gewoon heel ongepast.

I: Nee snap ik, heel naar. Gelukkig zat jij wel gewoon binnen op je kamer.

P: Ja ik zat veilig binnen, dat was fijn.

I: Liepen er ook meer mensen langs, of mensen die het gezien hebben?

P: Nee op dat moment, het was zondag vroeg, dus was niemand op straat.

I: He wat heftig. Ik had het wel al gehoord dat die gaande was, maar nog niet een ervaring gehoord. Ik wil nu even focussen op gedrag, zoals dat je bij werk zei, dat je liever niet sluit in het weekend, nou dat is gedrag dat eigenlijk door die angst doe je dat liever niet. Maar bijvoorbeeld op het moment zelf, je loopt op straat, en je ziet bijvoorbeeld een groep jongens, wat doe je op zo'n moment?

P: Als ik er niet omheen kan, ga ik wel, kijk ik ze bewust niet aan. Uhm.. ik ga niet de confrontatie aan, en als ze iets roepen of iets dergelijks, ga ik er absoluut niet op in, omdat ik dan bang ben voor een tegen reactie. Het liefst ga ik er ook met een grote boog omheen, maar soms lukt dat niet. Maar op het moment vind ik dat echt niet fijn.

I: Nee snap ik, en ga je dan ook sneller lopen?

P: Ja absoluut.

I: Of bijvoorbeeld, ik hoor ook wel eens nep-bellen, of telefoon in je hand of iets dergelijks. Doe je dat ook?

P: Ja ik heb bijvoorbeeld wel eens gedaan, sowieso telefoon in de hand, eigenlijk heel vaak. En nep-telefoontjes, heb ik ook wel eens gedaan. Deed ik vroeger echt heel veel. Toen was ik toch wat meer bang in de donker, en dan alleen naar huis lopen, ja dat deed ik vroeger heel veel.

I: Ja, en dat is naarmate de tijd wel wat minder geworden dus?

P: Ja, omdat ik toch wel het idee heb, dat in het centrum op zich wel mee valt, als je Nieuwstad toch wel een beetje ontwijkt verder, en 's nachts als ik naar huis loop, in het centrum dus, valt het ook wel mee, er is altijd wel bedrijvigheid op straat, voel ik me iets veiliger. Maar als ik naar bijvoorbeeld, Korrewegwijk toe moet, dan moet je toch wel echt ver ook, en daar is het toch minder druk op straat...

I: Dus jij vindt het wel belangrijk dat er sociale controle op straat is, dat er mensen zijn en als er iets gebeurt je gezien en gehoord wordt?

P: Ja dat vind ik wel fijn, en ja precies. Afgelegen vind ik enger, dan midden in het centrum.

I: En bijvoorbeeld, op het moment zelf kan je bellen of loop je sneller, maar heb je ook bijvoorbeeld preventief gedrag? Zoals met werk, dat je niet afsluit, is preventief, maar met kleren dan? Als je een kort rokje aan hebt, doe je dan een lange jas erover?

P: Ik denk er niet echt over na, van te voren dan, want op het moment, als er dan iets gebeurt, dan voel ik het wel. Ik loop er misschien wel een beetje, uitdagend bij, maar dat hoeft niet per se aan de orde te zijn, maar dat bedenkt je wel in je hoofd, maar in principe ben ik er niet heel erg mee bezig als ik thuis ben.

I: Uh... nou ik ben best wel benieuwd naar je mening hierover, want het gedrag van mannen is best wel genormaliseerd in de samenleving, zoals die mannen bij jou achter de bar, die hebben misschien niet eens door dat je het niet heel leuk vindt, maar in Amsterdam en Rotterdam zijn ze al boetes aan het uitdelen, heel lastig misschien, want op heterdaad seksuele intimidatie te betrapten, maar wat vind jij daarvan?

P: Uh, ja vind ik op zich wel goed, want ik denk dat wij, wil niet over iedereen spreken, maar een groot deel van de vrouwen zich toch wel een stukje minder onveilig voelen dan mannen op straat. Misschien is dat niet terecht, maar ik voel me in het donker niet veilig op straat, dan vind ik op straat wel anders dan in de kroeg, want je wordt op stap ook wel eens in je

billen geknepen, wat eigenlijk ook best wel ver gaat, maar daar is het gewoon, ja het zou raar zijn als er in de kroeg een bekeuring wordt uitgedeeld voor billen knijpen.. maar eigenlijk is het precies hetzelfde, maar de sfeer is op stap heel anders, je voelt je wel veiliger. Dus op straat zou ik het niet raar vinden, maar als je in de kroeg zoiets over komt, nee dan vind ik een bekeuring overbodig.

I: Ja toch gek inderdaad, maar met stappen hoor je vaak: 'het hoort erbij', er is drank in het spel, je bent met vrienden, dan is het vaak anders.. zegt men. Oke dus je vindt het gedrag afstraffen goed, en denk je bijvoorbeeld cursussen omtrent gedrag, er zijn bijvoorbeeld nu op scholen, lessen gaande: Seksuele inlichting, hoe gaat men met elkaar om? En uh.. vind je dat een goed iets, dat een school iets doet?

P: Uh.. nou ik vind het op zich wel goed! De generatie die het nu doet, zijn vaak oudere mannen, dus je bereikt die er helaas niet meer mee, maar goed, iedereen wordt op geven moment oud, alleen het is nu wel een groot leeftijdsverschil, op het onderwijs voorlichting is altijd goed, maar er zit nu een groot verschil tussen, vaak zijn het mannen van 20/30 plus, dus hopelijk helpt die voorlichting na een aantal jaren ook nog, vind ik zelf. Maar het is altijd goed natuurlijk.

I: Ja je moet ergens beginnen.. die jongens worden uiteindelijk ook oud. Maar inderdaad, jij zegt het zijn vaak oudere mannen.. Is er ook een stereotype voor jou, die jouw angst vergroot? Of is het gewoon helemaal verschillend, het maakt niet uit.

P: Uh.. nouja, niet racistisch bedoelt, maar ja, negroïde mannen vind ik wel angstiger, misschien ook voornamelijk, omdat die altijd in groepjes op straat staan, richting Nieuwstad. Maarja, die hebben we de overhand dan de blankere man, komt misschien ook omdat die er meer staan.

I: Ja vaak is het ook een cultuurverschil. Zeg maar, die machocultuur..

P: Ja zeker, er wordt meer geroepen naar mijn idee, door negroïde mannen.

I: Ja ik hoor het vaker, het is toch wel een cultuur verschil denk ik, het is heel lastig, er zijn denk ik heel veel factoren... Uh.. we gaan er al goed doorheen, dus nu komen we bij de hoofdvraag; Denk jij dat die angst een rol speelt in jouw dagelijkse leven? Een structureel iets is.

P: Uhm, ja nou angst wil ik niet per se zeggen, maar het achtervolgt me wel. 's Nachts naar huis, vanaf werk al, maar je loopt wel in je eentje door het donker, en er zijn genoeg momenten dat er mannen lopen op straat, die iets zeggen of stoppen, en dan ben ik alsnog op een drukke straat zoals het Zuiderdiep, maar dan voel ik me gewoon niet veilig bij en zet ik de pas er goed in. Het gebeurt wel wekelijks, dus dat heeft wel impact op als ik alleen loop, en voornamelijk 's nachts.

I: Ja inderdaad, je bent er ook bewust van, zoals je zei, maar als je het echt wekelijks hebt, dan pas je je gedrag toch aan..

P: En ja ik moet wel wekelijks door het donker, voornamelijk 's nachts, dus ik ben er altijd wel mee bezig dan.

I: En bijvoorbeeld met vriendinnen, je zei dat je vriendinnen best wel beschermend zijn, app je bijvoorbeeld ook als je thuis bent altijd?

P: Ja het komt wel voor dat je alleen naar huis loopt, iedereen heeft natuurlijk een borrel op en dan is niet iedereen er mee bezig. En jezelf ook, als je opgeven moment geen zin meer hebt, dan ga je ook gewoon. Dan denk je niet: oh ik moet alleen naar huis... dan ben je toch minder van het kwaad bewust. Maar als ik nuchter ben, vind ik het wel fijn om samen te lopen.

I: Ja snap ik. Ik zit even te denken, want ik had van te voren gevraagd of je plekken die je hebt gewezen, of je die in jouw perspectief kan verbeteren? Heb je daar over nagedacht?

P: Nouja Nieuwstad wordt natuurlijk volgend jaar gesloten, de wallen gaan dicht..

I: Oh huh, dat wist ik helemaal niet..!

P: Ja zover ik weet. Volgend jaar volgens mij, gaan ze gewoon sluiten. Dat heb ik meegekregen.

I: Oh nou, probleem opgelost, ik vind de plek zelf ook zo apart, van mij mogen ze best wel ergens zitten, maar niet bij de drukste doorgangsweg van Groningen.

P: Ja echt apart he... En plantsoen is gewoon lastig, je kan moeilijk de hele nacht politie daar neer zetten. Maar op zo'n plek als Nieuwstad kan je best camera's hangen. Toch iets meer veiligheid, en ook qua gevoel. Neem aan dat mannen niet onder zo'n plek met een camera gaan hangen.

I: En je had het net over politie, voel jij je veiliger als politie op straat is?

P: Het geeft me wel iets meer zekerheid, als er politie in de buurt is, heb altijd het idee, dat mensen geen gekke dingen doen dan. Weet niet of het zo is, maar het voelt toch wel fijner.

I: En bijvoorbeeld uit stappen, als je bijvoorbeeld 's ochtends vroeg op straat, eigenlijk net het incident zoals zondagochtend bij jou, tussen 6-7. Politie is nergens dan, de kroegen zijn dicht en de politie is weg. Terwijl dat het gespuis op straat is, op zich is de politie dan wel handig. Wat vind jij ervan dat de politie dan weg is?

P: Ja dat is ook zo, en zou ik een stuk fijner vinden. Toen ik ook belde over dat incident, de politie was er pas na een half uur... ze moesten uit Haren komen.. Ik vind dat echt een slechte zaak. Tijdstip mag geen rol spelen. Echt niet.

I: En bijvoorbeeld Noorderplantsoen, het is, en blijft een park, heb je enig idee?

P: Ja betere verlichting, er is al wel iets, maar het blijft vrij donker. Misschien wat meer verlichting tussen de bomen, bosjes. Dus niet alleen het fietspad, maar ook de omgeving. Dat is altijd zo duister, verlichting doet namelijk een hele boel vind ik zelf.

I: Nee duidelijk, heb je nu ook omdat we dit gesprek hebben gehad nog meer plekken toevoegen op de kaart?

P: Uh.. nee het wel prima zo.

I: Oke nou we zijn er echt doorheen geknald, super. Heb jij nog meer suggesties, opmerkingen of iets dat je nog kwijt wilt?

P: Nee niet echt, uh.... Neee.

I: Nou dan was dit het interview, heel erg bedankt!

P: Super, graag gedaan.

PARTICIPANT 6:

Interview

13-11-2018

I: Interviewer

P: Participant

I: Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaïld, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En misschien is het even handig dat jij je ook even voorstelt, nou niet per se je naam natuurlijk, maar wie ben je: hoe oud ben je, waar woon je, wat doe jij?

P: Nou ik ben....., 25 jaar en woon al 7 jaar in Groningen, ik werk sinds een half jaar in het UMCG.

I: Helemaal goed. Ik denk dat het handig is om eerst even de plekken bij langs te gaan, die had je van te voren ingevuld.

I: Ik zie dat je overdag geen plekken heb, kan je dat misschien toelichten?

P: Overdag, lopen er heel veel mensen rond, en voel ik mij helemaal niet angstig. Alleen als het donker is vind ik het altijd wel wat enger over straat te lopen.

I: Ja snap ik, dat is bij veel vrouwen het geval, dan gaan er een soort van alarmbellen rinkelen. We kunnen wel even de plekken in het donker bij langs te gaan. Die helemaal in de hoek bij de korrewegwijk?

P: Bij dat is bij de oliemuldersbrug, en dat is aan het eind van de korrewegwijk en daar parkeerde ik altijd mij auto, want daar kon je gratis parkeren en dan pakte ik de bus terug naar het centrum. Maar ik heb daar heel vaak 's avonds laat, of 's nachts gestaan, en uh.. soms deed het straatlicht het daar ook niet... dat is dan beetje een guur stukje. En dan daar in het donker, zie je mensen lopen en ook al doen ze niks, daar word ik angstig van. En dan sta je daar alleen... er zijn wel woningen omheen, maar ook water en daar liggen wel boten, maar ook verlaten panden. Dus dat is een beetje naar.

I: Oke, en even verder kijken, hier heb je best wel veel straten in het centrum. Want je hebt twee onder het zuiderdiep. Kan je die toelichten?

P: Ja één straat dat is waar een vriendin van mij woont, heel vaak als je daar zit bij het raam, zie ik voornamelijk mannen lopen en jonge jongens, en dan heb ik altijd het idee wel drugs wordt gedeald, is ook een stukje waar wat minder licht is. Ook een keer heb gehad, vrij recent, dat een man zich had afgetrokken aan de overkant van de straat, vol in het zicht. Ik was bij haar en we zagen vanuit het raam het gebeuren.

I: O bah wat naar, dat is de 'rukkende' man!

P: Ja, ik wilde op dat moment net naar huis gaan, maar ik durfde gewoon niet naar huis omdat die man daar een half uur bezig was... na het akkefietje met hem vind ik die straat echt nog meer beangstigend.

I: En deze straat?

P: Ja die is daar vlakbij, net achter Zuiderdiep. Je zit dan aan de achterkant van woningen, en ben er wel een langsgelopen, in m'n eentje. Ook daar kom je wel eens onguire types tegen die daar zitten te hangen, dus sindsdien vermijd ik die straat ook.

I: Snap ik ook, het is natuurlijk ook een achterweg van een drukke weg... Ik zie ook een bekende, Nieuwstad. Die hoor ik vaker, je hebt ook echt die kruising aangevinkt met de Folkingestraat, vertel.

P: Ik heb daar twee jaar geleden, toen ik nog stage liep, moest ik daarlangs 's ochtends vroeg naar station, en ik heb wel eens gehad, een man daar mijn fiets probeerde beet te pakken, maar kon gelukkig wel doorfietsen, en ben daar ook wel eens langsgelopen, en dan is het ook nog donker, maar toen dacht ik wel: dit moet ik niet te vaak doen. Vervolgens ging ik met de fiets er altijd gewoon omheen, en 's avonds laat als je daar langs loopt, er zijn altijd mannen daar... en dat zijn gewoon wel bepaalde soort type man die naar je fluiten en je naroeppen en dat voelt gewoon onveilig.

I: Ja snap ik, en heb je dat ook overdag?

P: Nee overdag eigenlijk niet, dan zijn er gewoon ook andere mensen, dus die mannen zijn er dan wel en ben ook de 'rukkende' man daar tegen gekomen die ook nog begon te roepen.. dus was ik met een vriend en waren heel veel mensen, dus dat maakt het minder angstig. Dan maak ik me geen zorgen, maar in het donker zou het zeker een ander geval zijn.

I: Ah bah.. snap ik helemaal, en de volgende is de Carolieweg?

P: Ja, klopt. Daar liep ik vaak 's nachts van stappen terug naar huis, ook daar heel vaak mensen van na het stappen tegenkomt die vaak zitten te hangen, dus ik ontwijk die liever ook en loop ik over Zuiderdiep, een wat drukkere weg.

I: Nee helemaal duidelijk, en dan nog eentje, bij de Vismarkt, ook weer een achter straatje..

P: Ja klopt weer, bij een parkeergarage, achterkant van panden, weinig mensen lopen en ook daar ben ik ook wel mensen tegen gekomen dat ik echt mijn pas versnel..

I: Ja dus ik merk voornamelijk bij jou, je moet echt gezien en gehoord worden?

P: Ja ik zou eerder een grotere drukkere straat pakken!

I: Ja snap ik, nou dan hebben we de plekken globaal bij langs gelopen, dan gaan we later er nog dieper op in, Maar ik wil eerst even een concept bij langs, namelijk seksuele intimidatie. Wat betekent dat voor jou? Hoe definieer jij dat?

P: Uhm seksuele intimidatie is wat mij betreft vooral dat mensen verbaal dingen tegen je zeggen waarbij je niet veilig of ongemakkelijk bij voelt. En ik heb wel in het verleden dat ik bij het stappen continu door een jongen werd belaagd, en ook echt aanraken en dit voorbeeld vind ik echt seksuele intimidatie.

I: Dus van afstand vind ook seksuele intimidatie, maar echt aanraken ook, zoals aanranden? Maar ook fluiten bijvoorbeeld?

P: Dat vind ik meer irritant, het moet echt woorden zijn, fluiten vind ik niet echt eng.

I: Ja helemaal goed, Denk je dat het gebeurt in Groningen? Maar je hebt al wat voorbeelden genoemd, dus eigenlijk is die vraag al beantwoord ha-ha.

P: Ja het gebeurt zeker!

I: Zoals je al zei door je eigen ervaringen, maar heb je ook verhalen van vriendinnen of nieuws dat je angst beïnvloedt?

P: Uh.. op zich hoor ik het hier niet heel vaak, van die kleine dingetjes en voornamelijk met stappen dat iemand is lastig gevallen. Maar vorig jaar is er in utrecht dat verhaal, over dat meisje...

I: Anne Faber?

P: Ja die, die ook uiteindelijk is vermoord, dat is wel zo'n moment waardoor ik zelf op een afgelegen plek fiets dat je wel, wat angstiger bent.

I: Ja want dat was natuurlijk in Utrecht, maar dat projecteer je ook op Groningen op je eigen?

P: Ja dat zeker..

I: En bijvoorbeeld met vriendinnen, als je daar verhalen van hoort, hoe reageer je daar op?

P: Ja als het vriendinnen van je zijn, die bij je in de buurt wonen en heel dicht bij je staan, zet het wel aan het denken, zeker ja.

I: Uh.. even kijken, jij werkt natuurlijk Groningen. En er was een #metoo gaande, weet je nog wat dat inhield? Over seksuele intimidatie op de werkvloer, dat vrouwen daarvoor opkwamen, heb je het wel eens meegemaakt in de zorg?

P: Ja... dat gebeurt daar ook. Ik heb wel eens patiënten gehad die op een bepaalde. Dat lijkt dan heel onschuldig, maar bepaalde opmerkingen naar jou persoonlijk maken. Ik maak er vaak een grapje van, maar ik heb ook wel eens dat ik iemand heb aangesproken, dat ik het echt niet oké vind dat je zoiets zegt, ik ben aan het werk en ik verzorg jou maar ik wel dat met respect doe, en sommige mensen gaan echt over die streep.

I: Oh dat is best heftig, en ben je dan bijvoorbeeld angstig dat je naar die patiënt gaat? Of valt dat mee?

P: Nee niet angstig, omdat ze vaak niet in de positie zijn om daadwerkelijk wat te doen, uh.. maar je merkt wel 's ochtends met wassen... als iemand dan wel zo'n opmerking maakt, ga je de volgende dag wel met een ander gevoel naar toe en dan word ik wel afstandelijker.

I: Nee snap ik hoor, logisch. Dus je gaat nog wel met een veilig gevoel naar werk?

P: Ja

I: Nou dat is belangrijk! Uh.. even kijken, ik had het over vrienden gehad, en je had al een nieuwsbericht genoemd over Anne Faber, maar bijvoorbeeld het Groninger nieuws, maak je dat mee? Want die rukkende man is best wel recent op het nieuws geweest..

P: Uh.. ik lees wel eens wat op social media, je krijgt het wel mee. Maar niet echt dat er heftige dingen voorbijkwamen die me angstig maken.

I: Je hebt wel wat eigen ervaringen verteld. Maar bijvoorbeeld met stappen, dat is best wel een dubbel ding want je hebt bijvoorbeeld het gebied niet aangewezen... wat deed dat incident met jou?

P: Ja, het zorgde er wel voor dat ik niet meer naar de kroeg ging.. maar uiteindelijk ben ik wel naar andere kroegen gegaan, ik had hem daardoor jaren niet gezien. Maar laatst opeens wel een keer, en ik heb hem daarop aangesproken, en kreeg wel zijn excuses en fijn gesprek over gehad.

I: Maar dat je een bepaalde kroeg vermijdt, dat is best wel heftig...

P: Ja uiteindelijk wel weer heen gegaan, maar echt wel een periode vermeden omdat ik wist dat hij daar was en afstand hield.

I: En heb je ook wel in Groningen gehad dat je het in je achterhoofd hield?

P: Nee eigenlijk verder niet..

I: Dus je gaat nog wel met plezier op stap?

P: Ja zeker!

I: Nou helemaal goed. En heb je verder nog een incidentje waar je over wilt praten dat je in Groningen hebt meegemaakt?

P: Nee zo, 1,2,3, heb ik niks.

I: Nee helemaal prima, je hebt ook al heel wat verteld. Ik wil het ook even over je gedrag hebben: coping strategies, gedrag wat je vertoont op het moment zelf. Maar bijvoorbeeld je loopt in een straat en er staat een groepje jongens aan de overkant waarbij je je niet prettig over voelt, wat doe je dan?

P: Nou dan versnel vaak wel mijn pas en loop ik echt aan de andere kant van de straat, het is niet dat ik echt een andere straat pak, wel eens gedaan, maar meestal niet.

I: Oke, en als ze wel beginnen te roepen, ga je erop in of vermijd je contact?

P: Ik negeer het gewoon en pak vaak gewoon mijn telefoon, om mensen te appen, want stel er gebeurt wel wat, dan heb je wel mensen bij de hand die eventueel wat voor je kunnen betekenen.

I: Oke, soort van veiligheidsgevoel?

P: Ja

I: Oke, en bijvoorbeeld preventief gedrag.. heb je ook wel eens dat je thuis over nadenkt? Bijvoorbeeld met je kleren?

P: Ja, ik voel mezelf al ongemakkelijk als ik een kort jurkje aan heb. En vooral als je dan moet fietsen, ben ik er heel erg mee bezig dat ik niks laat zien en ook als ik loop, dan zorg ik wel voor dat het niet omhoog kruipt bijvoorbeeld.

I: Oke en is dat voor jezelf of ook voor de buitenwereld?

P: Ja gecombineerd, ik vind het zelf niet prettig, en ik vind het ook niet prettig dat mensen dan zien, net iets te uitdagend...

I: En op stap? Denk je daar dan over na?

P: Nou ik ben zelf niet echt iemand die hele korte rokjes of jurkjes aan doet... dus ik hou me daar wel heel erg mee in. Dus met stappen zou ik iets niet wel of niet dragen, want ik draag dat sowieso niet echt.

I: Nee oke. Denk je ook dat het iets met je opvoeding te maken heeft?

P: Nou mijn ouders zijn wel altijd netjes gekleed en mijn moeder is wel echt een typische 'mama', niet heel uitdagend, zoals ik een moeder zie. Dat heeft mijn moeder ook altijd dus bij haar kinderen gedaan. Maar toen ik 16 was wil je wel eens wat uitproberen, en uh.. dat je misschien net wat te laag decolleté had, en dat me ouders wel iets van zeiden, maar meer op een grappige manier. Maar nooit verboden om iets te dragen. Dachten vast dat het een fase was.

I: Nee helemaal goed, en verder dan met je ouders? Waren ze ook beschermend naar jou?

P: Eerlijk gezegd, ging ik al best wel vroeg op stap en ook vaak met oudere vrienden die dan al 18/19 waren. En uh.. en ik zag er altijd wel ouder uit en kwam altijd wel binnen in de kroegen. Maar ik fietste echt altijd alleen naar huis en woonde zelfs in een buitenwijk van Leeuwarden.. en altijd wel door een tunneltje en over een viaduct, wel beetje van die plekken waar je liever niet langs fietst. Maar ik dacht er nooit echt over na.. had altijd wel het idee: mij overkomt toch niks. En mijn papa wachtte me wel eens op en dan loog ik gewoon: nee er waren genoeg mensen die vlakbij woonde, ik fietste alleen laatste stukje alleen.

I: Ha-ha oh oh oh...

P: Ja daar heb ik wel eens wat ruzies over gehad..

I: Dus eigenlijk die angst helemaal niet vroeger?

P: Nee eigenlijk minder, en naarmate je ouder wordt ga je er toch steeds meer over nadenken, en je hoort steeds meer in je omgeving van die verhalen, maar toen ik jonger was stond ik daar totaal niet bij stil en uiteindelijk een andere vriendin van mij die vond het ook eng. En toen ik wat meer met haar omging moest ik haar bellen want zij vond het een heel eng idee dat ik nog helemaal alleen naar huis moest fietsen. Ook toen was ik er niet echt mee bezig, maar deed ik het voor haar, om haar een fijn gevoel te geven. Maar niet voor mezelf.

I: En nu dan? Doe je dat nog steeds?

P: Ja ik fiets nog steeds dat stuk alleen naar huis..

I: En bijvoorbeeld in Groningen qua vriendinnen, zijn die ook beschermend?

P: Uhm... ja over het algemeen nooit echt.. ze zeggen wel app je als je thuis bent? Maar meer als netjes ofzo, niet dat we het echt doen.

I: Even kijken want die plekken bijvoorbeeld, heb je beetje over nagedacht hoe die plekken verbeterd kunnen worden in jouw perspectief?

P: Ja het is lastig, verlichting doet vaak wel gewoon heel veel. Ik denk eigenlijk dat er wel veel camera's hangen in Groningen. Nieuwstad is vrij lastig, omdat helaas het hoerengebied daar zit.. want Leeuwarden heeft het bijvoorbeeld meer aan de zijkant van het centrum, je hoeft er niet per se langs. En niet langs de drukste doorgangsweg van Groningen, dat zou al veel beter zijn. En bij die parkeerplek was heel lang de verlichting kapot, dus als dat gewoon niet gebeurt, is het al een stuk veiliger. Voor de rest blijven parkeerplekken eng..

I: Ja klopt, erg lastig. En wat vind jij bijvoorbeeld, zoals die rukkende man was om 6u 's ochtends.. wat vind jij ervan, als de kroegen dichtgaan is de politie gewoon weg.. wat vind jij ervan als die wat langer blijven? Wanneer alle mensen op straat zijn na het stappen?

P: Ja met die rukkende man, duurde het super lang tot de politie kwam.. echt belachelijk, dus ik vind het wel prima als ze even in de buurt blijven hangen, of in ieder geval sneller handelen. En ik heb wel een periode gehad, dat ook 's avonds bij dit stuk (achter Zuiderdiep) best wel vaak politie zag, en dat geef toch wel een veiliger gevoel, ze zijn in de buurt wat dat betreft. Dus als er iets gebeurt, heb je wat sneller politie erbij.

I: Ja snap ik... en bijvoorbeeld het Noorderplantsoen?

P: Ja ik heb erover nagedacht, ik fiets daar 's nachts niet doorheen, maar ik kom er eigenlijk niet. Ik verkies wel stukken waar ik langs fiets boven het Noorderplantsoen, maar dat is niet echt omfietsen. Denk ik zelf, althans. Ik vind het geen fijne plek, is echt heel erg donker, en donkere plekken. Maar ik fiets er überhaupt niet doorheen want het is niet nodig..

I: Ja snap ik hoor. Het is puur je eigen leefomgeving wat je aan vinkt, dus van mij hoef je die niet te markeren. Want ik heb nog één hoofdvraag: Denk je dat je die angst voor seksuele intimidatie echt een rol speelt in jouw leven? Iets structureels..

P: Het is voor mij op het moment zelf... over het algemeen in het dagelijkse leven heb ik daar echt geen last van, ik kom het niet heel vaak tegen.

I: Oke helemaal goed, net zo als op de kaart, overdag heb je niks, dus het is echt in de context. Misschien een bewuste rol?

P: Ja dat inderdaad, ik ben er wel bewust van, maar dat is het .

I: Nee top, heb jij nog suggesties of iets dat je wilt vertellen?

P: Nee eigenlijk niet.

I: Nou dan wil ik jou bedanken en dan was dit het interview.

P: ja graag gedaan!

PARTICIPANT 7:

Interview

21-11-2018

I: Interviewer

P: Participant

I: Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaïld, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En misschien is het even handig dat jij je ook even voorstelt, nou niet per se je naam natuurlijk, maar wie ben je: hoe oud ben je, waar woon je, wat doe jij?

P: Hoi, ik ben 21 jaar, ik studeer Psychologie in Groningen, ik ben dus student en woon in Groningen.

I: Werk je ook in Groningen?

P: Ja

I: nee helemaal goed, dat is duidelijk. Met de kaart, ik zie... ik zie dat jij twee straten hebt, die heb je overdag en als het donker is. ja kan je wat vertellen over Nieuwstad, waarom heb je die plek gekozen?

P: Uh... omdat 's avonds sowieso, het is daar een hoerenbuurt, en overdag vind ik het ook niet prettig.

I: Oke, maar komt dat door de mensen daar?

P: Het trekt een bepaald soort volk aan, vooral 's avonds. Overdag denk ik er ook aan.

I: En ontwijk je die straat dan of ga je er wel doorheen?

P: Nee ik hoef er ook niet echt te komen, dus ga er ook niet langs.

I: Ja dan ga ik bijvoorbeeld door Folkingestraat.

P: Het kruis ook door Folkingestraat natuurlijk...

I: Ja maar dat vind ik dan niet zo erg, omdat het alleen kruist, maar hoef niet door te straat zelf.

I: Nee oke, duidelijk. En ik zie, bij de Muurtstraat, ook oude hoerenbuurt eigenlijk. Vertel!

P: Ook een guur straartje...

I: Ja daar zitten niet meer de hoeren...

P: Ja maar, gewoon het idee denk ik. En daar lopen ook een beetje gekke types...

I: Oke. Want je had ook de Nieuw Indische buurt..

P: Ja daar had ik laatst commissieavond.

I: Oke, en dat vond je niet helemaal een fijne plek?

P: Nee.. er liepen ook een beetje van die 'gekkies' rond, en rare mensen, beetje vooroordeel, maar ja. Ha-ha

I: Ach dat is helemaal niet erg, ik hoor vaak het woord stereotype..., maar heb je dan ook last van? Of gaf het gewoon een naar gevoel?

P: Ja meer vooroordelen, dat beïnvloedt wel je angst, maar er is niks gebeurd.

I: Oke, ja dat kan zeker. Dus je voelde je je niet op je gemak? En kwam dat ook door bijvoorbeeld door de buurt zelf; verloedering of weinig licht?

P: Nee totaal niet, vooral door de mensen.

I: Oke duidelijk. Had je nog meer plekken? Nee toch?

P: Nee dit was het, want meestal voel ik me wel veilig in Groningen.

I: Ach dat is alleen maar goed, en bijvoorbeeld Noorderplantsoen? Kom je daar ook wel eens?

P: Ja, maar...

I: Fiets je daar ook doorheen in het donker?

P: Ja maar.. vind ik niet zo erg.

I: Ah top. Vaak hebben parken wel een beetje de reputatie van dat het niet fijn is om doorheen te gaan, vooral in het donker.

P: Oh ja, snap ik hoor. Maar ik heb dat niet eigenlijk...

I: Nou dan zijn we een beetje globaal door de plekken gegaan, ik ga er straks een beetje dieper op in. Uhm misschien is het eerst ff handig om een concept bij langs te gaan: seksuele intimidatie, wat betekent dat voor jou? Of hoe definieer jij dat?

P: Oei, uh... ik denk gewoon uh ja.. bijvoorbeeld nafluiten, of lang aankijken, dat natuurlijk. Maar al die stapjes verder, als je wel echt iets doen ook. Maar vooral, ik weet niet, vooral ongewenst van afstand vind ik ook al intimiderend.

I: Dus van afstand dus ook? Iets roept vanaf ver?

P: Ja..

I: Ja snap ik, heel veel mensen denken gelijk aan aanranding of zelfs verkrachting, maar van afstand kan ook al intimiderend zijn, zoals fluiten, rare dingen roepen. Dan hebben we dat duidelijk. En denk je dat het gebeurt in Groningen?

P: Ja

I: En komt dat door eigen ervaring, of verhalen van vrienden? Waarom heb je dat gevoel?

P: Ik hoor het denk ik vooral van mensen, en heel af en toe als je in de stad loopt, dat iemand wel eens wat roept.

I: En bijvoorbeeld met vrienden, want je hoorde dus verhalen, maar vergroot dat ook je angst? Als je weer een verhaal hoort?

P: Nee, niet echt. Ik sta er vrij nuchter in. Ik heb het zelf nog nooit echt meegemaakt, dat ik echt bang was daardoor. Meer irritant gedrag, dus ik kan er niet echt bij en wordt dat niet zo snel bang.

I: Ja dat is waar.. en met het nieuws? In Groningen heb je het niet heel vaak in het nieuws, maar bijvoorbeeld laatst was een lustkapper of de 'rukkende' man in Groningen. Als je zoiets hoort, heeft dat ook invloed? Ben je er dan wat meer alert voor?

P: Nee, totaal niet.

I: Oke, en zoals Anne Faber dat verhaal, is niet in Groningen, maar best wel heftig, doet dat iets met je?

P: Ja, dat misschien toch wel een keer wel, dat was wel echt een heel heftig verhaal. Maar niet dat het echt mijn angst vergroot, en ik anders ga gedragen.

I: Nee, dat is ergens andere kant van Nederland, dus niet in Groningen?

P: Ja precies.

I: Oke duidelijk, hoe ben jij hier eigenlijk in opgevoed? Of hoe gingen je ouders hier mee om? Waren die heel beschermend of werd je wel vrijgelaten?

P: Ik mocht eigenlijk nooit alleen naar huis fietsen, want woonde best wel afgelegen, zeg maar. Dus moest ik altijd wel met mensen mee fietsen, maar heel vaak fietste ik toch alleen ha-ha.

I: Want je was, op dat moment, vond je het ook niet eng om alleen naar huis te fietsen?

P: Nee, het is zo eng als je het zelf maakt, zeg maar. Als je denkt dat het eng is, wordt het ook eng. Dus ik maak mezelf vaak niet bang, ik draai de knop om en moet gewoon gaan, er gebeurt toch niks.

I: Ja dat is alleen maar goed. Was dat alleen na stappen? Dat je een soort van drank filter heb?

P: Ook, maar deed het ook wel vaker, niet na het stappen. En mijn ouders wilde me altijd wel ophalen. Maar toen ik in Groningen begon te wonen, zei ik altijd: ja in Groningen fiets ik ook alleen, dus kan nu ook thuis wel.

I: Maar zoals je ook zegt want vrienden, familie kan best wel je angst beïnvloeden, je staat er best wel nuchter in.

P: Ja klopt, ik denk echt dat het eerst een keer moet gebeuren, voordat ik angstig word.

I: Ja, of als het heel dichtbij komt.. snap ik. Even kijken hoor, heb je wel een keer iets meegemaakt dat het je angstig maakt?

P: Nee niet echt..

I: Oké, je hebt wel gezegd dat je wel eens nageroepen wordt, dat maak je wel mee. Of vind je dat meer irritant?

P: Ja meer irritant, ik heb geen angst gehad of iets dergelijks in die trant.

I: Op het moment zelf dan?

P: Ja ik doe net of ik het niet hoor, en kijk ook niet. Loop gewoon door

I: Want je werk bijvoorbeeld ook in Groningen zei je? En wat voor branche is dat? Of wat doe je>

P: In de horeca

I: Want horeca staat er een beetje bekend om dat het wat losser gaat, is er ook wel eens op werk zoiets gebeurd bijvoorbeeld?

P: Nee niet bij het forum nee.. ha-ha

I: O je werkt bij het Forum! O ha-ha, ja dat is net wat anders. Dus ook niet gezien of iets dergelijks?

P: Nee ook niet, maar ik hoor wel veel bij Slachtofferhulp. Dat doe ik ook. Dan bel ik mensen die iets hebben meegemaakt. Ik doe geen Zedendelicten nog, maar ik hoor het in die zin, wel veel op de werkvloer.

I: Oh dus je hoort het wel heel veel!

P: Ja, klopt. Alleen ik doe dus nog geen Zeden, ik wil het wel heel graag, maar de trainingen zijn nog niet geweest. Maar misschien als ik Zeden ga bellen, dat het wel wat met me gaat doen.

I: Ja misschien maakt het je wel bewust ervan, maar het is ook wel werk/privé gescheiden houden? Ik hou het van me af, lekker op werk laten?

P: Ja klopt, maar ik weet het niet.

I: Ja het staat natuurlijk ook wel ver van je vandaan, je kent die mensen niet..

P: Nee precies. Het is niet persoonlijk. Want inbraak hoor ik ook super veel, maar ik ben daar nu ook niet extra bang voor of iets dergelijks. Pas als het dichterbij komt.

I: Ja precies, snap ik. Maar ik ben ook wel een beetje benieuwd naar je gedrag op het moment zelf. Bijvoorbeeld je loopt op straat, en er staat een groepje jongens. Wat doe je dan?

P: Ik doe net of ik word gebeld, ik nep bel altijd wel. Zo'n nep gesprek.

I: Ja snap ik, maar heb je ook wel eens dat je echt appt of iets anders?

P: Nee, echt bellen.

I: Loop je ook sneller? Of ga je via een andere route?

P: Nee.. ik loop er wel gewoon langs, maar wel nep-bellend.

I: Ja dat doe je dan toch wel he, met een reden.. en bijvoorbeeld preventief? Met kleding? Als jij bijvoorbeeld een rokje aan hebt, en je wilt naar buiten, doe je dan bijvoorbeeld ook een lange jas aan?

P: Nee denk ik niet over na.

I: Heb je dat wel eens aan bijvoorbeeld?

P: Nee eigenlijk niet.

I: Haha nee kijk, dat is ook heel erg persoonlijk. Is dat voor jezelf dat gevoel? Of denk je dat het iets triggert als je naar buiten loopt?

P: Ja goeie..... ik heb wel veel rokjes aan op zich, maar ik zou het niet niet aan doe omdat het triggert ofzo. Ik ben gewoon niet vaak heel sexy gekleed ofzo ha-ha.

I: Er zitten ook heel veel factoren achter hoor, ook hoe je opgevoed bent, en wat je zelf vindt, etc. Maar echt je bent de nuchterste tot nu toe, dus echt fijn voor mijn onderzoek. Zie ik het ook aan een andere kant van het.

P: O echt? Ja ik denk toch omdat ik vroeger alleen altijd fietsen, ik heb mezelf zo erg aangeleerd om niet bang te zijn. Want als je bang bent, mag ik niet alleen fietsen. Het is gewoon super kut om elke keer te wachten om met iemand mee te kunnen fietsen.

I: Ja het is ook vaak irrationele angst. Dat jezelf het aan praat...

P: Ja echt hoor, vind ik echt. Alsof je gewoon doet dat er niks kan gebeuren. En ik heb nog nooit gehad dat iemand zo dichtbij kwam en echt iets van me wilde ofzo.

I: Maar misschien ook hoe je erin staat natuurlijk weer. Als jij gewoon loopt en het doet me niks, zelfverzekerd en niet kwetsbaar, misschien lopen ze daarom ook niet op je af. Want als ze een kwetsbaar meisje zien, kan dat hun ook triggeren.

P: Maar misschien ook omdat het Groningen is! Ik was laatst in Amsterdam, en toen ik daar fietste voelde ik me echt niet op mijn gemak. Ik kwam nogal in een rare buurt terecht.

I: Ja, klopt.

P: Ja en Groningen weet je zo goed, en je weet gewoon de weg.

I: Ja en je kent mensen en voelt vertrouwd.

P: Ja precies, en ik denk ook, ik kom uit een dorpje, dus in z'n zin, gebeurde het ook niet veel.

I: Ja snap ik.

P: Want laatst had ik een dorpsfeest, en ik fietste naar huis. En toen kwam er een oudere man achter me fietsen, en opeens naast me. En die begon te praten. En eerst dacht ik: oh mijn god. En toen bleek het een vet leuk gesprek, en was dus een vriend van mijn vader ha-ha. En ja ik dacht ik ga gewoon het gesprek aan en was dus prima. Ja in Raalte, mijn dorp, dat gebeurt gewoon niet.

I: Nee precies. Ik heb eigenlijk een vraag voor je: Denk je dat de angst voor seksuele intimidatie een rol speelt in jouw dagelijks leven?

P: Nee..

I: Nee, dat dacht ik al. Het is natuurlijk context gevoelig.

P: Ja het is heel erg echt context gericht, ik ben niet per se heel bang ofzo. Het is heus niet dat ik nooit bang ben natuurlijk, heus wel eens momenten dat ik me even niet veilig voel. Maar ik ben dan gewoon, soort van anker en dan is het wel prima.

I: Ja, vaak is het ook vrij kort die angst.

P: Ja vaak heel even als ik ergens langs loop 's nachts.

I: Ja dan gaan toch de alarmbellen rinkelen.. Bijvoorbeeld die plekken die jij hebt gekozen.. Denk je dat, heb jij enig idee, want hoe jij bijvoorbeeld die angst op bepaalde plekken kan verminderen?

P: Uh.. ik heb ook wel eens gehad dat ik langs Nieuwstad fietste en er politie stond. Dat je dan helemaal niet nadenk dat je bang bent. En als die er niet staat, denk je wel eventjes na van: oeh, maar wat nou als...?

I: Dus politie vind jij wel prettig als die er staat?

P: Ja zeker, en hier (Muurstraat) vooral in het donker, is het echt een soort van steegje.. en afgelegen. Met heel veel zijstraatjes waar iedereen opeens vandaan kan komen, dus je ziet weinig, je hebt geen overzicht.

I: Want dat heb je ook bijvoorbeeld in het Noorderplantsoen, maar daar fiets je wel doorheen?

P: Ja, eigenlijk wel. Maar ik heb er nooit zo over nagedacht om er niet doorheen te fietsen. Geen idee...

I: Maar misschien is het ook wel gewoon puur de reputatie van die straat?

P: Ja denk het toch, vooroordelen weer.

[I&P praten over stadspark, maar daar komt ze niet echt. Dus irrelevant voor onderzoek.]

I: En vind je het ook belangrijk, dat er huizen staan, dat mensen je kunnen zien en horen?

P: Helemaal niet mee bezig, nee..

I: Bijvoorbeeld verlichting?

P: Ja verlichting vind ik wel fijn.

I: Want die straten hebben wel verlichting?

P: Dat is dan meer de reputatie en de types die er lopen, er lopen echt wel gure types, zeker in Nieuwstad.

I: Ja klopt en de Indische buurt?

P: Dat is misschien ook omdat die schietpartij is gebeurd in de Korreweg.. het zit namelijk aan de Korreweg. En toch nog ff een keertje denk van... ik denk er over na. Terwijl de kans dat het weer daar gebeurt is zo klein... En verder, ja ik weet nog zo goed dat ik in Raalte bij de fysio zat en ik zei dat ik op zoek was naar een kamer.. en toen zei die vrouw: nou Nieuw-Indische buurt, moet je echt niet wonen hoor, want dat is echt heel onveilig! Dat blijf toch nog hangen hoor..

I: Ja het is niet de beste buurt, sociale huurwoningen etc.

P: Ja en aan een parkje, geen fijn stukje.

I: Ook aan een parkje dus, die vind je niet fijn?

P: Nee die ken je niet.. Noorderplantsoen ken je gewoon zo goed, je weet precies waar alles zit. En dat is wel belangrijk. Als je maar weet hoe je moet fietsen, kan je heel makkelijk beschrijven waar je bent. Ik weet niet.. vertrouwde omgeving vind ik fijn.

I: Ja snap ik.

P: Ik denk ook als je niet bekend ben, straalt je dat ook uit, die onzekerheid, dat je om je heen aan het zoeken bent... dat zien mensen ook.

I: Ja klopt. Nou ik denk dat we er eigenlijk echt doorheen zijn geknald en ik vind het op recht prettig, dat ik het van jouw perspectief heb mogen zien. Heb jij nog suggesties? Anders sluiten we het gewoon af.

P: Ja het is niet dat ik nooit bang ben hoor! En ik denk echt door Slachtofferhulp, het gebeurt dat zoveel, dat het bijna 'normaal' wordt, als ik daar bang voor zou zijn, kom ik nergens meer in mijn vakgebied.

I: Ja precies, met dat werk moet je ook wel een beetje nuchter erin staan en niet te veel aan trekken.

P: Nee dat heb ik echt geleerd door de jaren heen. Ik denk echt dat je het zelf van dichtbij moet meemaken. En ik praat mezelf gewoon aan dat ik niet bang hoeft niet zijn, dat er niks aan de hand is.

I: Ja precies, snap ik. En ik denk dat je dat ook uitstraalt! Ik vind het goed, dat sluiten we het hierbij af. Bedankt!

PARTICIPANT 8:

Interview

22-11-2018

I: Interviewer

P: Participant

I: Hoi, mijn naam is Sara. Ik ga me eerst even voorstellen. Ik studeer aan de universiteit Groningen, en uh Sociale Geografie en Planologie. En ja, zoals ik al had gemaïld, doe ik onderzoek naar de angst voor seksuele intimidatie in Groningen bij jonge vrouwen, en ja, daarom wil ik met jou een interview houden. En misschien is het even handig dat jij je ook even voorstelt, nou niet per se je naam natuurlijk, maar wie ben je: hoe oud ben je, waar woon je, wat doe jij?

P: Ik ben ....., ik ben 21 jaar oud, woon in Groningen aan de Korreweg, ik studeer in Groningen en ik werk in Oosterwolde.

I: Helemaal goed, laten we eerst even beginnen met de plekken, oh je hebt best wel veel. Ik zie één plek overdag, Oosterpark. Waarom heb je die?

P: Uh.. nou.. ik ben daar wel eens geweest, en er zijn daar, nou niet om aanvallend te zijn, maar mensen met een laag inkomen en daar zit ook een bepaalde houding bij, als je door rondfietst wordt je echt aangekeken: wat doe je hier en dit is onze plek etc, je mag hier niet komen.

I: Ja snap ik, echt een volksbuurt.

P: Ja dat dus.. en dan voel ik me zeker niet op mijn gemak.

I: En je hebt hem ook 's nachts?

P: Ja precies om dezelfde reden, alleen misschien voel ik me dan nog minder op mijn gemak doordat het donker is.

I: Ja, dan gaan toch de alarmbellen rinkelen.

P: Ja dat. Want overdag vond ik het vrij moeilijk om een plek aan te wijzen, hier in Groningen, voel ik me eigenlijk overdag niet heel onveilig ofzo, voel me ook wel op mijn gemak, hoef ook niet te kijken of ik veilig ben of niet.

I: Ja, nou helemaal goed. Ik zie bovenin, de Zernikelaan, 's avonds.

P: Ja ik heb trainen bij Zernike 's avonds bij de ACLO. We fietsen altijd wel met een groep meiden, maar ja je bent nog steeds met meiden. En soms fietsen we ook wel eens met z'n tweeën, vind ik het niet prettig. Het is wel verlicht, maar vind het nog steeds niet fijn.

I: Ja, vaak is alleen het fietspad verlicht en de rest niet.

P: Ja precies, daarom. Het is ook niet de meest prettige buurt waar je doorheen fietst.

I: Ja, ontwijk je die dan ook echt?

P: Nee, ik ga er wel doorheen. Wel met meer meiden.

I: Ja want je hebt ook Noorderplantsoen, is ook donker. Is dat het beetje hetzelfde?

P: Ja, klopt.

I: Ga je er ook doorheen dan?

P: Ja het ligt niet vaak op mijn route, maar fiets er wel gewoon doorheen. Stel, ja het is nu om zes uur donker en van zes tot tien durf ik er echt wel doorheen in mijn eentje, maar meer naar de nacht, dan ontwijk ik het ook niet, maar fiets ik er wel langs met een onveilig gevoel.

I: Ja, en waarom?

P: Ja omdat het dan echt afgestorven is, er is minder controle zeg maar.

I: Het is dus belangrijk voor jou dat je gehoord en gezien wordt zeg maar?

P: Ja zeker!

I: Ik zie nog een bekende, het station.

P: Ja dat vind ik zelfs als het al donker wordt, geen leuke plek. Er is zoveel hangjeugd en Groningen typeert echt gewoon voor aparte typetjes. En ik voel me zeker niet op mijn gemak, en op station ben je ook vaak alleen, dus tja.

I: Ja en de mensen die er zijn, lopen ook door. Echt een doorgangspek.

P: Ja die hangjongeren vind ik vooral niet leuk. En ik vermijd echt in het donker het station. Dat vermijd ik dus echt wel, ik ga niet in het donker naar huis reizen.

I: Nee?

P: Nee niet met openbaar vervoer, ik voel me gewoon niet fijn. Ik zorgde echt als het licht was, dat ik dan naar huis kon. Voor hetzelfde gold ook voor de zondagavond, ik ga dan liever maandagochtend met licht, dan zondagavond.

I: Ah oke, ik snap het, maar heeft dus wel impact. En ik zie Nieuweweg, de “schuine straat.”

P: Ja dat komt, ik heb er vlakbij gewoond, en toen in het centrum was ik met een vriendin op stap geweest en toen liepen we 's nachts terug en werden we door een echt schimmig figuur achtervolgd, echt achtervolgd.

I: Oh wow, dus echt door je eigen ervaring

P: Ja echt door mijn eigen ervaring vind ik dat echt geen leuke weg.

I: Nee snap ik. En ik zie een weg bij JC Kapteynlaan.

P: Ja ook door eigen ervaring, heel vaak mensen roepen je na enzo. Dat vind ik ook echt niet leuk, geeft geen fijn gevoel. Zitten dan op de stoep, te roepen enzo.

I: En ontwijk je die straat ook?

P: Nee daar ga ik gewoon steeds doorheen. Die Nieuweweg, die heb ik een tijd lang ontweken. Na het stappen ging het daar niet meer langs. Maar de rest ga ik niet ontwijken.

I: Nee snap ik. Nou dan zijn we even globaal de plekken bij langs gegaan, maar ik wil het even eerst hebben over het concept seksuele intimidatie, wat betekent dat voor jou? Hoe definieer jij dat?

P: Uhm.. voornamelijk, ja, naropen op een niet fijne manier. Beetje misbruik maken van het feit dat je man bent, heel veel mannen gooien erop dat je man bent en iets mogen doen ofzo, en ja. Ook dingen die niet fijn zijn...

I: Die machtspositie?

P: Ja, die machtspositie, en uh...ja zo ongeveer.

I: Oke, en ook echt dingen roepen dat ze iets van je willen of..?

P: Ja, sommige dingen, niet eens dat je ze iets van je willen, maar ook al fluiten enzo, dan heb ik al zoiets van oke.. ik ben geen object en ik ben ook gewoon een persoon.

I: Nee helemaal duidelijk, dus het is ook voor jou al vanaf afstand..

P: Ja ik vind het vooral verbale dingen, dingen die ze roepen enzo.

I: Ja precies, dat maak je vaker mee denk ik?

P: Ja misschien, ja ha-ha

I: Ja want heel vaak denken mensen alleen aan aanranding, verkrachting etc. maar van afstand kan ook al heel intimiderend zijn.

P: Ja precies.

I: Ja denk je dat het gebeurt in Groningen?

P: Ja absoluut.

I: Ja, zei je ook al door je eigen ervaring, maar heb je bijvoorbeeld ook verhalen van vrienden en vriendinnen?

P: Ja.

I: En vergroot dat ook je angst als je zoiets hoort?

P: Uh.. nou dat niet. Ik hoor wel van vriendinnen dat ze het ook wel ervaren, maar dan denk ik wel: Waarom?, maar niet dat ik denk: ik ga minder vaak over straat...

I: Oke dus je denkt er wel over na, maar heeft niet echt invloed op je gedrag?

P: Nee

I: En bijvoorbeeld het Nieuws, ja in Groningen is het niet heel vaak op het nieuws, er was bijvoorbeeld de 'rukkende' man was weer gaande, of de lustkapper. Als je zoiets hoort, wat doet dat me je?

P: Nee, het gaat meer langs me. Het is één man, dus hoe snel zou je dat tegen komen zeg maar? Het is heel vervelend voor anderen, maar ik neem geen andere weg, omdat die persoon daar kan zijn.

I: Ja snap ik hoor, en bijvoorbeeld dat nieuws met Anne Faber, kijk dat was niet in Groningen, maar projecteer je dat wel in Groningen dan?

P: Ja dat heeft wel echt een effect gehad, daardoor heb ik ook wel echt een tijd, niet in Groningen per se, maar thuis dat ik daar alleen fietste, absoluut niet.

I: Want thuis is een dorp ofzo?

P: Ja daar fiets je van dorp naar dorp, en ook echt lege vlaktes en daar is totaal geen controle, en in Groningen fiets er altijd nog wel iemand.

I: Ja helemaal duidelijk, want even kijken. We hadden al toevallig over je dorp, maar hoe ben je hierin opgevoed met je ouders? Waren ze vrij beschermend of streng? Of werd je vrij losgelaten?

P: Nee het was altijd, niet alleen fietsen. Eigenlijk nu nog steeds wel.

I: Oke, en deed je dat ook?

P: Ja, ik vind het zelf ook niet fijn, vooral thuis, wil ik nooit alleen fietsen, dan ga ik ook gewoon ergens niet heen, als ik alleen moet fietsen. Ik had echt van mijn ouders meegekregen: "samen uit, samen thuis", dus dat deed ik echt altijd

I: Ja helemaal, dus toen had je ook al die angst?

P: Ja.

I: Ja want dat neem je toch wel mee als je ouder wordt. Even kijken hoor, want je hebt wel eens iets meegemaakt, wil je daar misschien iets meer over vertellen.

P: Ja ik was met een vriendin, ja kwamen uit zes uur ofzo uit de stad, natuurlijk al wat drankjes op maar ja, dan ben je gewoon gezellig aan het praten, beetje lachend enzo, en een keer komt er een man steeds dichterbij lopen en nog dichterbij, dus wij versnellen de pas al. En toen kwam die nog dichterbij, en op geven moment dachten wij: shit, dit is echt doelgericht.. dus ik al mijn mobiel in mijn hand nemen, 112 klaarstaan, zeg maar, en toen deden we net alsof we niet door hadden of die man ons volgde, dus we gingen een gesprek voeren en in één keer rennen, keihard rennen, dus rennen en rennen, en was in principe vlak bij mijn huis, ik woonde op Steenstilkade, en dus snel de hoek om en verstoppen. Maar die man was ons dus daadwerkelijk gevolgd, dus best heftig. Dus tijdje gewacht tot we bij mijn huis naar binnen gingen, want anders weet die straks waar je woont, dat wil je echt niet, maar dat heeft wel effect gehad hoor. Het was het tweede studiejaar dat ik in Groningen woonde en echt de eerste keer dat ik me niet veilig voelde. En ik ging toen best vaak op stap, en voelde me echt altijd veilig.

I: Oh wow, heftig. Ja ik denk dat je het ook moet hebben meegemaakt, omdat je heel vaak denkt: O dat gebeurt mij niet. Maar wat voor impact had dat dan op je?

P: Ja precies. Ja nou ik ben voorzichtiger nu, en vermijdt sowieso die straat nu 's avonds. Maar ik ben wel alerter dat je goed om je heen kijkt, wat voor personen zijn er om mij heen.

I: En ging je ook niet meer alleen naar huis of iets dergelijks?

P: Ja uh.. dat niet, na het stappen ga ik wel best wel vaak alleen naar huis. Maar ik ga wel langs de wegen, goed verlicht, echt grote openbare wegen.

I: Ja dat mensen je echt kunnen zien bijvoorbeeld?

P: Ja precies.

I: En bijvoorbeeld vriendinnen, hoe zijn jullie met elkaar?

P: Ja vrij beschermend, appen altijd als we thuis zijn etc.

I: En ook echt appen, en als er niet geappt wordt, dat jullie denken: Oh we moeten actie ondernemen, of is het meer puur voor de netheid?

P: Het is wel echt appen, en als de volgende dag niks gezegd is, dat er wel gebeld wordt, of ben je wel echt thuis gekomen?

I: Ja duidelijk, even kijken. Ik ben benieuwd naar je gedrag op het moment zelf, want zoals je net zei je hebt je mobiel al klaar etc. Maar stel, er staat een groepje jongens in de straat waar jij loopt, wat doe je dan?

P: Vaak als ik het al voor me zie, dan ga ik naar de overkant van de straat, dan loop ik er gewoon langs, maar kijk er niet naar en ga vaak op mijn mobiel bezig, gewoon niet het idee geven dat je ze aandacht wilt geven.

I: Duidelijk, en met je mobiel ga je dan ook echt met iemand in contact staan of..?

P: Ik ben niet letterlijk in contact met iemand, maar laat dan zien dat ik wel in contact kan staan naar die jongens toe.

I: En doe je ook aan nepbellen?

P: Nee, maar ik heb wel, als ik thuis ben, over het platteland en ik fiets toch alleen, dan ga ik wel iemand bellen hoor. Maar dat gebeurt bijna nooit.

I: En bijvoorbeeld preventief, bijvoorbeeld je hebt een rokje aan, en je wilt naar buiten, doe je dan bijvoorbeeld een lange jas erover?

P: Nee, ik denk er niet over na. Ik vind ook mensen die zeggen je hebt het uitgelokt, om hoe je je kleed, ik vind echt "bullshit".

I: Maar doe je zelf ook geen rokjes aan of diepe decolleté ?

P: Jawel, ik bedoel ik vind het zelf mooi, waarom zou ik het niet dragen? En niet dat je het moet vermijden omdat het misschien een reactie kan geven? Kijk er is natuurlijk een grens, ik ga niet alleen in mijn onderbroek naar buiten, maar toch.. Als het gewoon kleren zijn, waarom zou ik het niet dragen?

I: En bijvoorbeeld met stappen? Gebeuren ook wel zulke dingen ook bij stappen?

P: Uhm.. het is wel als je in de kroeg staat, dat je wel eens in je kont geknepen wordt. Het is niet heel erg fijn, maar je accepteert het omdat je uit bent, denk ik?

I: Je gaat ook niet met angst op stap?

P: Nee absoluut niet, het wordt toch meer accepteert dan daarbuiten zeg maar.

I: Ja het is ook echt de context vaak, en op stap misschien drankfilter en je bent vaak met elkaar.

P: Ja precies, daarom! En het is ook niet meteen, ik weet niet, ik voel me dan niet angstig, ik denk wel: blijf gewoon van me af. Meer irritant.

I: Nou dan heb ik nog een vraag, denk je dat die angst echt een rol speelt in jouw leven? Iets structureels?

P: Nee, eigenlijk helemaal niet. Meer op het moment zelf, maar niet dat mijn leven door bepaald wordt, nee. En misschien als ik alleen naar huis moet fietsen, dat ik een bepaalde route fiets, en vermijd sommige plekken en neem soms ook de taxi. Maar het is niet heel bepalend zeg maar.

I: Oke, maar je pakt wel eens een taxi dan?

I: Ja, na het stappen?

P: Stappen doe ik altijd op de fiets. Maar ik doe dat thuis wel, in Groningen niet hoor, alles is zo dichtbij.

I: Ah oke, we hadden het natuurlijk over die plekken, heb je erover na gedacht hoe je die plekken in jouw perspectief kan minder angstig kan maken?

P: Ja het is lastig, ik had er wel even over nagedacht, maar ik denk vooral, nu ook al Rotterdam? Die boetes ingezet...

I: Ja Rotterdam en Amsterdam

P: Ja precies, en dat zoiets wel helpt, want ik hoor het echt vaak bij vriendinnen, zoals naroeven.

I: Ben je er mee eens dat ze dat doen?

P: Ja denk het wel, je moet toch op een bepaalde manier laten weten dat het gestraft, en dat het niet kan en ik denk dat straffen wel een goed middel is, het hoeft niet voor altijd. Maar in ieder geval laten zien dat het niet kan.

I: Ja precies, dat je echt aantoont dat het geen normaal gedrag is?

P: Ja inderdaad, dat mensen er wel mee zitten, en angst aanwakkert als je zulke dingen doet, en ik denk dat veel mensen dat besef niet hebben als je zulke dingen doet, op zo'n manier krijg je wel het besef.

I: Ja snap ik, besef is heel belangrijk.

P: Ja en ik denk dat het langzamerhand... kijk, ik ben echt geen keiharde feminist, maar sommige dingen kunnen echt gewoon niet.

I: Heb je ook echt een stereotype waar je bang voor bent? Want zoals Oosterpark is toch een buurt met bepaalde mensen..

P: Nee, niet echt. Meer gedrag hoor, zoals hangjongeren. Meeste mensen die op straat zijn en die daar rondlopen, hebben een doel, maar die hangjongeren staan daar maar een beetje, dus echt het gedrag als stereotype. Ik word gewoon naar als iemand heel lang op één plek blijft staan ofzo, zoals hangjongeren.

I: Helemaal duidelijk. En bijvoorbeeld jij liept om 6u 's ochtends naar huis met je vriendin na stappen, want vind je ervan, ja ik weet niet of het jou opvalt maar als de kroegen sluiten is de politie ook weg, want vind je ervan dat de politie wat langer in de stad blijft? Zodat er toch iets meer controle is, als je naar huis loopt? Of vind je dat beangstigend?

P: Ik vind zelf politie niet beangstigend. Maar ik denk dat dronken jongeren, het wel een soort van probleem vinden en de politie gaan uitlokken.. En misschien krijg je dan juist een grimmige sfeer in de stad. Krijg dan ook een beetje het idee dat ze dan, de stad leeg willen vegen, net zo als bij festivals of feesten dat ze dan die zaal willen leeg ruimen, weet je, dat de politie dan de bezemwagen is om de stad leeg te maken, terwijl iedereen een eigen keuze heeft of die naar huis gaat of niet..

I: Ja is ook zo, dubbel dus..

P: Ja dubbel inderdaad.

I: En bijvoorbeeld heb je ook met Oosterpark, ja is best lastig, een hele buurt... En Noorderplantsoen?

P: Ja er is verlichting, het is gewoon park, en het is gewoon blijvend bij een park als het donker is dat het gewoon minder veilig voelt. Het staat er bekend om, daar kan je vrij weinig aan veranderen. Dus zelf maar gewoon vermijden er langs te gaan. Gewoon accepteren dat het zo is.

I: Ja is ook zo, snap ik. En stations dan?

P: Ja denk het minder aantrekkelijk maken voor hangjeugd, weet niet precies hoe, je hebt van die hoge piepjes zoiets, is voor reizigers ook weer vervelend.. dus lastig.

I: Ja helemaal goed, ik denk dat we er ook al een beetje doorheen zijn; ja heb jij nog vragen, suggesties etc.?

P: Nou top, uh... nee niet echt nee.

I: Nou dat is prima. Je was echt heel duidelijk, bedankt!!